

373.1422

ม 2144

8.3

ผลของชุดการแนะแนวที่มีต่อทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนสีกัน (วัดนานันท์อุปถัมภ์)
กรุงเทพมหานคร

20 S. A. 2539

ปริญญาโท
ของ
มลิวรรณ นีรมลพิศาล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

เมษายน 2539

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

B. 51905

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก จิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....ประธาน

(รศ.กมลรัตน์ กรีทอง)

.....กรรมการ

(ผศ.จิราภรณ์ บุญส่ง)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(รศ.กมลรัตน์ กรีทอง)

.....กรรมการ

(ผศ.จิราภรณ์ บุญส่ง)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผศ. ยวดี เทียมประสิทธิ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริอุษา นุสสุวรรณ)

วันที่ ๑ เดือน เมษายน พ.ศ. 2539

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง
ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ หนูส่ง กรรมการควบคุม
ปริญญานิพนธ์และผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวดี เทียมประสิทธิ์ กรรมการสอบที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
ที่ให้ความกรุณาให้ข้อเสนอแนะ แนวคิด และแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนให้กำลังใจแก่
ผู้วิจัยเสมอมาผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงษ์พันธ์ หงษ์โสภา อาจารย์พรณิศา
วานิชย์การ และอาจารย์วิไลลักษณ์ หงษ์โสภา ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ ผู้อำนวยการ คณาจารย์ และขอขอบคุณนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์) กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2538 ที่อำนวยความสะดวก
และความสะดวกและให้ความร่วมมือในการดำเนินการทดลองเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณอาจารย์กษมา สารสม อาจารย์ศักดา นิรมลนิศาล ที่ให้ความช่วยเหลือ
ความห่วงใย และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย

ผลความดีทั้งหมดนี้ขอมอบแด่ขุนพาริ และครู-อาจารย์ ผู้มีพระคุณ ซึ่งเป็นเสมือนแรง
ผลักดันอันยิ่งใหญ่ให้ผู้วิจัย จนสำเร็จการศึกษา

มลิวรรณ นิรมลนิศาล

THE EFFECTS OF USING GUIDANCE SET ON ATTITUDE
TOWARDS LEARNING OF MATHAYOM SUKSA IV STUDENTS
OF SEEKUN(WATTANANUNUPPATHUM) SCHOOL
IN BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

MALIWAN NIRAMOLPISAL

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Guidance and Counseling Psychology

at Srinakharinwirot University

April 1996

The purpose of this experimental research was to study the effects of a guidance set on attitude towards learning of Mathayom Suksa IV students of Seekun (Wattananunuppathum) School in Bangkok in the academic year 1995. The 24 subjects were randomly selected from students whose attitude towards learning activities were lower than 25 percentile. They were randomly divided into the experimental group and the controlled group. Each group was consisted of 12 students. The experimental group was exposed to a guidance set while the controlled group was taught with the conventional instruction. The instruments were the guidance set program , the conventional instruction program and attitude towards learning activities questionnaire. The data were analiyed by t-test.

The results were as follows:

1. The attitude towards learning of the students who were exposed to a guidance set was significantly better than before experiment at .01 level.
2. The attitude towards learning of the students who were taught with the conventional instruction significantly better than before experiment at .01 level.
3. The attitude towards learning activities of the students who were exposed to a guidance set was significantly better than the others who were taught with the conventional instruction at .01 level.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1	บทนำ..... 1 คำนำ..... 1 จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า..... 3 สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า..... 4 ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า..... 4 ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า..... 4 นิยามศัพท์เฉพาะ..... 5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับงานแนะแนว..... 7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ..... 14
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า..... 22 แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง..... 22 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล..... 22 การดำเนินการทดลอง..... 26 วิธีดำเนินการทดลอง..... 26 การวิเคราะห์ข้อมูล..... 27 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 27
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 29 สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล..... 29 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล..... 29

7

5	บทย่อ สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	32
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	32
	สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	32
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	32
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	33
	วิธีดำเนินการทดลอง.....	33
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	33
	อภิปรายผล.....	34
	ข้อเสนอแนะ.....	36
	บรรณานุกรม.....	38
	ภาคผนวก.....	45
	ภาคผนวก ก.....	46
	ภาคผนวก ข.....	56
	ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	146

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1	เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการได้รับการใช้ ชุดการแนะแนว..... 30
2	เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการได้รับการสอน แบบปกติ..... 30
3	เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนระหว่างนักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนว กับการสอนแบบปกติ..... 31
4	เฉลี่ยคะแนนของแบบสอบถามที่ทัศนคติต่อการเรียน..... 52
5	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามที่ทัศนคติต่อการเรียน..... 53
6	แสดงคะแนนที่ทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองก่อนและหลัง การทดลอง..... 54
7	แสดงคะแนนที่ทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนในกลุ่มควบคุมก่อนและหลัง การทดลอง..... 55

คำนำ

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษาเพื่อเพิ่มความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่สามารถนำไปประกอบอาชีพให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม สนองต่อการพัฒนาอาชีพในท้องถิ่น หรือการศึกษาต่อ ส่งเสริมการนำกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต ท้องถิ่น และประเทศชาติ เป็นการศึกษาเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนพัฒนาคุณภาพชีวิต และให้สามารถทำประโยชน์ให้กับสังคมตามบทบาทและหน้าที่ของตนในฐานะพลเมืองดี ตามระบอบการปกครอง แบบประชาธิปไตย ที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข โดยให้ผู้เรียนได้พัฒนาเชาวน์ปัญญา มีความรู้ และทักษะเฉพาะด้านตามศักยภาพ เห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ ร่วมพัฒนาสังคมด้วยแนวทางและวิธีการใหม่ ๆ และบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม การจัดการศึกษาตามหลักสูตรนี้จะต้องปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังนี้ คือ มีความรู้และทักษะในวิชาสามัญเฉพาะด้าน มีความรู้เกี่ยวกับวิชาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ สามารถเป็นผู้ให้บริการชุมชน เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย ทั้งส่วนบุคคลและส่วนรวม สามารถวางแผนแก้ปัญหาในชุมชนของตน มีความภูมิใจในความเป็นไทย เลือกละเพื่อส่วนรวมให้ความช่วยเหลือผู้อื่นอย่างเท่าเทียมกัน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และสามารถนำแนวทางหรือวิธีการใหม่ ๆ ไปใช้ในการพัฒนาชุมชนของตน มีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ และเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ มีนิสัยรักการทำงาน เต็มใจในการทำงานร่วมกับผู้อื่นและมีทักษะในการจัดการ เข้าใจสภาพและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในประเทศและในโลก มุ่งมั่นในการพัฒนาประเทศตามบทบาท และหน้าที่ของตน ตลอดจนอนุรักษ์และส่งเสริมทรัพยากร ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของประเทศ(กรมวิชาการ.2523:1)

การจัดการศึกษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว จำเป็นต้องวางรากฐานการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงการจัด และการส่งเสริมให้บุคคลพัฒนาศักยภาพ และใช้ความสามารถของตนให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ โรงเรียนจึงเป็นแหล่งปลูกฝังคุณธรรมความดีให้แก่เด็ก แต่ด้วยโรงเรียนเป็นแหล่งรวมของเด็กและเยาวชนที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน ดังนั้นเด็กอาจถ่ายทอดความรู้ แนวคิด ทักษะคติ ค่านิยม ตลอดจนพฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งทางดีและไม่ดีให้แก่กัน (ประเทิน มหาพันธ์. 2523 : 59) ดังนั้นโรงเรียนจึงเป็นแหล่งสำคัญ

ในการสร้างและปลูกฝังทัศนคติที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ทางด้านอารมณ์และพฤติกรรมพื้นฐานต่าง ๆ จากการศึกษาของ อวษชัย วัชสุวรรณ (2521 : 120) พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกเหนือจากความสามารถทางสติปัญญา - ได้แก่ สถานภาพทางเศรษฐกิจ คุณภาพการจัดการศึกษา กิจกรรมนักเรียน ความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด คุณลักษณะของผู้เรียน แรงจูงใจ แนวความคิด และทัศนคติที่มีต่อการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ เมเร็น และ เลมาน (สุดฤทัย มขยวงศา.2533 : 1 ; อ้างอิงมาจาก Mehern and Lehmann.1975 : 12 -13) ที่กล่าวว่า นักเรียนจะเรียนได้ดีเพียงใดนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับสติปัญญาเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ เช่น วุฒิภาวะ แรงจูงใจ นิสัยในการเรียน และทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียน นอกจากนี้ไรท์แอนด์ (จารุลักษณ์ พินทรพมราช.2528 : 3 ; อ้างอิงมาจาก Righthand. - 1965 : 68 - 72) ยังพบว่า ตัวทำนายผลการเรียนว่าจะประสบความสำเร็จหรือไม่นั้นคือทัศนคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน จะเห็นได้ว่าทัศนคติต่อการเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

จากการสำรวจผลการเรียนของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์) กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 พบว่า นักเรียนมีระดับผลการเรียนคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.00 จำนวน ร้อยละ 57.76 และมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 1.5 จำนวน ร้อยละ 25.46 ซึ่งเป็นระดับคะแนนที่แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ

ผู้วิจัยได้สำรวจสภาพปัญหาในการเรียนของนักเรียน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดกับครูประจำชั้น และครูประจำวิชา รายงานว่า นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนนั้นไม่เห็นคุณค่าของการเรียน โดยไม่ตั้งใจเรียน ไม่เอาใจใส่ในการเรียน ไม่กระตือรือร้นในการเรียน คิดว่าสอบตกก็สามารถซ่อมได้ ล้วนนักเรียนรายงานว่า เรียนไม่รู้เรื่อง ไม่รู้ว่าเรียนไปทำไม ไม่มีจุดมุ่งหมาย ไม่มีกำลังใจ ครูสอนเร็ว ให้งานมาก ครูบ่นเก่งไม่เป็นกันเองกับนักเรียน เบื่อหน้าของการเรียน วิชาที่พบบ่อยมากคือ คณิตศาสตร์

หลังการสำรวจสภาพปัญหาในการเรียน โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน ที่มีปัญหาในการเรียน ในขณะที่เรียนวิชาต่าง ๆ ทุกวิชา ปรากฏว่านักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนนั้นเป็นกลุ่มอยู่ทางด้านหลังชั้นเรียน มีพฤติกรรมนุกนวดคุยหยอกล้อกัน ไม่สนใจฟังครูสอน ไม่ทำงานตามที่สั่ง เอาหนังสือเพลงหรือหนังสือการ์ตูนขึ้นมาอ่าน จากพฤติกรรมดังกล่าว ผู้วิจัยได้ไปสัมภาษณ์นักเรียนเพิ่มเติมพบว่า นักเรียนคิดว่าการเรียนไม่มีประโยชน์ ไม่ได้เอาไปใช้ถึงจะเรียนหรือไม่เรียนก็จบ เพราะ

สอบได้หลายครั้ง ครูสอนไม่สนุก เบื่อหน่าย ไม่ชอบเรียน เนื้อหาวิชาไม่สนุก จึงไม่ตั้งใจเรียน และไม่อยากทำงานตามที่ครูสั่ง

จากการสำรวจเบื้องต้นดังกล่าว จะเห็นว่านักเรียน มีความคิด ความรู้สึกที่ไม่ดีต่อการเรียน ทำให้มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมในขณะที่เรียน ซึ่งจากการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม จึงน่าจะสรุปได้ว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียน ได้แก่ ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา การไม่ชอบเนื้อหาวิชาที่เรียน ไม่พอใจบรรยากาศการเรียน ไม่ตั้งใจเรียนตามที่ครูสอน ไม่กระตือรือร้นในการเรียน ไม่ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และไม่ทำงานตามที่ครูมอบหมายให้

การพัฒนาทัศนคติในการเรียน อาจทำได้หลายวิธี เช่น การให้คำปรึกษาเป็นกลุ่ม การให้คำปรึกษารายบุคคล ผู้วิจัยคิดว่า ชุดการแนะนำเป็นวิธีหนึ่งที่น่าจะนำมาใช้ในการพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนได้ เนื่องจากชุดการแนะนำนั้นประกอบด้วย วัสดุอุปกรณ์ประกอบการสอนหรือสื่อการสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีบทบาทอย่างมากในระบบการเรียนการสอน ชุดการแนะนำ จึงเป็นชุดการสอนแบบสื่อประสมที่มีประสิทธิภาพ ที่จะใช้เป็นสื่อในการชักจูงให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและทัศนคติได้ การใช้ชุดการแนะนำจะเป็นเครื่องมือในการเรียนการสอนกิจกรรมแนะนำ ที่จะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในด้านต่าง ๆ ได้ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2521 : 121 - 122) นอกจากนี้ จำเนียร ช่วงโชติ (2527 : 12) ได้เสนอแนะว่า ชุดการแนะนำยังสามารถใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ รวมถึงการนำมาประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสุข เกิดการเรียนรู้ เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น ตลอดจนปลูกฝังนิสัย ทัศนคติ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และจริยธรรมต่าง ๆ ไปด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะนำที่มีต่อทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์) กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการใช้ชุดการแนะนำ
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนก่อน และหลังได้รับการสอนแบบปกติ

3. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนว และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนดีขึ้นหลังจากได้รับการใช้ชุดการแนะแนว
2. นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนดีขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบปกติ
3. นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนว มีทัศนคติต่อการเรียนดีขึ้น มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูแนะแนว ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความชำนาญในการใช้ชุดการแนะแนวได้ใช้ชุดการแนะแนวเพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์) กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2538 ที่มีทัศนคติต่อการเรียนต่ำกว่า เปอร์เซนต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 40 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - โรงเรียนสีกัน (วัฒนานันท์อุปถัมภ์) กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2538 ที่มีทัศนคติต่อการเรียนต่ำกว่า เปอร์เซนต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 24 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายจากประชากรแล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

- 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการพัฒนาทัศนคติต่อการเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น
 - 3.1.1 การใช้ชุดการแนะแนว
 - 3.1.2 การสอนแบบปกติ
- 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทัศนคติต่อการเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดการแนะแนว หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบเพื่อใช้ประกอบการสอนโดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 คู่มือครู ประกอบด้วย คำชี้แจงทั่วไป วัตถุประสงค์ วิธีการใช้และเครื่องมือวัด ได้แก่ แบบทดสอบ

1.2 โปรแกรมกิจกรรม เรื่อง ทศคณิตต่อการเรียน ซึ่งประกอบด้วย วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ อุปกรณ์ และการประเมิน

2. การใช้ชุดการแนะแนว หมายถึง วิธีการที่ทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาคณิตศาสตร์ต่อการเรียน โดยใช้เครื่องมือที่สร้างขึ้น ซึ่งใช้เทคนิคต่าง ๆ ได้แก่ เทคนิคแม่แบบ กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง และการอภิปรายกลุ่ม ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการพัฒนาคณิตศาสตร์ต่อการเรียน โดยการใช้ชุดการแนะแนว เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 ขั้นนำ ครูสนทนาซักถามนักเรียน เกี่ยวกับเรื่องที่สอนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ในแต่ละเรื่อง

2.2 ขั้นดำเนินการ ครูดำเนินการให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ได้แก่ เทคนิคแม่แบบ กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง การอภิปรายกลุ่ม โดยแต่ละครั้งใช้เทคนิค 1 เทคนิค สลับกันไป

2.3 ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปและครูสรุปเพิ่มเติม
วิธีนี้ใช้กับกลุ่มทดลอง

3. การสอนแบบปกติ หมายถึง วิธีการทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยครูเป็นผู้บรรยายพร้อมสื่อประกอบการสอน ได้แก่ เอกสาร แผ่นภาพ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม และสรุป โดยเนื้อหาเกี่ยวกับทศคณิตต่อการเรียนเช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง โดยมีขั้นตอนการสอนแบบปกติ ดังนี้

3.1 ขั้นนำ ครูสนทนา ซักถาม นักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่สอนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

3.2 ขั้นสอน

3.2.1 ครูอธิบายเกี่ยวกับหัวข้อในแต่ละเรื่อง พร้อมสื่อประกอบการสอน ได้แก่ เอกสาร แผ่นภาพ และเปิดโอกาสให้นักเรียนอภิปรายและซักถาม

3.2.2 นักเรียนอภิปราย ซักถาม และแสดงความคิดเห็น

3.3 ขึ้นสรุป นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อภิปราย และครูสรุปเพิ่มเติม
วิธีนี้ใช้กับกลุ่มควบคุม

4. ทักษะคิดต่อการเรียน หมายถึง ความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มที่จะแสดง
พฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์ อันเป็นผลเนื่องมาจากตนเอง ในด้านคุณค่า
ความสำคัญและประโยชน์ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 ทักษะคิดต่อการเรียนด้านความคิด ได้แก่ การรับรู้ ความคิด การเห็น
ความสำคัญและประโยชน์ของวิชาคณิตศาสตร์

4.2 ทักษะคิดต่อการเรียนด้านความรู้สึก ได้แก่ ความชอบ ความภาคภูมิใจ
และความชื่นชมในความรู้ที่ได้จากเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์

4.3 ทักษะคิดต่อการเรียนด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม ได้แก่ ความสนใจ
ความเอาใจใส่ ความตั้งใจเรียน การเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนเรียน การเข้าร่วม
กิจกรรมและทำงานที่ครูมอบหมายให้และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งออกเป็นด้าน ๆ ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว

- 1.1 ความหมายของชุดการแนะแนว
- 1.2 วิธีสอนแนะแนว
- 1.3 เทคนิคการแนะแนว
- 1.4 เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในชุดการแนะแนว
- 1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

- 2.1 ความหมายของทัศนคติ
- 2.2 ลักษณะของทัศนคติ
- 2.3 องค์ประกอบของทัศนคติ
- 2.4 ประเภทของทัศนคติ
- 2.5 การเปลี่ยนทัศนคติ
- 2.6 การเสริมสร้างทัศนคติ
- 2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว

1.1 ความหมายของชุดการแนะแนว

เบญจวรรณ ศรีสุริยกานนท์ (2534 : 6) ให้ความหมายของชุดการแนะแนวว่า หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบเพื่อใช้ในการสอน เรื่องการทำงานกลุ่มประกอบด้วยคู่มือครูและโปรแกรมการสอนเรื่องการทำงานกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับ ชีระ ชัยสุทธิธรรมรอง (2523 : 6) ให้ความหมายชุดการแนะแนวว่า หมายถึงเครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างมีระบบประกอบด้วย 2 ส่วน คือ คู่มือครูและโปรแกรมกิจกรรม โดยใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น กระบวนการ กลุ่ม การอภิปรายกลุ่ม การรายงานเป็นรายบุคคล และรายงานเป็นกลุ่ม ทั้งมีอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบ ได้แก่ วัสดุทัศน แผนภูมิ และแผ่นโปสเตอร์ ในทำนองเดียวกัน วิลาวัลย์ นุชวัฒน์ (2532 : 8) ให้ความหมายชุดการแนะแนวว่า หมายถึง เครื่องมือที่

สร้างขึ้นอย่างมีระบบ โดยจัดหาสื่อการสอนแบบประสม ได้แก่ วิดีโอเทป ภาพประกอบ เอกสาร และใช้กระบวนการกลุ่มประกอบการสอน

นอกจากนี้ มีผู้ให้ความหมายของชุดการแนะแนวไว้ในลักษณะของชุดการแนะแนว อาชีพ ดังนี้

ปกรณ วังศ์สวัสดิ์ (2523 : 6) ให้ความหมายของชุดการแนะแนวอาชีพไว้ว่า หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการสอนอาชีพ ประกอบด้วยวิธีการสอนต่าง ๆ ได้แก่ การบรรยาย การอภิปราย การทัศนศึกษา การสาธิต และการสัมภาษณ์ พร้อมทั้งมีอุปกรณ์การสอนที่มีลักษณะเป็นสื่อประเภทประสมหลายประเภท ได้แก่ เทปโทรทัศน์ สไลด์-เทป ภาพยนต์ แผ่นพับ จุลสารแนะแนวอาชีพ ภาพอาชีพ อุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบอาชีพ และผลิตภัณฑ์ในอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับ สมปอง สุขตุงคะกรกิติ (2530 : 5) กล่าวไว้ว่า ชุดการแนะแนวอาชีพ หมายถึง ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีเนื้อหาสาระครอบคลุม เรื่องที่จะสอน ซึ่งประกอบด้วยความรู้จักตนเอง การรู้จักอาชีพ ความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับอาชีพและการตัดสินใจเลือกอาชีพ ในทำนองเดียวกัน ทิพย์มาศ นิมลศักดิ์ (2530 : 5) กล่าวว่า ชุดการแนะแนวอาชีพ เป็นกระบวนการแนะแนวอาชีพ ซึ่งประกอบด้วยวิธีการและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ และยังมีผู้ให้ความหมายของชุดการแนะแนว ในลักษณะอื่นๆ อีก เช่น

ปิยะรัตน์ ศรีสมบัติ (2533 : 6) ให้ความหมายของชุดการแนะแนวว่า หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการสอนพฤติกรรมประชาธิปไตย ประกอบด้วย คู่มือครู และโปรแกรมกิจกรรม ซึ่งใช้วิธีการต่าง ๆ ได้แก่ กิจกรรมกลุ่ม บทบาทสมมติและการอภิปราย รวมทั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้แก่ วิดีโอเทป สไลด์ รูปภาพ กรณีตัวอย่าง

และจากมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารหลักสูตร วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ครั้งที่ 5/2531 ประจำภาคต้น ปีการศึกษา 2531 ลงวันที่ 27 กันยายน 2531 วาระที่ 3 ให้ข้อสรุปว่า ชุดการแนะแนวควรจะต้องมี รายละเอียด ดังนี้

1. คู่มือครู ประกอบด้วยคำชี้แจงทั่วไป วัตถุประสงค์ วิธีการใช้ และเครื่องมือวัด เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม การใช้แบบทดสอบ เป็นต้น
2. โปรแกรมกิจกรรม เรื่อง....ซึ่งประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ อุปกรณ์ และการประเมิน

จากเอกสารและงานวิจัย ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงให้ความหมายของชุดการ
 แนะแนว ดังนี้

ชุดการแนะแนว หมายถึง เครื่องมือที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ เพื่อใช้ประกอบการ
 การสอน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. คู่มือครูประกอบด้วยคำชี้แจงทั่วไป วัตถุประสงค์ วิธีการใช้และเครื่องมือวัด
 ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียน

2. โปรแกรมกิจกรรม เรื่อง ทัศนคติต่อการเรียน ประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม
 วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ อุปกรณ์ และการประเมิน

1.2 วิธีการสอนแนะแนว

ประเสริฐ วิเศษกิจ (2524 : 2) ได้เสนอแนะวิธีการสอนแนะแนวไว้
 ดังนี้

1. การบรรยายเนื้อหา และสาระสำคัญต่างๆ ตามหัวข้อที่เรียนในแต่ละครั้ง
 2. ใช้เกม การละเล่นต่างๆ เพื่อให้เด็กเรียนเข้าใจและมีความคิดกว้างไกล
 3. การอภิปราย โต้แย้ง

ขึ้น

4. การแสดงบทบาทสมมติ

5. การให้ชมภาพยนต์ สไลด์

6. การปฏิบัติหรือเลียนแบบความจริง เช่นการฝึกสัมภาษณ์บุคคลในอาชีพต่างๆ

7. การรายงานทั้งแบบกลุ่มและรายบุคคล

8. การใช้เทคนิคกิจกรรมกลุ่มต่าง ๆ

1.3 เทคนิคการสอนแนะแนว

จำเนียร ช่วงโชติ (2527 : 118 - 120) ได้เสนอแนะเทคนิคการสอน
 แนะแนวไว้ ดังนี้

1. จัดบรรยากาศให้เป็นกันเองให้นักเรียนรู้สึกอิสระสบายใจในการแสดงออก
 2. กระตุ้นให้นักเรียนแสดงออกมา ทั้งในด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
 ความเชื่อมั่นในตนเอง ความกล้าพูด และความรู้สึกที่ต้องการระบายออก

3. เปิดโอกาส กระตุ้นและช่วย ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการอภิปรายแลกเปลี่ยน
 เปลี่ยนความคิดเห็น เรียนรู้แก้ปัญหา และปฏิบัติงานร่วมกันให้ได้มากที่สุด

4. กระตุ้นและช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดโปรแกรมต่าง ๆ และมอบหมายความรับผิดชอบให้ทำงานในกิจกรรมนั้น ๆ ตามความถนัด ความสามารถและความสนใจ
5. ไม่ควรอย่างยิ่งในการสอนแบบปฐกถา โดยครูพูดคนเดียว และนักเรียนจดเอา ๆ
6. ครูและนักเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เรียนรู้หน้าที่ของตน มีการช่วยเหลือกัน มีความพยายามจะเข้าใจกัน ให้ความร่วมมือกัน เห็นอกเห็นใจกัน เรียนรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
7. มีการนำเอาหลักการ และกระบวนการกลุ่ม หรือกิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ (Group process) ตลอดจนเทคนิคการสอนต่าง ๆ รวมถึงการนำเกมทางจิตวิทยาเข้ามาประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนุก เกิดการเรียนรู้ เข้าใจตนเอง และเข้าใจผู้อื่น ตลอดจนได้ปลูกฝังนิสัย เจตคติ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และจริยธรรมต่าง ๆ ด้วย
8. ครูผู้สอนแนะนำแนวควรมีสถูคบันที่ทราบละเอียดต่างๆของการสอนไว้ทุกครั้ง
9. ในการสอนควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำการศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเอง หรือเป็นกลุ่ม

1.4 เทคนิคต่างๆที่ใช้ในชุดการแนะนำ

เทคนิคต่าง ๆ ที่ใช้ในชุดการแนะนำ มีดังนี้

1. การใช้เทคนิคแม่แบบ หมายถึง วิธีการที่ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการสังเกตพฤติกรรม ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ของตัวแบบ ผลจากการสังเกตจะทำให้ นักเรียนเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบ (รัตนา ภักธัญญา. 2535 : 5) แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นนำ ผู้วิจัยนำเข้าสู่การเสนอแม่แบบโดยสนทนาซักถามนักเรียนเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการให้นักเรียนสังเกตในครั้งนั้น ๆ

1.2 ขั้นเสนอแม่แบบ ผู้วิจัยเสนอเรื่องราวของแม่แบบ ให้นักเรียนสังเกตพฤติกรรมของแม่แบบ โดยการฉายวิดีโอทัศน์ และให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายซักถามเกี่ยวกับสิ่งที่สังเกต เพื่อให้เกิดความคิดที่จะเลียนแบบพฤติกรรมแม่แบบ

1.3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุป สิ่งที่ได้จากการใช้เทคนิคแม่แบบ แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

2. การใช้กรณีตัวอย่างหมายถึงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยนำเอากรณี เรื่องราว ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจริง หรือมีส่วนใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันมาปรับใน ส่วนของตัวบุคคล เหตุการณ์และสิ่งแวดล้อมเพื่อให้สอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการพัฒนา แล้ว เสนอเป็นตัวอย่าง ให้นักเรียนได้ศึกษา โดยผู้สอนตั้งประเด็นปัญหาให้นักเรียนได้อภิปราย แสดงความคิดเห็นร่วมกัน เป็นการเสริมสร้างให้นักเรียนมีพัฒนาการ และทักษะในเรื่อง การคิด วิเคราะห์ตัดสินใจ การให้เหตุผลและมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาได้ (อัจฉิมา - จินวาลา. 2535 : 8) แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 ขั้นนำ ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้

2.2 ขั้นดำเนินการ ผู้วิจัยเสนอกรณีตัวอย่างให้นักเรียนศึกษา

พร้อมทั้งตั้งคำถามหรือประเด็นเพื่อให้นักเรียนได้อภิปรายร่วมกัน

2.3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุป สิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกัน และผู้วิจัย

สรุปเพิ่มเติม

3. การใช้สถานการณ์จำลอง หมายถึง การจัดสภาพแวดล้อมให้ใกล้เคียง หรือเลียนแบบสภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ในห้องเรียนให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนได้เผชิญ กับสถานการณ์ด้วยตนเอง โดยการปฏิบัติแสดงและออกความคิดเห็น ซึ่งวิธีนี้จะทำให้ผู้เรียน สามารถเข้าใจ มีความรู้ลึกซึ้งต่อเหตุการณ์ได้ดี อีกทั้งยังสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ไป สู่การปฏิบัติจริงต่อไป (ณัฐสา ระกำพล. 2535 : 8) โดยมีขั้นตอนการใช้สถานการณ์ จำลอง ดังนี้

3.1 ขั้นเตรียมการ ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ของการทดลอง ในแต่ ละครั้งที่ต้องการให้นักเรียนทราบ ให้นักเรียนอาสาสมัครที่จะแสดงบทบาท

3.2 ขั้นดำเนินการกิจกรรม นักเรียนแสดงบทบาทไปตามลำดับเหตุการณ์ ที่เตรียมไว้ ใช้เวลาประมาณ 10 - 15 นาที

3.3 ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล เมื่อกิจกรรมสิ้นสุดลง ผู้วิจัยให้ นักเรียนทบทวนและวิเคราะห์ประสบการณ์ต่าง ๆ ในขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม โดยเน้นที่กระบวนการและบรรยากาศของการแสดง

3.4 ขั้นสรุป นักเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์และช่วยกันสรุป และ ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

4. การอภิปรายกลุ่ม หมายถึง กระบวนการที่ทำให้สมาชิกในกลุ่มสนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร ความคิดเห็นในสถานการณ์ที่ครูกำหนดให้ เพื่อพิจารณาข้อตกลงที่จะแก้ปัญหาในเรื่องนั้น ๆ ด้วยหลักการอย่างใดอย่างหนึ่ง (บุชชาติ เพชรสิทธิ์. 2535 : 7) โดยมีขั้นตอนการอภิปรายกลุ่ม ดังนี้

4.1 ชั้นเตรียมการ ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ที่ต้องการ ให้นักเรียนทราบ ให้นักเรียนเลือกหัวหน้ากลุ่มและเลขานการกลุ่ม

4.2 ชั้นดำเนินกิจกรรม ให้นักเรียนในกลุ่มร่วมแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตามหัวข้อที่กำหนด โดยมีหัวหน้ากลุ่มดำเนินการอภิปราย และมีเลขานการกลุ่มเป็นผู้บันทึก ใช้เวลา 15 - 20 นาที

4.3 ชั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล ให้ตัวแทนกลุ่มออกมารายงานผลการอภิปรายกลุ่มและสรุปหน้าชั้น

4.4 ชั้นสรุป นักเรียนและผู้วิจัยร่วมกันสรุปอีกครั้งหนึ่ง

5. การใช้บทบาทสมมติ หมายถึง วิธีการที่ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมการแสดงของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยกำหนดบทบาท และสถานการณ์สมมติให้นักเรียนแต่ละคนแสดงบทบาทตาม เป็นการแสดงที่ไม่มีการซ่อมล่วงหน้าผู้แสดงแสดงบทบาทไปตามลักษณะนิสัยของผู้แสดงและถือเอาการแสดงออกทั้งด้านความรู้สึกและพฤติกรรมของผู้แสดงมาเป็นข้ออภิปรายเพื่อการเรียนรู้ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องที่ต้องการพัฒนา (อรุณี ชินวงศ์อมร. 2535 : 5) ขั้นตอนในการแสดงบทบาทสมมติมีดังนี้

5.1 ชั้นเตรียมการ ครูกำหนดขอบเขตและสถานการณ์สมมติที่ง่ายและชัดเจน แจ้งให้นักเรียนทราบ ใช้เวลาประมาณ 5 นาที

5.2 ชั้นแสดง ครูให้นักเรียนอาสาสมัครแสดงบทบาทสมมติ จัดฉากเตรียมผู้สังเกตการณ์ เริ่มแสดงและหยุดการแสดง ใช้เวลาประมาณ 10 - 15 นาที

5.3 ชั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล ผู้แสดงและผู้สังเกตการณ์เปิดเผยความรู้สึกและความคิดเห็น โดยเน้นเหตุผลและความรู้สึกโดยตรงไปตรงมา ใช้เวลาประมาณ 10 - 15 นาที

5.4 ชั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป นักเรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์และช่วยกันสรุป ครูสรุปเพิ่มเติม ใช้เวลาประมาณ 5 - 10 นาที

ในที่นี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิคในชุดการแนะแนว 4 เทคนิค คือ เทคนิคแม่แบบกรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลองและการอภิปรายกลุ่ม

1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการแนะแนว

วิลาวัลย์ นุวัฒน์ (2532 : 56) ศึกษาผลการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง สิ่งเสียดังให้โทษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกันทรารมย์ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 55 คน ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยชุดการแนะแนวมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ เรื่อง สิ่งเสียดังให้โทษ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ปิยะรัตน์ ศรีสมบัติ (2533 : 63) ศึกษาผลการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อพฤติกรรมประชาธิปไตย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแก่งไกรสรพงษ์ สงคราะห์ จังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 16 คน ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนที่สอนโดยการใช้ชุดการแนะแนวมีพฤติกรรมประชาธิปไตยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ธีระ ชัยยุทธอรธรงค์ (2533 : 60) ศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อการปรับตัวต่อเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 24 คน ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว มีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

สมปอง สุขคงคารกิติ (2530 : 65) ทดลองใช้ชุดการแนะแนวอาชีพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธาตุทอง จำนวน 60 คน ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ มีคะแนนความสำนึกในอาชีพ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

เนญจวรรณ ศรีสุกานนท์ (2534 : 56) ศึกษาผลการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนธนบุรีวรเทพินนารักษ์ กรุงเทพมหานคร จำนวน 16 คน ผลการทดลองปรากฏว่า นักเรียนที่มีคะแนนการปรับตัวสูงมีการพัฒนาการทำงานกลุ่มได้ดีกว่านักเรียนที่มีคะแนนการปรับตัวต่ำ

จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการใช้ชุดการแนะแนวข้างต้น สรุปได้ว่า ชุดการแนะแนวสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสิ่งแวดล้อมให้โทษ การปรับตัวต่อเพื่อนต่างเพศความสำนึกในเรื่องอาชีพและการทำงานกลุ่มของผู้เรียน ได้สูงขึ้นกว่าการใช้วิธีการสอนแบบปกติ

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

2.1 ความหมายของทัศนคติ

ออลพอร์ต (Allport. 1935 : 810) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง สภาวะแห่งความพร้อมทางด้านจิตใจ ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะแห่งความพร้อมนี้เป็นแรงที่จะกำหนดทิศทางของปฏิภริษาของบุคคลที่จะมีต่อผู้อื่น วัตถุ สิ่งของและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

อนาสตาซี (Anastasi. 1976 : 453) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง ความโน้มเอียงจะมีปฏิภริษาทอสนองสิ่งเร้าที่กำหนดให้เป็นบวกๆ ในทางชอบ หรือไม่ชอบ

เคร็ช และครุทซ์ฟีลด์ (Kretch and Crutfield. 1962 : 223) ให้ความหมายว่า ทัศนคติ หมายถึง ผลรวมของกระบวนการที่ก่อให้เกิดพลังจูงใจ อารมณ์ การรับรู้ และกระบวนการเรียนรู้ การเข้าใจเกี่ยวข้องกับประสบการณ์รอบตัวของบุคคล

เทอร์สโติน (Thurstone. 1967 : 479) กล่าวว่า ทัศนคติ เป็นตัวแปรทางจิตวิทยาชนิดหนึ่งที่ไม่สามารถสังเกตได้โดยง่าย แต่เป็นความโน้มเอียงทางด้านจิตใจภายใน แสดงออกให้เห็นโดยเป็นพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

นอกจากนั้น บลูม และคนอื่นๆ (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2527 : 170 - 171; อ้างอิงมาจาก Bloom and Others. 1971) ได้กล่าวถึงทัศนคติในลักษณะที่เป็นพัฒนาการทางด้านความรู้สึก ได้แก่ การชอบ ไม่ชอบ และด้านการแสดงออกทางพฤติกรรม ได้แก่ การเข้าไปหาหรือถอยหนีจากบุคคลหรือสิ่งของนั้น ๆ โดยเสนอแนะว่า ทัศนคติของบุคคลนั้นมีรูปแบบของการพัฒนาตามลำดับขั้นต่อไปนี้

1. มีการรับรู้สิ่งเร้าและทำความรู้จัก ตลอดจนมีความเข้าใจกับสิ่งเร้า นั้น ๆ
2. มีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าไปในทิศทางที่บุคคลนั้นยอมรับและจัดเรียงลำดับของพฤติกรรมตามลักษณะของความพอใจ

3. จัดสร้างคุณค่าหรือค่านิยมจากการตอบสนอง โดยมีเงื่อนไข หรือข้อตกลงของสภาวะของสิ่งเร้า เป็นตัวกำหนดลำดับขั้นของแบบแผนในการสร้างคุณค่านั้น

4. จัดระเบียบค่านิยมเหล่านั้น ให้อยู่ในระบบของมโนภาพแห่งตน

5. จัดนำค่านิยมเหล่านั้นมาสร้างเป็นปรัชญาชีวิต หรืออุดมคติแห่งตน ซึ่งในภายหลังจะก่อรูปเป็นอุปนิสัย และจะรวมตัวเป็นบุคลิกภาพอันเป็นเอกลักษณ์ของบุคคลนั้น

กมลรัตน์ หล้าสงฆ์ (2527 : 172) กล่าวว่า ทศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่ได้จากการเรียนรู้ และประสบการณ์แล้วแสดงว่า สภาวะของร่างกายและจิตใจในด้านความพร้อมที่จะตอบสนองต่อบุคคลหรือสิ่งต่าง ๆ ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ในสองลักษณะ คือ แสดงความพร้อมที่จะเข้าไปหาเมื่อเกิดความรู้สึกชอบ เรียกว่า ทศนคติที่ดีหรือทางบวก หรือแสดงความพร้อมที่จะหลีกเลี่ยง เมื่อเกิดความรู้สึกไม่ชอบ เรียกว่า ทศนคติไม่ดีหรือทางลบ

เชิดศักดิ์ โขวาสินธุ์ (2520 : 38) กล่าวว่า ทศนคติ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมหรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเรานั้น ๆ ไปในทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในแนวทางสนับสนุนหรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกระบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม

สุรางค์ จันทน์เอม (2524 : 40) กล่าวว่า ทศนคติ คือ สภาพจิตใจของบุคคลแต่ละคนที่เกิดจากประสบการณ์หรือการเรียนรู้ อันมีอิทธิพลต่อความคิดเห็น และพฤติกรรมของบุคคลนั้น

ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2522 : 108) กล่าวว่า ทศนคติ คือ ความพร้อมที่จะตอบสนอง หรือแสดงความรู้สึกต่อวัตถุ สิ่งของ คน สิ่งกับอื่น ๆ ตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งความรู้สึกการตอบสนองดังกล่าว อาจจะเป็นไปในทางที่ชอบ (เข้าไปหา) หรือไม่ชอบ (หลีกเลี่ยง หรือถอยหนี)

จากความหมายของทศนคติดังกล่าวมาแล้ว นอสรุปได้ว่า ทศนคติ หมายถึง ความรู้สึกท่าที ความคิด หรือแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมของบุคคลต่อบุคคล สถานการณ์ สิ่งแวดล้อมซึ่งอาจเป็นไปในทางบวก (Positive) คือ ชอบ เห็นด้วย นอใจ สนับสนุน เป็นต้น หรือในทางลบ (Negative) คือ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย ไม่พอใจ ไม่สนับสนุน เป็นต้น และทศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใด ๆ นั้น สามารถสร้างขึ้นและเปลี่ยนแปลงได้

2.2 ลักษณะของทัศนคติ

กมลรัตน์ หล้าสงฆ์ (2526 : 231) ได้กล่าวถึงลักษณะทั่วไปของทัศนคติว่า

1. ทัศนคติ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ หรือการได้รับประสบการณ์ ไม่ใช่สิ่งติดตัวมาแต่กำเนิด
2. ทัศนคติ เป็นดัชนีที่ชี้แนวทางแสดงพฤติกรรม กล่าวคือ ถ้ามีทัศนคติที่ดีก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหา หรือแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ตรงกันข้าม ถ้ามีทัศนคติที่ไม่ดีก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าหาโดยการถอยหนี หรือต่อต้านการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ
3. ทัศนคติ สามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง ได้ เช่น บิดามารดาไม่ชอบบุคคลหนึ่ง ย่อมมีแนวโน้มทำให้เด็กไม่ชอบบุคคลนั้นด้วย
4. ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทัศนคติเป็นสิ่งที่ได้มาจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ถ้าการเรียนรู้หรือประสบการณ์นั้นเปลี่ยนแปลงไปทัศนคติดังกล่าวก็ย่อมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

ในเรื่องเดียวกันนี้ ส.วาสนา ประवालนฤกษ์ (2524 : 5) ได้อธิบายลักษณะสำคัญของทัศนคติไว้ดังนี้ คือ

1. ทัศนคติเป็นการเตรียมหรือความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทางที่ชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้น ๆ ซึ่งการเตรียมนี้เป็นการเตรียมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่จะสังเกตเห็นได้เห็นได้
2. สภาวะความพร้อมที่จะตอบสนอง เป็นลักษณะที่ซับซ้อนของบุคคลที่จะยอมรับหรือไม่ยอมรับ ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ๆ จะเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพกับอารมณ์ด้วยซึ่งเป็นสิ่งที่อธิบาย ไม่ค่อยได้และบางครั้งไม่มีเหตุผล
3. ทัศนคติไม่ใช่พฤติกรรม แต่เป็นสภาวะของจิตใจ ที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดและเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงของพฤติกรรม
4. ทัศนคติไม่สามารถวัดได้โดยตรงแต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่แสดงออกมา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำนุหรืออธิบายทัศนคติได้
5. ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ บุคคลจะมีทัศนคติในเรื่องเดียวกัน แตกต่างกันได้ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจ และสังคมระดับอายุ เชื้อชาติปัญญา เป็นต้น
6. ทัศนคติมีความคงที่และแน่นอนพอสมควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ เนื่องจากทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ถ้าการเรียนรู้และประสบการณ์นั้น

เปลี่ยนแปลงไปที่ทัศนคติก็อาจเปลี่ยนแปลงได้

2.3 องค์ประกอบของทัศนคติ

ทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้านคือ (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. - 2527 : 183 - 184 ; อ้างอิงมาจาก Zimbardo and Ebbesen. 1970)

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ หรือความคิด (The Cognitive Component) หมายถึง การที่บุคคลมีความรู้สึกนึกคิดหรือมีมโนคติ (Concept) เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นจริงหรือไม่เป็นจริง รวมทั้งความเชื่อต่าง ๆ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (The Affective Component) หมายถึงการที่บุคคลมีการประเมินค่า ประเมินความรู้สึก ความชอบ หรือการตอบสนองทางอารมณ์ของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือ บุคคลใดบุคคลหนึ่ง

3. องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (The Behavioral Component) หมายถึงการแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง องค์ประกอบด้านพฤติกรรมเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้หรือความคิด และด้านความรู้สึก ดังนั้นเมื่อบุคคลหนึ่งมีทัศนคติทางด้านความรู้สึกอย่างไร ก็จะแสดงพฤติกรรมอย่างนั้นด้วย

องค์ประกอบทั้งสามด้านนี้จึงมีความสอดคล้องกัน ถ้าองค์ประกอบด้านใดด้านหนึ่งเปลี่ยนแปลงไป ทัศนคติของบุคคลนั้นก็จะเป็นไปด้วย (อารีรัตน์ พัฒนเจริญ. 2529 : 8 - 9 อ้างอิงมาจาก Shaver. 1977)

2.4 ประเภทของทัศนคติ

สมบูรณ์ ชิตพงษ์ (2519 : 14) ได้แบ่งทัศนคติออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ทัศนคติเชิงนิมาน เป็นทัศนคติทางบวก ที่แสดงออกในลักษณะของความพอใจ เห็นด้วย ชอบ สนับสนุน ปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ

2. ทัศนคติเชิงนิเสธ เป็นทัศนคติทางลบ แสดงออกในลักษณะของความไม่พอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ยินดี ไม่ร่วมมือ ไม่ปฏิบัติตาม

3. ทัศนคติที่เป็นกลาง เป็นการแสดงออกที่ไม่ใช่เชิงนิมาน หรือเชิงนิเสธ แต่เป็นการแสดงออกในลักษณะกลาง ๆ เช่น รู้สึกเฉย ๆ ไม่รักหรือไม่เกลียด จากที่กล่าวมา แสดงให้เห็นว่า ทัศนคติของบุคคลจะเป็นไปใน 3 ลักษณะ คือ พอใจ ไม่พอใจ หรือเฉย ๆ

2.5 การเปลี่ยนทัศนคติ

ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น การได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลอื่น สื่อมวลชน หรือการได้รับประสบการณ์โดยตรง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบทางด้านความคิด ความเข้าใจ และมีผลทำให้องค์ประกอบด้านความรู้สึกและพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปด้วย (Triandis.1971 : 143) ข้อมูลที่บุคคลได้รับจะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลได้ สามารถแสดงค่านิยมให้ผู้อื่นทราบได้ และไม่ขัดต่อปณิธานที่ตั้งไว้ (Triandis.1971 : 152 - 153)

แมคไกว (McGuive.1968 : 1130 - 1187) ได้อธิบายขั้นตอนของกระบวนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ 5 ขั้นตอน คือ

1. การใส่ใจ (Attention)
2. ความเข้าใจ (Comprehension)
3. การมีสิ่งใหม่เกิดขึ้น (Yielding)
4. การเก็บเอาไว้ (Retention)
5. การกระทำ (Action)

เมื่อส่วนประกอบส่วนใดส่วนหนึ่งของทัศนคติเปลี่ยนไป ส่วนประกอบอื่นๆ ก็จะมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย เช่น เมื่อบุคคลมีความรู้ความคิดเปลี่ยนไป ความรู้สึก และการกระทำต่อสิ่งนั้นก็เปลี่ยนไปด้วย

2.6 การเสริมสร้างทัศนคติ

อัลพอร์ต (Allport. 1985 : 418) กล่าวว่า การเสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นับว่ามีความสำคัญมาก ดังนั้นจึงถือเป็นหน้าที่ของครู ที่จะต้องสร้างความสำเร็จในการเรียนให้แก่เด็ก ทัศนคติของนักเรียนต่อวิชาที่เรียนจะค่อยดีขึ้นเรื่อย ๆ

สลุจใจ เหล่าสุนทร (2518 : 143 - 144) กล่าวว่า การเสริมสร้างทัศนคติที่ดีขึ้นอยู่กับความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ที่พึงพอใจ ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ โดยการเพิ่มพูนความเข้าใจในสิ่งใหม่ ๆ หรือประสบการณ์ใหม่

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ทัศนคติสามารถทำให้เปลี่ยนแปลงได้สำหรับการศึกษากิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้เด็กประสบความสำเร็จ จะเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ คาร์โรลล์ (นิยม สารรัตน์.

2524 : 4 - 5 ; อ้างอิงมาจาก Carroll. n.d.) ได้ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้เรียนกับวิธีการสอนว่า ความสำเร็จในการเรียนของผู้เรียนนั้นขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้

1. ความถนัดในวิชาหรืองานของผู้เรียน (Aptitude for specific Task)
2. ความสามารถที่จะเข้าใจในการสอน (An Ability to Understand Instruction)
3. ความเข้มข้นของความพยายาม (Degree of perseverance) อันได้แก่ เวลาที่ผู้เรียนเต็มใจจะใช้ในการเรียนนั้น ซึ่งเป็นผลสะท้อนของความสนใจและทัศนคติของผู้เรียน
4. ระยะเวลาเรียน (The Time Available for Learning)
5. คุณภาพของการสอน (The Quality of Instruction) รูปแบบนี้ของ Carroll ได้ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านของการสอนให้กับผู้เรียน คือผู้เรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนได้ว่าจะสูงขึ้นตามไปด้วย

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติในการเรียน

บราวน์ และ โฮลท์แมน (Brown and Holtzman. 1955 : 75 - 84) ได้ศึกษาแบบสำรวจนิสัยและทัศนคติต่อการเรียน จะใช้ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้หรือไม่ ผลปรากฏว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียนกับคะแนนสอบภาคเรียนของนิสิตชายหญิงเท่ากับ .50 กับ .52 ตามลำดับ

โคแกน และ เลวิน (Cogan and Levin. 1957 : 135 - 139) ศึกษา พบว่าความสัมพันธ์แบบบอว์นเป็นมิตรระหว่างครูกับนักเรียน จะทำให้การเรียนของนักเรียนดีขึ้น จากการศึกษาสรุปได้ว่า ครูกับนักเรียน มีความสัมพันธ์กันดีเท่าไร นักเรียนจะพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ได้ถึงขีดสุดได้มากเพียงนั้น นักเรียนมีความศรัทธาในตัวครู ความศรัทธาที่นักเรียนให้แก่ครู จะช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน จะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดี

คาน (Khan. 1969 : 216 - 221) ศึกษาพบว่าทัศนคติของนักเรียนชายที่ดีต่อครูจะมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสรุปว่า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนอกจากจะขึ้นอยู่กับสติปัญญา อารมณ์ ความรู้สึก ทักษะในการเรียน มีบทบาทสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิลเลียม (William. 1970 : 232 - 237) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติที่ดี และทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน โดยใช้แบบสำรวจแคลิฟอร์เนีย สติทัศนคติ เมทออด เซอร์เวย์ (California - study Method survey - CSMS) วัดทัศนคติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 115 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก 50 คน เป็นกลุ่มที่มีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน กลุ่มที่ 2 จำนวน 65 คน เป็นกลุ่มที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนบุคลิกภาพและความสามารถสูงกว่านักเรียนที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน

เทอร์นเบอร์ก (Thornburg. 1975 : 181 - 185) ได้ทำการศึกษาเพื่อประเมินผลทัศนคติของนักเรียนที่ออกจากโรงเรียนกลางคัน (Drop Out) พบว่า 50 % ของนักเรียนจำนวน 509 คน เป็นผู้ที่ทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียน แต่อีก 20 % แสดงทัศนคติทางการเรียนไม่ดีอย่างรุนแรง ซึ่งแสดงออกในลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น หลีกสละในการเรียนไม่มีประโยชน์เพื่อการเรียน ครูผู้สอนเน้นเรื่องคะแนนมากเกินไป ครูมีความลำเอียง กวาระเทียบข้อบังคับของโรงเรียนเข้มงวดเกินไป

วิญญู นุศลศรี (2523 : 35 - 39) ได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความวิตกกังวลในการเรียน นิสัยและทัศนคติในการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิทยาลัยครูเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่าง 8 คน ผลการทดลองพบว่ากลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคะแนนนิสัย และทัศนคติในการเรียนสูงขึ้น

วิษุตา เตียวกุล (2528 : ง) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการแนะแนวกลุ่มต่อนิสัยในการเรียน และทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 135 คน จากโรงเรียนวัดนวลนรดิศ แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน กลุ่มควบคุม 2 ห้องเรียน ผลปรากฏว่ากลุ่มทดลองที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมการแนะแนวกลุ่มมีนิสัยในการเรียน และทัศนคติทางการเรียนดีกว่ากลุ่มควบคุมทั้งสอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

ศิริรัตน์ ภูัสกุลเจริญศักดิ์ (2531 : 72) ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีของโรเจอร์ ที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพิบูลย์ประชาสรรค์ กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่าง 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง

8 คน กลุ่มควบคุม 8 คน ปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีของโรเจอร์ มีพัฒนาการของทัศนคติทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อำพันธ์ ทันสม (2535 : 73) ศึกษาผลของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบเหตุผล - อารมณ์ที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเมืองสรวงวิทยา จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มีทัศนคติทางการเรียนต่ำจำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 8 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบเหตุผล - อารมณ์ มีทัศนคติในการเรียนดีกว่า นักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยข้างต้น พบว่า ทัศนคติที่ดีต่อการเรียนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของทัศนคติต่อการเรียนเป็นอย่างยิ่ง เพราะการที่นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อครู โรงเรียน ต่อเพื่อนและต่อการศึกษา ย่อมก่อให้เกิดความตั้งใจในการเรียน สนใจในสิ่งที่ครูสอน และค้นคว้าหาความรู้เพิ่มขึ้น ซึ่งจะมีผลทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จทางการเรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องทัศนคติต่อการเรียน โดยวิธีการใช้ชุดการแนะแนว เพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานครที่อุบลรัตน์) กรุงเทพมหานคร ที่มีคะแนนทัศนคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมาจำนวน 40 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2538 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานครที่อุบลรัตน์) กรุงเทพมหานคร ที่มีคะแนนทัศนคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 24 คน ที่สมัครใจเข้าร่วมการทดลอง และได้รับการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร โดยมีขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน ไปให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสีกัน(วัฒนานครที่อุบลรัตน์) กรุงเทพมหานคร จำนวน 157 คน ตอบแล้วให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด หลังจากนั้นนำคะแนนมาเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย แล้วคัดเลือกเฉพาะนักเรียนที่ได้คะแนนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมาได้จำนวน 40 คน

2. ผู้วิจัยสอบถามความสมัครใจนักเรียนที่จะเข้าร่วมทดลองที่ได้จากการคัดเลือกในข้อ 1 ปรากฏว่า นักเรียนสมัครใจทุกคน แล้วผู้วิจัยสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มาจำนวน 24 คน

3. ผู้วิจัยสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งจากนักเรียนจำนวน 24 คน เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน

✓ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

✓ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ มีดังนี้

1. แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน
2. โปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนว
3. โปรแกรมการสอนแบบปกติ

1. แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน ตามขั้นตอนดังนี้

- 1.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียน
- 1.2 สร้างแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นสถานการณ์เกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อการเรียนของนักเรียน ในวิชา คณิตศาสตร์
- 1.3 นำแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน ที่สร้างขึ้น ไปหาความเที่ยงตรง โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นงษ์พันธ์ นงษ์โสภา อาจารย์บรรณนิศ วาณิชัยการ และอาจารย์วิไลลักษณ์ นงษ์โสภา ตรวจสอบเพื่อปรับปรุงและคัดเลือกข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วผู้วิจัยนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
- 1.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วจำนวน 27 ข้อไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคอนเมืองทหารอากาศบำรุง จำนวน 100 คน ที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อด้วย t-test โดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ เลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ใช้ในการทดลองได้ค่า t ระหว่าง 1.80 - 10.53 จำนวน 26 ข้อ
- 1.5 นำแบบสอบถามที่ได้รับการคัดเลือกแล้วจากข้อ 1.4 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟ่า (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.87

ลักษณะและวิธีการตอบแบบสอบถาม

ลักษณะของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน เป็นแบบสอบถามที่เป็นสถานการณ์ เป็นแบบ 3 ตัวเลือก ในการตอบให้นักเรียนเลือกได้เพียงหนึ่งตัวเลือกเท่านั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วพิจารณาคำตอบให้ตรงกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เป็นจริง โดยเขียนเครื่องหมาย (X) ทับตัวอักษรที่ตรงกับคำตอบนั้น เพียงหนึ่งตัวเลือก ข้อมูลที่ได้จะไม่เกิดผลเสียต่อตัวนักเรียน และข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ต่อตัวนักเรียน

ด้านความคิด

๐. เมื่อได้เรียนวิชาคณิตศาสตร์ไปแล้ว นักเรียนคิดว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ได้มากน้อยเพียงใด

- ก. นำไปใช้ประโยชน์ได้บ้างในบางโอกาส
- ข. คิดว่าไม่ค่อยได้ใช้ เพราะมีประโยชน์น้อย
- ค. มีประโยชน์มากในการศึกษาต่อและใช้ในชีวิตประจำวัน

ด้านความรู้สึก

๐๐. ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ขณะที่ครูกำลังอธิบายเนื้อหาวิชาอยู่นั้น นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรต่อเนื้อหาวิชา

- ก. เป็นวิชาที่เรียนสนุกบ้างในบางครั้ง
- ข. เป็นวิชาที่เรียนแล้วรู้สึกชอบ มีความสุข
- ค. เป็นวิชาที่น่าเบื่อหน่าย

ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

๐๐๐. หลังจากเรียนเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ในห้องเรียนแล้ว นักเรียนมักจะปฏิบัติตนอย่างไร

- ก. ลอกแบบฝึกหัดเพื่อนบ้าง และเก็บไว้เรียนในคาบต่อไป
- ข. ทำแบบฝึกหัดที่ครูมอบหมาย ทบทวนและค้นคว้าเพิ่มเติม
- ค. พยายามทำแบบฝึกหัดที่ครูมอบหมาย

เกณฑ์การให้คะแนน

การตรวจให้คะแนนในแต่ละข้อ ได้กำหนดน้ำหนักของตัวเลือกในแต่ละระดับ ดังนี้
ให้ 2 คะแนน สำหรับข้อความที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่ดีต่อการเรียน

ให้ 1 คะแนน สำหรับข้อความที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่ดีต่อการเรียนบ้าง

ให้ 0 คะแนน สำหรับข้อความที่แสดงให้เห็นว่านักเรียนไม่มีความคิด ความ-
รู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่ติดต่อการเรียน

2. โปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนว มีลำดับขั้นในการสร้าง ดังนี้

- 2.1 ศึกษาทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
- 2.2 ศึกษาคู่มือการจัดกิจกรรมแนะแนวชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
- 2.3 ศึกษาหนังสือกิจกรรมแนะแนวชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- 2.4 ศึกษาบทความ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียน
- 2.5 ศึกษาชุดการแนะแนววิธีสร้างชุดการแนะแนวจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กำหนดหัวข้อและกิจกรรมที่ใช้สอน ซึ่งประกอบด้วย ชื่อเรื่อง จุดมุ่งหมาย เวลาที่ใช้ และสื่อการจัดกิจกรรม
- 2.7 ปรึกษามุทฺตรังคคุณวุฒิ ด้านการแนะแนวและทัศนคติต่อการเรียน
- 2.8 สร้างโปรแกรมการสอนกิจกรรมแนะแนว โดยใช้ชุดการแนะแนวเรื่องทัศนคติต่อการเรียน
- 2.9 สร้างชุดการแนะแนว เรื่องทัศนคติต่อการเรียน ซึ่งประกอบด้วยจุดมุ่งหมาย วิธีการ เวลาที่ใช้ เนื้อหาและการประเมินผล
- 2.10 นำชุดการแนะแนวที่สร้างขึ้นไปให้มุทฺตรังคคุณวุฒิ 3 คน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา อาจารย์บรรณนิศ วาณิชชัญการ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบ เพื่อให้สอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมาย วิธีการ เนื้อหา สื่อการจัดกิจกรรม และการประเมินผล
- 2.11 นำชุดการแนะแนว เรื่อง ทัศนคติต่อการเรียน ที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน เนื้อหาข้อบกพร่อง แล้วแก้ไขปรับปรุง จากนั้นจึงนำไปปรึกษามุทฺตรังคคุณวุฒิอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้ได้ชุดการแนะแนวเรื่อง ทัศนคติต่อการเรียน ที่มีประสิทธิภาพ

โปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนว ผู้วิจัยได้ทำการทดลองเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที สัปดาห์ละ 2 วันคือวันจันทร์และวันพุธ เวลา 15.00 - 15.50 น. (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

3. โปรแกรมการสอนแบบปกติ

3.1 ผู้วิจัยสร้างโปรแกรมการสอนปกติ เรื่อง ทศคณิตต่อการเรียน โดยมี วัตถุประสงค์ เนื้อหา อุปกรณ์ เช่นเกี่ยวกับการใช้ชุดการแนะแนว

3.2 นำโปรแกรมการสอนแบบปกติ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา อาจารย์พรพรพิศ วาณิชชการ และอาจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความเหมาะสม เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วิธี ดำเนินการ เนื้อหา อุปกรณ์และการประเมินผล

3.3 นำโปรแกรมการสอนแบบปกติ ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 12 คน เพื่อหาข้อบกพร่องของโปรแกรม

3.4 ปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมการสอนแบบปกติเพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป โปรแกรมการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยทดลอง 6 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที สัปดาห์ละ 2 วัน คือวันอังคาร และวันพฤหัสบดี เวลา 15.00-15.50 น. (ตั้งรายละเอียดในภาคผนวก)

การดำเนินการทดลอง

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้แบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2528 : 77)

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ขึ้นก่อนการทดลอง ผู้วิจัยนำคะแนนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นคะแนนจากการวัดครั้งแรกในการหากลุ่มตัวอย่าง มาเก็บไว้เป็นคะแนน pretest

2. ขึ้นดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ตามโปรแกรมการสอน โดยใช้เวลาในการสอนหลังเลิกเรียน ดังนี้

2.1 กลุ่มทดลอง ทดลองตามโปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนว ทุกวันจันทร์ และวันพุธ เวลา 15.00 - 15.50 น. เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที สถานที่ทดลองคือห้องแนะแนวโรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์) กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่วันที่ 3 มกราคม 2539 ถึงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2539

2.2 กลุ่มควบคุม ทดลองตามโปรแกรมการสอนแบบปกติ ทุกวันอังคาร และวันพฤหัสบดี เวลา 15.00-15.50 น. เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ๆ ละ

50 นาทีสถานที่ทดลอง คือห้องแนะแนว โรงเรียนสีกัน(วัฒนานันท์อุปถัมภ์)กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่วันที่ 4 มกราคม 2539 ถึงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2539

3. ชั้นหลังการทดลอง ให้กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมตอบแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนอีกครั้งหนึ่ง แล้วเก็บคะแนนเป็นคะแนน Posttest

4. นำคะแนนที่ได้จากข้อ 1 และ ข้อ 3 มาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียน ของนักเรียนก่อนและหลังทดลอง ที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนว

2. เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียน ของนักเรียนก่อนและหลัง ที่ได้รับการสอนแบบปกติ

3. เปรียบเทียบความแตกต่าง ของทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียน ที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean)(ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2531 : 59)

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 64)

2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนโดยใช้(t-test) เทคนิค 25 เปรอร์เซ็นต์ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ (Edward. 1972 : 161)

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach. 1972 : 161)

3. สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน

3.1 เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Dependent (ล้วน สายยศและอังคณา - สายยศ. 2531 : 87)

3.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการเรียนของกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Independent (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ.
2531 : 4)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และการแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้แทนความหมาย ดังต่อไปนี้

N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
M	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-distribution
กลุ่มทดลอง	แทน นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนว
กลุ่มควบคุม	แทน นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการใช้ชุดการแนะแนว

2. เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงในตาราง 1 , 2 และ 3 ตามลำดับ

ตาราง 1 เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการได้รับการใช้
ชุดการแนะแนว

ทัศนคติ	N	M	S.D.	t
ก่อนการทดลอง	12	19.83	4.05	
หลังการทดลอง	12	43.25	2.60	16.85**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 1 แสดงว่า ภายหลังจากทดลองใช้ชุดการแนะแนว นักเรียนมีทัศนคติ
ต่อการเรียนดีกว่าก่อนการทดลองใช้ชุดการแนะแนวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 นั่นคือ
นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนดีขึ้น หลังจากได้รับการใช้ชุดการแนะแนว

ตาราง 2 เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนก่อน และหลังการได้รับการสอน
แบบปกติ,

ทัศนคติ	N	M	S.D.	t
ก่อนการทดลอง	12	20.75	3.17	
หลังการทดลอง	12	33.50	2.43	11.09**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 แสดงว่า ภายหลังจากการสอนแบบปกติ นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียน
ดีกว่าก่อนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียน

ดีขึ้น หลังจากได้รับการสอนแบบปกติ

ตาราง 3 เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนระหว่างนักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนว
กับการสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	N	M	S.D.	t
กลุ่มทดลอง	12	23.42	4.32	6.43**
กลุ่มควบคุม	12	12.75	3.79	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 แสดงว่าการใช้ชุดการแนะแนว ทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนดีกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวมีทัศนคติดีขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

บทย่อความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการใช้ชุดการแนะแนว
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนดีขึ้นหลังจากได้รับการใช้ชุดการแนะแนว
2. นักเรียนมีทัศนคติดีขึ้นหลังจากได้รับการสอนแบบปกติ
3. นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนว มีทัศนคติต่อการเรียนดีขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานครที่อุปถัมภ์) กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2538 ที่มีทัศนคติต่อการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ ที่ 25 ลงมา จำนวน 40 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานครที่อุปถัมภ์) กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2538 ที่มีทัศนคติต่อการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา จำนวน 24 คน โดยการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร

แล้วลุ่มอย่างง่าย อีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

๑ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ มีดังนี้

1. แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน
2. โปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนว
3. โปรแกรมการสอนแบบปกติ

วิธีดำเนินการทดลอง

- ๒
1. ก่อนการทดลอง ผู้วิจัยนำคะแนนของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นคะแนนจากการวัดครั้งแรกในการหากลุ่มตัวอย่างมาเก็บไว้เป็นคะแนนก่อนทดลอง
 2. ขั้นตอนการทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ทดลองนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้เวลาหลังเลิกเรียน เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที ตั้งแต่วันที่ 3 มกราคม 2539 ถึงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2539 เวลา 15.00-15.50 น.
 3. หลังการทดลอง ให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนอีกครั้งหนึ่ง และเก็บคะแนนเป็นคะแนนหลังการทดลอง
 4. นำคะแนนที่ได้จากข้อ 1 และข้อ 3 มาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการใช้ชุดการแนะแนว
2. เปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียน ก่อนและหลังได้รับการสอนแบบปกติ
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่อการเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวและนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนดีขึ้น หลังจากการได้รับการใช้ชุดการแนะแนวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนดีขึ้น หลังจากได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

3. นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนว มีทัศนคติต่อการเรียนดีขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

การอภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้ ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสีกัน (วัฒนานคร) กรุงเทพมหานคร ปรากฏผลดังนี้

1. นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนดีขึ้น หลังจากได้รับการใช้ชุดการแนะแนวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1 แสดงให้เห็นว่า ชุดการแนะแนวสามารถพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนให้ดีขึ้นได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ชุดการแนะแนวมุ่งให้ประสบการณ์ตรงแก่นักเรียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยใช้เทคนิคต่างๆ ได้แก่ เทคนิคแม่แบบ กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง และการอภิปรายกลุ่ม พร้อมทั้งอุปกรณ์การสอนต่างๆ เช่น เอกสาร วัตถุทัศน บัตรคำ เป็นต้น จึงช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับจำเนียร ช่วงโชติ (2527:12) ที่กล่าวว่า ชุดการแนะแนวสามารถใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ รวมถึงการนำมาประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนุกเกิดการเรียนรู้ เข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น ตลอดจนปลูกฝังนิสัย เจตคติ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจริยธรรมต่าง ๆ ไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิลาวัลย์ บุญวัฒน์ (2532 : 56) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนว ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องสิ่งเสด็จให้โทษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกันทรารมณเฑ จังหวัดศรีสะเกษ ผลการศึกษาปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการแนะแนว มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับปิยะรัตน์ ศรีสมบัติ(2533 : 63) ซึ่งศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนว ที่มีพฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแก่งไกรสรพงษ์สงเคราะห์ จังหวัดอุดรธานี ผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดการแนะแนวมีพฤติกรรมประชาธิปไตยสูงขึ้น

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าชุดการแนะแนวสามารถพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนได้

2. นักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนดีขึ้น หลังจากได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 แสดงให้เห็นว่า การสอนแบบปกติสามารถพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนให้ดีขึ้นได้ ทั้งนี้เพราะ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการสอนแบบปกติ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียน เช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง โดยผู้วิจัยใช้วิธีแจกเอกสารให้นักเรียนได้ศึกษา พร้อมทั้งผู้วิจัยบรรยายเนื้อหาในเอกสารให้นักเรียนได้ตอบคำถาม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามอภิปราย แสดงความคิดเห็นและมีการสรุป ซึ่งพบว่านักเรียนทุกคนมีความตั้งใจ และให้ความสนใจในการเรียนดี เช่นตั้งใจฟังการบรรยาย ตั้งใจตอบคำถาม ตลอดจนช่วยกันแสดงความคิดเห็นในช่วงอภิปราย นักเรียนให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง ครึ่งสุดท้ายของการทดลอง ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนมาแล้ว นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าได้ประโยชน์ทำให้เกิดความคิดความรู้สึก และความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิลาวลัย ญวนพันธ์ (2532 : 57) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนว ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องสิ่งแวดล้อมคิดให้โทษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนก้นธารารมณ จังหวัดศรีสะเกษ ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับธีระ ชัยยทชยรยอง (2533 : 52) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านห่มวิทยา จังหวัดลพบุรี ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติมีคะแนนการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศสูงขึ้น

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า การสอนแบบปกติสามารถพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนได้

3. นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนว มีทัศนคติต่อการเรียนดีขึ้น มากกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 แสดงให้เห็นว่า ชุดการแนะแนวสามารถพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนได้ดีกว่าการสอนแบบปกติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชุดการแนะแนวเป็นสื่อการสอนที่มีระบบ ขั้นตอน มุ่งให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ตรง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ โดยวิธีการต่างๆ ได้แก่ เทคนิคแม่แบบ กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง และการอภิปรายกลุ่ม จึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความกระตือรือร้น และไม่เกิดความเบื่อหน่ายต่อการเรียน และสามารถนำไปใช้ปฏิบัติจริงได้ ซึ่งแตกต่างจากการสอนแบบปกติที่มีการบรรยายพร้อมสื่อประกอบการสอน ได้แก่ เอกสารและแผ่นภาพ ซึ่งทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนน้อยกว่า เนื่องจากมิได้ปฏิบัติจริง เช่นกลุ่มทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการ

ศึกษาของ สมปอง สุขศฤงคารกิติ (2530:65) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนว อาชีพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพ มีคะแนนความสำนึกใน อาชีพสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของปิยะรัตน์ ศรีสมบัติ (2533:63) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อพฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแก่งไทรสรนงษ์สงเคราะห์ จังหวัด อุดรดิตถ์ ผลการศึกษาปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้ชุดการแนะแนวมีพฤติกรรมประชาธิปไตยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

จากการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า ชุดการแนะแนวสามารถพัฒนาทัศนคติต่อการ เรียนได้ดีกว่าการสอนแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การใช้ชุดการแนะแนวและการสอนแบบ ปกติ มีผลทำให้ทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนดีขึ้น จึงควรส่งเสริมให้มีการใช้ชุดการ แนะแนวหรือการสอนแบบปกติตามความเหมาะสมเพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียน ในแต่ละระดับ

1.2 เนื่องจากชุดการแนะแนว มีวิธีดำเนินการเป็นขั้นตอนและมีเทคนิคต่างๆ ดังนั้น การใช้ชุดการแนะแนว จึงควรต้องทำการศึกษาและฝึกฝน เพื่อให้มีความชำนาญ ในการใช้ชุดการแนะแนวเป็นอย่างดีก่อนที่จะนำไปใช้จริง

1.3 ควรมีการฝึกอบรมครูแนะแนว ครูประจำชั้น และผู้ที่เกี่ยวข้องกับ นักเรียนให้มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ชุดการแนะแนว เพื่อให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อ พัฒนาทัศนคติต่อการเรียนในวิชาต่างๆได้ ซึ่งอาจจะใช้ในชั่วโมงแนะแนว ชั่วโมงซ่อมเสริม หรือชั่วโมงอิสระ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

2.1 ควรทดลองใช้ชุดการแนะแนว เพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนกับนักเรียน ระดับอื่น ๆ เช่น ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น เป็นต้น

2.2 ควรทดลองใช้ชุดการแนะแนว เพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนในวิชาอื่นๆ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย สังคมศึกษา เป็นต้น

2.3 ควรทดลองใช้วิธีการอื่น ๆ เพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียน เช่น การ

ให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและรายบุคคล เป็นต้น

2.4 ควรมีการติดตามผล หลังจากใช้ชุดการแนะนำหรือสอนแบบปกติไปแล้ว
ในระยะเวลา 3 เดือน 6 เดือน และ 1 ปี

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- _____ . จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- ขจรสุดา เหล็กเพชร. การสร้างแบบสำรวจเจตคติและทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อัดสำเนา.
- จารุลักษณ์ นินทรหมราช. การเปรียบเทียบทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีภูมิหลังทางครอบครัวและสิ่งแวดล้อมทางโรงเรียนต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.
- จินดาภรณ์ อังสุวรรณชาติ. การทดลองใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- จำเนียร ช่วงโชติ. การฝึกภาคปฏิบัติทางการแนะแนวและการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์, 2527.
- เฉลิมศักดิ์ รวยอารี. แนวโน้มของการเปลี่ยนทัศนคติต่ออาชีพครูและมูลเหตุจูงใจในการประกอบอาชีพของครูประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- ชัยองค์ พรหมวงศ์. นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอนระดับอนุบาล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2521.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2522.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เจริญผล, 2528.
- เชิดศักดิ์ ไชวาลินธุ์. การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520.

- ณัฐรา ระกำพล. ผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อวินัยในห้องเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีรัตนบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- ทิพย์มาศย์ นิมลศักดิ์. ผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อการตัดสินใจเลือกอาชีพของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 3 กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- ธีระ ชัยยุทธสรรอง. ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา จังหวัดลพบุรี. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- ณลินี วันชัย. ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในอุดมคติระหว่างครูและนักเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2509. อัดสำเนา.
- นิยม สารรัตน์. การเปรียบเทียบเจตคติและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างผู้เรียนในโปรแกรมวิทยาศาสตร์กับผู้เรียนในโปรแกรมศิลปภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2524. อัดสำเนา.
- เบญจวรรณ ศรีสุริยกานนท์. ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอนุราษฎร์เทพนิลารักษ์ กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- ปกรณ วงศ์สวัสดิ์. ผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสนใจอาชีพอิสระในท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนประจวบวิทยาลัย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- ประภาณี สุวรรณ. ทัศนคติ การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนานานิช, 2520.
- ประเทิน มหาพันธ์. รวมบทความทางวิชาการ. เล่ม 1. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2523.

- ประเสริฐ วิเศษกิจ. "การจัดการเรียนการสอนในชั่วโมงแนะแนว." เอกสารประกอบ
การอบรมแนะแนวมัธยม. กรุงเทพฯ : 2524.
- ปิยะรัตน์ ศรีสมบัติ. ผลการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อพฤติกรรมประชาธิปไตยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านเกร็งไทรสรงษ์สังเคราะห์ จังหวัด
อุตรดิตถ์. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- พุชชาติ เพชรสถิตย์. การเปรียบเทียบผลของการใช้สถานการณ์จำลองและการอภิปราย
กลุ่มที่มีผลต่อพฤติกรรมการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนวัดธรรมมงคล กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- ไพบุลย์ อินทวิชา. หลักและวิธีวัดทัศนคติ. อนุสารเพื่อการวิจัย ฉบับที่ 3 กองการวิจัย
ทางการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2517.
- รัตนา ภัทรธัญญา. ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการนั่งตนเองด้านการเรียน ของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนทรายวิทยา อำเภอคลองขลุง จังหวัด
กำแพงเพชร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- รายงานการประชุมพิจารณาชื่อเรื่องเค้าโครงปรินิพนธ์. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
จิตวิทยาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :
ศึกษานร, 2531.
- วิษุตา เตียวกุล. ผลของการใช้กิจกรรมการแนะแนวกลุ่มต่อนิสัยในการเรียนและ
ทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.
- วิชากร. กรม กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช
2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา, 2534.
- วิญญู พูลศรี. ผลของการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นกลุ่มต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ความวิตกกังวลในการเรียน นิสัยและทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิทยาลัยครูเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523, อัดสำเนา.

- วิลาวัลย์ บุญวัฒน์. ผลของการใช้ชุดการแนะแนวที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง
สิ่งเสด็จให้โทษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกัทรารมณั
จังหวัดศรีสะเกษ. ปรญญานัพนธั กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวัทยาลัย -
ศรึนครึทรวัโรฬ ปรสสานมึตร, 2532. อัถล้าเนา.
- ส.วาลนา ปรสวาลนฤกษั. "ทัศนคตึในนงัของจึตวึทยา," วัถผลการศึกษา. 2:1-6;
กัทยาน - ถันวาคม 2524.
- สมบุรณั ชึตพงษั. การปรเมึนหลักสตรวึชาคณึตคาสตรัรคัฒมัชยมศึกษาปึที่ 4 ของ
สถาบันสงัเสริมทางต้านวึทยาสาสตรัและเทคนึโลยึ. ปรญญานัพนธั กศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวัทยาลัยศรึนครึทรวัโรฬ ปรสสานมึตร, 2519. อัถล้าเนา.
- สมปอง สุขศฤงการกึตึ. ผลการใช้ชุดการแนะแนวอาชึพึที่มีต่อความสำนึกทางต้านอาชึพึ
ของนักเรียนชั้นปรธมศึกษาปึที่ 6 โรงเรยึนวัถธาคฤทอง กรุงเทพมหานคร.
ปรญญานัพนธั กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวัทยาลัยศรึนครึทรวัโรฬ ปรสสานมึตร,
2530. อัถล้าเนา.
- สุคัใจ เหล่าสุนทร. จึตวึทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักณึมณัหลักไทย, 2518.
- สุตฤกษั มุขยวงศา. ผลของการปรึกษาเช้งจึตวึทยาแบบกลุ่มโดยความคึนแบบนึจารณา
ความเป็นจรังที่มีต่อนัสัยและทัศนคตึในการเรยึนของนักเรียนชั้นมัชยมศึกษาปึที่ 3.
วึทยานัพนธั ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณัมหาวัทยาลัย, 2533. อัถล้าเนา.
- สรุงคั จันทรัเอม. จึตวึทยาสงัคค. นึมณัคร้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดยึนลัทรั, 2524.
- ศึรึรึตัน กุศลเจเรญัคัคคั. ผลของการให้คัาปรึกษาแบบกลุ่มตามฤกษัฎฐึของโรเจอร์ที่มีต่อ
ทัศนคตึในการเรยึนของนักเรียนชั้นมัชยมศึกษาปึที่ 2 โรงเรยึนนึบุลยัปรสชาสรรดั
กรุงเทพมหานคร. ปรญญานัพนธั กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวัทยาลัยศรึนครึทรวัโรฬ
ปรสสานมึตร, 2531. อัถล้าเนา.
- อรุณึ ชึนวงคัอมร. ผลการเป็รึยบเทยึยบทบาทสมมตึและเทคนึคณัแม่แบบที่มีต่อการพุดทั
เหมายสมของนักเรียนชั้นปรธมศึกษาปึที่ 5 โรงเรยึนสมโภชกรุงอนุสรณั
(200 ปึ)กรุงเทพมหานคร. ปรญญานัพนธั กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวัทยาลัย
ศรึนครึทรวัโรฬ ปรสสานมึตร, 2535. อัถล้าเนา.
- อัจจึมา จึนวาลา. การเป็รึยบเทยึยบผลของกึจกรรณกลุ่มและกรณัตัวอย่างที่มีต่อความ
รบัมึตชอบต่อโรงเรยึนของนักเรียนชั้นปรธมศึกษาปึที่ 6 โรงเรยึนคลองเลอึนอัย
กรุงเทพมหานคร. ปรญญานัพนธั กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวัทยาลัยศรึนครึทร
วัโรฬ ปรสสานมึตร, 2535. อัถล้าเนา.

อวชชัย วัชสุวรรณ. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนอกเหนือจากความ
สามารถทางสติปัญญา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2521. อัดสำเนา.

อารีรัตน์ พัฒนเพ็ญ. ผลการทดลองใช้ข้อมูลทางด้านอาชีพต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อ
อาชีพอิสระของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางละมุง อำเภอ
บางละมุง จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

อำพัน ทันสม. ผลของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบเหตุผล - อารมณ์
ที่มีต่อทัศนคติในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน
เมืองสรวงวิทยา จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

Allport, Gordon W. "Attitude," A Handbook of Social Psychology.
Worcester, Massachusetts : Clerk University Press, 1935.

Anastasi, Anne. Psychological testing. 4th ed. New York :
Macmillian Publishing Co., 1976.

Brown, William F. and Wayne H. Holtzman. "A Study Attitudes
Questionnaire for Predicting Academic Success,"
Journal of Education Psychology. 46 : 75 - 84 ;
February, 1955.

Corgan, Morris L. and Lewin Hary. "Studies of Teacher Behavior,"
The Journal of Experimental Education. 26 : 135 - 139 ;
January, 1957.

Cronbach, Lee Joseph. The dependability of behavioral Measurement
theory of Generalizability for Scores and Profiles.
New York : Wiley, 1972.

Dledsoe, Joseph. "Factors Related to Pupil Observation Report
of Teachers and Attitude Toward Their Teacher," The
Journal of Educational Research. 65 : 121 - 122 ;
November, 1971.

- Edwards, Allen L. Techniques of Attitude Scale Construction.
New York : Appleton - Century - Crofts, Inc., 1957.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and
Education. New York : McGraw - Kill Company, Inc., 1971.
- Hilgard Ernest R. Introduction to Psychology. 4th ed. New York :
Harcourt Beace & Hovanich, 1975.
- Khan, S.B. "Effective Correlated of Academic Achievement,
'Journal of Educational Psychology' 60 : 216 - 221 ;
June, 1969.
- Kreth, D. and R.S. Cruthfield. Theory and Problem in Social
Psychology. New York : McGraw Hill, 1948.
- McGuive, Willeam J. "Personality and Suscepibility to Social
Influence In E.F. Bargotta and W.W. Lambert (Eds),"
Handbook of Personality Theory and Research. p. 1130 -
1187. Chicago : Round McNalley, 1968.
- Thornburg, Hershel D. "Attitudinal Determinants in Holding Drop
out in School," The Journal of Educational Research.
68 : 181 - 185 ; January, 1975.
- Thurstones, L.L. "Attitude can be Measurement," in Reading
in Attitude Theory and Measurement. Edited by Martin
Fishblin, New York : John Wiley & Sons Inc., 1967.
- Triandis, Harry C. Attitude and Attitude Change. New York :
John Wiley and Sons, Inc., 1971.
- William, Robert L. "Personality, Ability and Achievement
Correlates of Scholastic Attitudes," The Journal of
Educational Research. 63 : 232 - 237 ; January, 1970.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

1. แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน
2. เฉลยคะแนนของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน
3. ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน
4. ค่าคะแนนดิบของกลุ่มตัวอย่าง

แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน

คำชี้แจง ขอให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้วพิจารณาคำตอบให้ตรงกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เป็นจริง โดยเขียนเครื่องหมาย (x) ทับตัวอักษรที่ตรงกับคำตอบนั้น เพียงหนึ่งตัวเลือก ข้อมูลที่ได้จะไม่เกิดผลเสียต่อตัวนักเรียน และข้อมูลที่ได้จะนำไปใช้เพื่อประโยชน์ต่อตัวนักเรียน

1. เมื่อได้เรียนวิชาคณิตศาสตร์ไปแล้ว นักเรียนคิดว่าจะนำไปใช้ประโยชน์ได้มากน้อยเพียงใด
 - ก. นำไปใช้ประโยชน์ได้บ้างในบางโอกาส
 - ข. คิดว่าไม่ค่อยได้ใช้เพราะมีประโยชน์น้อย
 - ค. มีประโยชน์มากในการศึกษาต่อและใช้ในชีวิตประจำวัน
2. ในภาคเรียนนี้ โรงเรียนได้เปิดสอนพิเศษ วิชาคณิตศาสตร์ให้กับนักเรียนในวันหยุด นักเรียนคิดว่าตนเองควรจะเรียนพิเศษหรือไม่
 - ก. เรียน เพราะจะทำให้เข้าใจและได้ความรู้เพิ่มขึ้น
 - ข. อาจารเรียน แต่ไม่แน่ใจว่าจะทำให้เรียนดีขึ้นหรือไม่
 - ค. ไม่จำเป็นต้องเรียน เพราะเรียนในชั้นก็หนักมากแล้ว
3. อี๋งพันธ์ขาดเรียนไป 3 วัน เพราะป่วยเป็นไข้หวัด เมื่อหายดีแล้ว เขาพยายามอ่านบทเรียน เพื่อทำความเข้าใจหลายครั้ง แต่ก็ยังไม่รู้เรื่อง นักเรียนคิดว่าอี๋งพันธ์ควรทำอย่างไร
 - ก. ปล่อยให้ผ่านไป แล้วค่อยทำความเข้าใจกับเรื่องใหม่
 - ข. ค่อยทบทวนทำความเข้าใจใหม่ในเวลาใกล้สอบ
 - ค. ขอให้เพื่อนช่วยอธิบายให้ฟัง
4. อุดมมีความอดทน มمانะในการเรียน เขาต้องนอนดึก และตื่นแต่เช้า เพื่อทบทวนบทเรียนทุกวันอี๋งช่วงใกล้สอบ เขายังต้องใช้เวลาเกือบจะหมดกับการเรียน นักเรียนคิดอย่างไรกับการกระทำของอุดม
 - ก. เป็นสิ่งที่ดีที่ทำเช่นนี้
 - ข. เป็นสิ่งจำเป็นต้องทำเพราะการเรียนเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในชีวิต
 - ค. ไม่จำเป็นต้องทำถึงขนาดนี้ ยังมีทางเลือกอื่นอีก

5. นักเรียนคิดอย่างไรกับคำกล่าวที่ว่า "การเรียนคณิตศาสตร์เป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ และเป็นพื้นฐานในการศึกษาขั้นสูง"
- มีส่วนจริงบ้างในบางสาขาวิชา
 - ไม่จริง คนที่ไม่เรียนคณิตศาสตร์ก็สามารถเรียนวิชาอื่น ๆ ได้
 - เป็นความจริง เพราะวิชาคณิตศาสตร์ทำให้เรารู้จักคิด วิเคราะห์หาเหตุผล
6. นักเรียนคิดอย่างไรต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของตนเอง
- ได้รับความรู้และประโยชน์จากเนื้อหาวิชามาก
 - ได้ความรู้พอสมควร เพราะเรียนไม่ค่อยดี
 - เสียเวลา ไม่ได้ประโยชน์
7. นักเรียนมีความคิดว่า ตนเองมีความสามารถในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เพียงใด
- ถ้าใช้ความพยายามมาก ๆ จะสามารถเรียนได้
 - ไม่มีความสามารถ
 - คงพอสามารถเรียนได้ แต่ไม่ถนัด
8. คำกล่าวที่ว่า "วิชาคณิตศาสตร์ช่วยพัฒนาสมอง ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ มีเหตุผล" นักเรียนคิด อย่างไรกับข้อความดังกล่าว
- ไม่เห็นด้วยเพราะวิชาคณิตศาสตร์ ไม่สามารถพัฒนาได้ ถ้าไม่มีความถนัด
 - เห็นด้วยอย่างมากเพราะวิชาคณิตศาสตร์สามารถพัฒนาได้ในทุก ๆ ด้าน
 - เห็นด้วยบ้างเพราะวิชาคณิตศาสตร์สามารถพัฒนาได้ในบางส่วน
9. ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ขณะที่ครูกำลังอธิบายเนื้อหาวิชาอยู่นั้น นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรต่อเนื้อหาวิชา
- เป็นวิชาที่เรียนสนุกบ้างในบางครั้ง
 - เป็นวิชาที่เรียนแล้วรู้สึกชอบ มีความสุข
 - เป็นวิชาที่น่าเบื่อหน่าย
10. ในขณะที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในห้องเรียน เมื่อครูถามถึงวิธีการแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไร
- ทบทวีใจ กระวนกระวาย
 - เป็นเรื่องที่น่าสนใจบ้าง
 - เป็นเรื่องสนุก น่าสนใจ ทำทหายความสามารถ

11. นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไร เมื่อสอบวิชาคณิตศาสตร์ได้ระดับคะแนน "0"
- เสียใจบ้างไม่น่าสอบได้ "0" เลย อยากรู้ว่าทำข้อสอบผิดตรงไหน
 - เฉย ๆ ไม่เสียใจ มีนักเรียนหลายคนได้ "0" เหมือนกัน
 - เสียใจมากและ ตั้งใจว่าครั้งต่อไปจะต้องสอบผ่านให้ได้
12. ในคาบเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ปรากฏว่าครูผู้สอนป่วนกระแทกหัน ไม่สามารถมาสอนได้ นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไร
- ผิดหวังและเสียตายนมาก
 - เสียตายน แต่ไม่เป็นไร
 - ดีใจ จะได้ไม่ต้องเรียน
13. เมธีได้รับการคัดเลือกให้ เป็นตัวแทนของโรงเรียนไปแข่งขันคณิตศาสตร์โอลิมปิก ถ้านักเรียนเป็นเมธี จะรู้สึกอย่างไร
- รู้สึกดีใจบ้าง
 - รู้สึกอายถ้าแพ้
 - ดีใจและภาคภูมิใจมาก และจะพยายามให้เต็มที่
14. นักเรียนรู้สึกอย่างไร เมื่อได้ร่วมกิจกรรมทางคณิตศาสตร์ที่โรงเรียนจัดขึ้น
- ไม่สนุก ไม่ชอบเลย
 - รู้สึกสนุก ตื่นเต้นและชอบมาก
 - ชอบเฉพาะบางกิจกรรม
15. นักเรียนรู้สึกอย่างไร เมื่อถึงคาบเรียนวิชาคณิตศาสตร์
- สุขใจ กระตือรือร้นอยากเรียน
 - เฉย ๆ เรียนเข้าใจพอสมควร
 - ไม่สบายใจ ทกขใจ เพราะเรียนไม่รู้เรื่อง
16. ในห้องเรียนของนักเรียนมีเพื่อนที่เรียนวิชาคณิตศาสตร์เก่งมากอยู่หลายคนนักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรต่อการเรียนคณิตศาสตร์ของเพื่อน ๆ
- รู้สึกเฉยๆ เพราะเป็นเรื่องธรรมดา ไม่ใช่เรื่องแปลก
 - รู้สึกภูมิใจ และพยายามเรียนให้ได้ดีเหมือนเพื่อน
 - รู้สึกพอใจบ้างที่เห็นเพื่อนเก่ง

17. หลังจากเรียนเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ในห้องเรียนแล้ว นักเรียนมักปฏิบัติตนอย่างไร
- ลอกแบบฝึกหัดเพื่อนบ้าง และเก็บไว้เรียนในคาบต่อไป
 - ทำแบบฝึกหัดที่ครูมอบหมาย ทบทวนและค้นคว้าเพิ่มเติม
 - พยายามทำแบบฝึกหัดที่ครูมอบหมาย
18. ในขณะที่อาจารย์กำลังสอน เพื่อนข้าง ๆ ชวนนักเรียนคุยเรื่องอื่น นักเรียนจะทำอย่างไร
- บอกเพื่อนว่าขอเรียนให้เสร็จก่อนจึงค่อยคุย
 - คุยกับเพื่อน เพื่อรักษาน้ำใจเพื่อน
 - คุยบ้าง แต่เรียนไปด้วย
19. เมื่ออาจารย์ให้ทำรายงานและการบ้านจำนวนมาก นักเรียนมักปฏิบัติตนอย่างไร
- ทำเองบางส่วน ลอกเพื่อนบางส่วน
 - ลอกเพื่อนให้เสร็จ
 - ทำด้วยตนเองจนเสร็จ
20. อุปกรณ์การเรียน และเครื่องเขียนที่นักเรียนควรมีอยู่เสมอ ๆ เมื่อถึงคาบเรียนวิชาคณิตศาสตร์
- มีครบทุกอย่าง
 - มีเกือบครบ ขาดอะไรขอใช้กับเพื่อน
 - มีบางอย่าง
21. เรณูเรียนคณิตศาสตร์ไม่รู้เรื่อง เธอพยายามอ่านหนังสือล่วงหน้า ตั้งใจเรียนในห้องเรียนทำแบบฝึกหัดทุกครั้ง แต่ก็ทำผิดมากกว่าถูก อีก 1 สัปดาห์จะสอบปลายภาค เธอคิดว่าเธอต้องตกวิชาแน่แน่นอน นักเรียนคิดว่า เรณูควรทำอย่างไร
- ทบทวน ทำแบบฝึกหัดอีก 2 - 3 ครั้ง ถ้าทำไม่ได้ก็ไม่สนใจอีกแล้ว
 - ปล่อยไปตามบุญตามกรรม เพราะพยายามเต็มที่แล้ว
 - ขอความกรุณาจากครูให้สอนเป็นการส่วนตัว ก่อนสอบ
22. ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ในห้องเรียน ครูกำลังอธิบายเนื้อหาวิชาที่สอน นักเรียนและเพื่อน ๆ หลายคนยังไม่เข้าใจ นักเรียนคิดว่าควรทำอย่างไร
- อยู่เฉย ๆ รอให้เพื่อนถาม
 - ถามอาจารย์และขอให้อาจารย์อธิบายอีกครั้ง
 - บอกให้เพื่อนถาม แล้วตนเองถามเพิ่มเติมในข้อสงสัย

23. เมื่อนักเรียนพบโจทย์คณิตศาสตร์ที่ยากและซับซ้อนจากที่เคยทำมาก่อน นักเรียนมักปฏิบัติอย่างไร
- ก. ลอกจากเพื่อน
 - ข. นพยายามแก้ปัญหาโจทย์คณิตศาสตร์ด้วยตนเอง
 - ค. ให้เพื่อนช่วยอธิบายวิธีทำ
24. นักเรียนมักปฏิบัติตนอย่างไร เมื่อทางโรงเรียนจัดกิจกรรมทางคณิตศาสตร์
- ก. เข้าร่วมกิจกรรมทุกครั้ง
 - ข. ไม่เข้าร่วมกิจกรรมอย่างแน่นอน
 - ค. เข้าชมกิจกรรม แต่อาจไม่ร่วมกิจกรรม
25. ถ้ามีโอกาสเลือกเรียนวิชาคณิตศาสตร์ นักเรียนจะปฏิบัติอย่างไร
- ก. เลือกเรียนคณิตศาสตร์
 - ข. อาจเลือกเรียน ถ้าเรียนไม่ได้จึงขอเปลี่ยน
 - ค. ไม่เลือกเรียนคณิตศาสตร์
26. นักเรียนมักปฏิบัติตนอย่างไร ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ในห้องเรียน
- ก. ไม่เข้าเรียน ถ้ามีโอกาส
 - ข. ฟังครูสอนแต่อาจคุยหรือทำงานอื่นเป็นบางครั้ง
 - ค. ให้ความสนใจ และตั้งใจเรียน

ตาราง 4 เฉลยคะแนนของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน

ข้อที่	คะแนนของแต่ละตัวเลือก		
	ก	ข	ค
1	1	0	2
2	2	1	0
3	0	1	2
4	1	2	0
5	1	0	2
6	2	1	0
7	2	0	1
8	0	2	1
9	1	2	0
10	0	1	2
11	1	0	2
12	2	1	0
13	1	0	2
14	0	2	1
15	2	1	0
16	0	2	1
17	0	2	1
18	2	0	1
19	2	1	0
20	0	2	1
21	1	0	2
22	0	2	1
23	0	2	1
24	2	0	1
25	2	1	0
26	0	1	2

ตาราง 5 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
<u>ด้านความคิด(8)</u>			
1	3.96	15	5.43
2	3.91	16	4.08
3	1.80	<u>ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม(10)</u>	
4	3.26	17	5.93
5	3.88	18	2.92
6	4.24	19	4.77
7	2.93	20	3.73
8	5.62	21	3.60
<u>ด้านความรู้สึก(8)</u>			
9	4.20	22	3.43
10	10.53	23	4.32
11	2.07	24	4.00
12	4.43	25	4.10
13	2.52	26	4.27
14	4.58		

ค่าความเชื่อมั่น () = 0.87

ค่าอำนาจจำแนก(t) = 1.80 - 10.53

ตาราง 6 แสดงทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
1	24	46
2	23	48
3	23	40
4	23	45
5	22	39
6	21	41
7	21	44
8	20	44
9	19	45
10	18	43
11	14	42
12	10	42

ตาราง 7 แสดงทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนในกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
1	24	31
2	24	32
3	23	33
4	23	31
5	23	35
6	22	35
7	21	39
8	20	33
9	20	36
10	19	34
11	16	32
12	14	31

ภาคผนวก ข

1. โปรแกรมการใช้ชุดการแนะแนว เพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียน
ที่ใช้ในกลุ่มทดลอง
2. โปรแกรมการสอนแบบปกติ เพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียน ที่ใช้
ในกลุ่มควบคุม

1. โปรแกรมการใช้ชุดการแนะนำ เพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนที่ใช้ในกลุ่มทดลอง

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
1	ปฐมนิเทศ	<p>1. เพื่อให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายและกฎระเบียบของทราบถึงบทบาทและหน้าที่ของนักเรียนและผู้วิจัย</p> <p>2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายของการใช้ชุดการแนะนำเพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียน</p> <p>3. เพื่อให้นักเรียนทราบวิธีการใช้ชุดการแนะนำตลอดจนช่วงเวลา และสถานที่ที่ใช้ในทดลอง</p>	<p>ผู้วิจัย กล่าวต้อนรับสมาชิกแนะนำตนเอง สมาชิกและให้นักเรียนเล่นเกมจรรยาบรรณในวรรณคดี โดยดำเนินการดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนหยิบบัตรคำที่ตัดเป็นรูปดอกไม้ และผลไม้ต่าง ๆ ซึ่งเขียนชื่อตัวเองในวรรณคดี คนละ 1 ชิ้น 2. ให้นักเรียนจับคู่พระเอกและนางเอกในวรรณคดีแล้วจับคู่พูดคุยซักถามข้อมูลส่วนตัวของกันและกันภายใน 5 นาทีแล้วให้นักเรียนนำคู่ของตนออกมาแนะนำหน้าชั้นจนครบ 6 คู่ 3. ครูสรุปวัตถุประสงค์ ของกิจกรรมว่า เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักและคุ้นเคยกันยิ่งขึ้น 4. ครูอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของชุดการแนะนำพัฒนาทัศนคติต่อการเรียน 5. เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามนัดหมาย สถานที่ วันเวลา ที่จะพบกันอีกครั้งต่อไป

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
2-3	ทัศนคติต่อการเรียนด้าน การรับรู้ ความคิดและการเห็นความสำคัญของการเรียนวิชาคณิตศาสตร์	เพื่อให้นักเรียนเกิดการรับรู้ ความคิดและการเห็นความสำคัญของการเรียนวิชาคณิตศาสตร์	<p>ครั้งที่ 2 ผู้วิจัยใช้ เทคนิคกรณีตัวอย่าง โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้</p> <p>1. <u>ขั้นนำ</u></p> <p>ครูและนักเรียนสนทนา เกี่ยวกับ เรื่องการเรียน ของคนเรียนได้ดี บางคนเรียนได้ไม่ดี</p> <p>2. <u>ขั้นดำเนินการ</u></p> <p>2.1 ครูแจกเอกสารกรณีตัวอย่าง ให้นักเรียนทุกคน</p> <p>2.2 แบ่งนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม ปรึกษากันใน การตอบปัญหาทำกรณีตัวอย่าง</p> <p>2.3 ครูเก็บกระดาษคำตอบของ นักเรียนแต่ละกลุ่ม แล้วตรวจคำตอบ โดยใช้เวลาอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกคล้องกันของ คำตอบก่อน และหลังการอภิปราย ร่วมกับครู</p> <p>2.4 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายข้อคำถามเกี่ยวกับที่นักเรียนได้ ตอบลงในกระดาษ โดยในช่วงการ อภิปรายนี้ ครูจะช่วยซักถาม : เพื่อ กระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิดใน การพิจารณาหาเหตุผล ในการตอบ คำถามเพื่อนำไปสู่การพัฒนาทัศนคติ ต่อการเรียนในด้านรับรู้ ความคิด</p>

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
			<p>และการเห็นความสำคัญของ วิชา คณิตศาสตร์</p> <p>2.5 ครูให้นักเรียน เล่าประสบการณ์ การที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้ง ไว้ในครั้งนี้</p> <p>3. <u>ขั้นสรุป</u> นักเรียนร่วมกันสรุปเรื่องที่กำหนด ให้และครูสรุปเพิ่มเติม</p> <p>ครั้งที่ 3 ผู้วิจัย ใช้เทคนิคการอภิ- ปรายกลุ่ม โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้</p> <p>1. <u>ขั้นนำ</u> ครูสนทนากับนักเรียนเรื่องความ สำคัญของการศึกษา คุณค่าของการ เรียนวิชาคณิตศาสตร์</p> <p>2. <u>ขั้นดำเนินการ</u> 2.1 ให้นักเรียนอ่านเอกสารใน การอภิปรายกลุ่ม 2.2 ครูแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่มให้อภิปรายตามประเด็นที่กำหนด ให้นักเรียนเขียนคำตอบในกระดาษ คำตอบของแต่ละกลุ่ม 2.3 ครูเก็บกระดาษคำตอบของ นักเรียน แล้วตรวจคำตอบโดยใช้ เวลาอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เพื่อความ สอดคล้องกันของคำตอบก่อนและหลัง การอภิปรายร่วมกับครู</p>

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
4	ทัศนคติต่อการเรียนด้านการเห็นประโยชน์ของวิชาคณิตศาสตร์	เพื่อให้นักเรียนเห็นประโยชน์วิชาคณิตศาสตร์	<p>2.4 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายข้อคำถามเกี่ยวกับที่นักเรียนได้ตอบลงในกระดาษ โดยในช่วงการอภิปรายนี้ ครูจะช่วยซักถามเพื่อกระตุ้น ให้นักเรียนได้ใช้ความคิดในการพิจารณาหาเหตุผลในการตอบคำถามเพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนในด้านการรับรู้ ความคิดและการเห็นความสำคัญของ วิชาคณิตศาสตร์</p> <p>2.5 ให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้</p> <p>3. <u>ขั้นสรุป</u></p> <p>3.1 ตัวแทนกลุ่ม รายงานสรุปเรื่องที่กำหนดให้</p> <p>3.2 สรุปเพิ่มเติม</p> <p>ครั้งที่ 4 ผู้วิจัยใช้เทคนิคสถานการณ์จำลองโดยแบ่งเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้</p> <p>1. <u>ขั้นดำเนินการ</u></p> <p>1.1 ครูเล่าสถานการณ์ที่นำมาใช้บอกวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้</p> <p>1.2 นักเรียนและครูช่วยกันเลือกผู้แสดงบทบาท</p> <p>2. <u>ขั้นดำเนินการกิจกรรม</u></p> <p>นักเรียนแสดงบทบาทไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ใช้เวลาประมาณ</p>

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
			<p>10-15 นาที</p> <p>3. <u>ขั้นวิเคราะห์และอภิปราย</u></p> <p>3.1 ครูให้นักเรียนทบทวน และ วิเคราะห์ประสบการณ์ต่าง ๆ ใน แนวปฏิบัติกิจกรรมโดยบันทึกกระบวนการและบรรยากาศการแสดง</p> <p>3.2 ครูแจกกระดาษข้อคำถาม เกี่ยวกับเรื่องที่แสดงให้นักเรียนตอบ ลงในกระดาษคำตอบของนักเรียนแต่ละคน</p> <p>3.3 ครูเก็บกระดาษคำตอบของ นักเรียนแต่ละคน แล้วตรวจคำตอบ โดยใช้เวลาอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เพื่อ ดูความสอดคล้องของคำตอบก่อนและ หลังการร่วมอภิปราย</p> <p>3.4 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิ- ปรายข้อคำถามเกี่ยวกับที่นักเรียน ได้ตอบลงในกระดาษ โดยในช่วง อภิปรายนี้ ครูจะช่วยซักถามเพื่อ กระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิดใน การพิจารณาหาเหตุผลในการตอบ คำถามเพื่อนำไปสู่การพัฒนาศักติ ในด้านการเห็นประโยชน์ ของการ เรียนวิชาคณิตศาสตร์</p> <p>4. <u>ขั้นสรุป</u></p> <p>ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุปและครู สรุปเพิ่มเติม</p>

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
5-6	ทัศนคติต่อการเรียนด้าน ความชอบ ความภาคภูมิใจและความ ชื่นชมในความรู้ที่ได้จากเนื้อหาวิชา คณิตศาสตร์	เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึก ชอบ ความภาคภูมิใจและความ ชื่นชมในความรู้ที่ได้จากเนื้อหา วิชาคณิตศาสตร์	ครั้งที่ 5 ผู้วิจัยใช้เทคนิคแม่แบบ โดย แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1. <u>ขั้นนำ</u> ครูและนักเรียนสนทนาเรื่องเกี่ยวกับบรรยากาศการเรียนการสอนใน โรงเรียน 2. <u>ขั้นเสนอแม่แบบ</u> 2.1 ครูเสนอแม่แบบวิดิทัศน์ ที่ แสดงถึงบรรยากาศในการเรียนการสอน 2.2 ครูให้นักเรียน เลียนแบบ พฤติกรรมที่ชมจากวิดิทัศน์ 2.3 ครูให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับบรรยากาศการเรียนการสอนตาม ที่ได้จากวิดิทัศน์ 2.4 ครูให้นักเรียนอภิปราย วิธี ปฏิบัติตนในบรรยากาศ การเรียน การสอน 3. <u>ขั้นสรุป</u> ครูให้นักเรียนช่วยกันสรุป และ ครูช่วยสรุปเพิ่มเติม ครั้งที่ 6 ผู้วิจัยใช้เทคนิคการอภิปราย กลุ่มดำเนินการเช่นเดียวกับครั้งที่ 3
7-8	ทัศนคติต่อการเรียนด้าน ความสนใจ ความเอา	เพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติที่ต่อการเรียนโดยมีพฤติกรรมสนใจ เอาใจใส่ และตั้งใจเรียน	ครั้งที่ 7 ผู้วิจัยใช้เทคนิคกรณีตัวอย่าง โดย ดำเนินการเช่นเดียวกับครั้งที่ 4

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
9	ใจใส่และการตั้งใจเรียน ทัศนคติต่อการเรียนด้านการเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนเรียนและการร่วมกิจกรรม	เพื่อให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนโดยมีพฤติกรรมเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน	ครั้งที่ 9 ผู้วิจัยใช้เทคนิคการอภิปรายกลุ่ม โดยดำเนินการเช่นเดียวกับครั้งที่ 3
10	ทัศนคติต่อการเรียนด้านการทำงานที่ครมอบหมายให้	เพื่อให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน โดยทำงานที่ครมอบหมายให้	ครั้งที่ 10 ผู้วิจัยใช้เทคนิคสถานการณ์จำลอง โดยดำเนินการเช่นเดียวกับครั้งที่ 4
11	ทัศนคติต่อการเรียนด้านการศึกษาค้นคว้า	เพื่อให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนโดยมีพฤติกรรมการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	ครั้งที่ 11 ผู้วิจัยใช้เทคนิคแม่แบบ โดยดำเนินการเช่นเดียวกับครั้งที่ 6
12	ปัจฉิมนิเทศ	1. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ แสดงความคิดเห็น 2. เพื่อให้นักเรียนสรุป ทบทวนสิ่งที่ได้ฝึกปฏิบัติจากชุดการแนะนำ เพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียน	1. ให้นักเรียนได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องทัศนคติต่อการเรียน 2. ให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนพร้อมทั้งกล่าวถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการฝึกปฏิบัติ เรื่องทัศนคติต่อการเรียนและสรุปเพิ่มเติม 3. ครูกล่าวขอใจนักเรียนทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการทดลองครั้งนี้ และกล่าวปิดการทดลอง

หมายเหตุ การทดลองแต่ละครั้งใช้เวลา 50 นาที

โปรแกรม การใช้ชุดการแนะนำ

ครั้งที่ 1

หัวข้อเรื่อง ประมุขนิเทศ

ชื่อกิจกรรม จับคู่ในวรรณคดี

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมาย และกฎระเบียบของกลุ่ม ตลอดจนทราบถึงบทบาทและหน้าที่ของนักเรียนและผู้วิจัย
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายของการใช้ชุดการแนะนำ
3. เพื่อให้นักเรียนทราบวิธีการของการใช้ชุดการแนะนำ ตลอดจนช่วงเวลาและสถานที่ที่ใช้ในการทดลอง

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายนักเรียนแล้วให้นักเรียนทำกิจกรรมจับคู่ในวรรณคดี โดยให้นักเรียนหยิบบัตรคำที่ตัดเป็นรูปดอกไม้และผลไม้ต่าง ๆ ซึ่งเขียนชื่อตัวเองในวรรณคดีคนละ 1 ชิ้น
2. ให้นักเรียนจับคู่พระเอกและนางเอกในวรรณคดี เมื่อทุกคนพบคู่ของตนแล้วให้นักคู่ชายซักถามข้อมูลส่วนตัวของกันและกันภายใน 5 นาที แล้วให้นักเรียนนำคู่ของตนออกมาแนะนำหน้าชั้นจนครบ 6 คู่
3. ผู้วิจัยสรุปวัตถุประสงค์ของกิจกรรมว่าเพื่อให้นักเรียนได้รู้จักคุ้นเคยกันยิ่งขึ้น
4. ผู้วิจัยอธิบายรายละเอียด เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ ของชุดการแนะนำ เพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียน
5. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามและนัดหมายสถานที่ วัน เวลา ที่จะพบกันในเรื่องต่อไป

อุปกรณ์ กระจกใสโพลีเอสเตอร์ซึ่งตัดเป็นรูปดอกไม้และผลไม้ต่าง ๆ ซึ่งเขียนชื่อ
ตัวเอกในวรรณคดี

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการอภิปราย ชักถามของนักเรียน

ครั้งที่ 2

<u>หัวข้อเรื่อง</u>	ทัศนคติต่อการเรียนด้านการรับรู้ ความคิด การเห็นความสำคัญของ วิชาคณิตศาสตร์
<u>ชื่อกิจกรรม</u>	ตัดสินใจอย่างไร
<u>เวลา</u>	50 นาที
<u>วัตถุประสงค์</u>	เพื่อให้ นักเรียนเกิดการรับรู้ ความคิดและการเห็นความสำคัญของ วิชาคณิตศาสตร์
<u>วิธีดำเนินการ</u>	<p>ผู้วิจัยใช้เทคนิคกรณีตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>ขั้นนำ</u> ครูและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเรื่องการเรียน บางคนเรียนได้ดีบางคนเรียนได้ไม่ดี 2. <u>ขั้นดำเนินการ</u> <ol style="list-style-type: none"> 2.1 ครูแจกเอกสารกรณีตัวอย่าง เรื่อง ตัดสินใจอย่างไร ให้กับนักเรียนทุกคน 2.2 แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 4 คน ให้ปรึกษากัน ในการตอบคำถามทำสกรณืตัวอย่าง ลงในกระดาษที่แจกให้ ตามหัวข้อต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1) ปัญหาเรื่องนี้คืออะไร 2) อะไรคือสาเหตุของปัญหานี้ 3) ควรแก้ปัญหาอย่างไร 2.3 ครูเก็บกระดาษคำตอบของนักเรียนแต่ละกลุ่มแล้วตรวจดูอย่างรวดเร็ว เพื่อตรวจดูความสอดคล้องของคำตอบก่อนและหลังการอภิปรายร่วมกัน 2.4 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายข้อคำถามที่นักเรียนตอบลงในกระดาษ โดยในช่วงการอภิปรายนี้ ครูจะช่วยซักถาม เพื่อ

กระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิดในการพิจารณาหาเหตุผล ในการตอบคำถามเพื่อนำไปสู่การพัฒนาทัศนคติต่อการเรียน

- 2.5 ครูให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
3. ขั้นสรุป
นักเรียนร่วมกันสรุปและครูสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

1. เอกสารกรณีตัวอย่าง เรื่อง ตัดสินใจอย่างไร
2. กระดาษตอบคำถามท้ายกรณีตัวอย่าง

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียน
2. สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายและการสรุป

เอกสารประกอบการใช้กรณีตัวอย่าง เรื่อง ตัดสินใจอย่างไร

เอกลักษณ์ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง เขาเป็นคนเรียนค่อนข้างดี ตั้งใจเรียน สนใจเรียนแทบทุกวิชา ยกเว้นวิชาคณิตศาสตร์ เขาให้เหตุผลว่าเป็นวิชาที่ยาก ครูผู้สอนมักจะดุด่าจี้จ้ำจนนักเรียนมากเกินไป ให้ความรำคาญมาก เวลาเรียนจะรู้สึกเครียดมาก และวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ฉุดให้ผลการเรียนต่ำลง ตอนที่เขาเข้าเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขาจึงเลือกเรียนกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ - ภาษาไทย - สังคมศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มที่เรียนง่ายที่สุดในความคิดของเขา อีกทั้งยังให้เลือกระหว่างวิชาคณิตศาสตร์กับวิชาภาษาไทย หรือวิชาคณิตศาสตร์กับวิชาสังคมศึกษา อีกด้วย ในภาคเรียนที่ 1 เขาจึงไม่เลือกเรียนวิชาคณิตศาสตร์เลย ผลการเรียนของเขาออกมาค่อนข้างดีมาก เขามีความรู้สึกภาคภูมิใจในตนเองเป็นอย่างยิ่ง

เมื่อเปิดเรียนในภาคเรียนที่ 2 ช่วงก่อนลงทะเบียนวิชาเรียน อาจารย์แนะแนวได้เข้าพบนักเรียนและได้ย้ำว่า การเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย นักเรียนส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อ จนถึงระดับปริญญา ซึ่งหมายความว่า จะต้องศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งมีทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐที่เป็นมหาวิทยาลัยปิด และมหาวิทยาลัยเปิด และมหาวิทยาลัยของเอกชน ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ก็มุ่งหวังที่จะสอบเข้ามหาวิทยาลัยปิดให้ได้ ถ้าสอบเข้าไม่ได้ จึงจะตัดสินใจว่าจะเรียนมหาวิทยาลัยเปิดหรือมหาวิทยาลัยเอกชน

อาจารย์แนะแนวได้เน้นว่าการสอบเข้ามหาวิทยาลัยนั้น ทุกคนควรจะต้องเตรียมตัวตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยศึกษาว่าในคณะ และสาขาที่เราจะเลือกสอบนั้น ต้องสอบวิชาอะไรบ้าง เพื่อที่จะได้เตรียมตัวทัน สำหรับนักเรียนที่ไม่เลือกเรียนวิชาคณิตศาสตร์นั้น สามารถเลือกสอบวิชาภาษาต่างประเทศภาษาที่ 2 เช่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น แทนได้

หลังจากได้ฟังอาจารย์แนะแนวแล้ว เอกลักษณ์มีความกังวลใจมาก เขากลับไปคิดและได้ปรึกษากับผู้ปกครอง ผู้ปกครองได้แนะนำให้เขาเลือกเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ในภาคเรียนที่ 2 และเมื่อเขาได้ถามเพื่อน ๆ กลุ่มเดียวกันที่ไม่ได้เรียนคณิตศาสตร์ เพื่อน

บางคนบอกเขาว่า ตนเองเป็นคนเรียนอ่อนมาก คิดว่าเขาแค่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ก็พอแล้ว คงหางานทำเลย บางคนบอกว่าขอแค่จบก่อน เรื่องเรียนต่อค่อยว่ากันทีหลัง ทำให้เอกลักษณ์เกิดความลังเลใจ ในที่สุดเขาได้ไปขอคำปรึกษาจากอาจารย์แนะแนวว่าเขาควรทำอย่างไรดี อาจารย์แนะแนวได้ให้ข้อคิดว่า ถ้าเอกลักษณ์ต้องการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย คงต้องเลือกเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เนื่องจากเขาไม่ได้เรียนภาษาต่างประเทศภาษาที่ 2 และการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ก็ไม่ต้องกังวลใจเพราะในภาคเรียนที่ 2 ไม่ได้เรียนต่อเนื่องจากภาคเรียนที่ 1 เพราะเป็นคนละเอียดเรื่องกัน และเอกลักษณ์ก็สามารถไปเรียนเพิ่มเติมได้ และให้เอกลักษณ์ทำความเข้าใจด้วยว่า ไม่ว่าจะการเรียนระดับใดก็ตาม มีความจำเป็นจะต้องเรียนวิชาคณิตศาสตร์ทั้งสิ้น ซึ่งแต่ละสาขาวิชา อาจจะทำให้เรียนมากขึ้น แตกต่างกันไป ออกไป อีกทั้ง วิชาคณิตศาสตร์ยังช่วยให้เรารู้จักคิด มีเหตุผล มีความสามารถในการสังเกต การวิเคราะห์อีกด้วย เอกลักษณ์กล่าวขอบคุณอาจารย์และขอเวลากลับไปคิด และตัดสินใจอีกครั้งหนึ่ง

ครั้งที่ 3

<u>หัวข้อเรื่อง</u>	ทัศนคติต่อการเรียนด้านการรับรู้ ความคิดและการเห็นความสำคัญของ วิชาคณิตศาสตร์
<u>ชื่อกิจกรรม</u>	การบ้านการเรียน
<u>เวลา</u>	50 นาที
<u>วัตถุประสงค์</u>	เพื่อให้นักเรียนเกิดการรับรู้ ความคิดและเห็นความสำคัญของ วิชา คณิตศาสตร์
<u>วิธีดำเนินการ</u>	<p>ผู้วิจัยใช้เทคนิคการอภิปรายกลุ่ม โดยมีขั้นตอนดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>ขั้นนำ</u> ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเรื่องความสำคัญของการศึกษา คุณค่าของ การเรียนวิชาคณิตศาสตร์ 2. <u>ขั้นดำเนินการ</u> <ol style="list-style-type: none"> 2.1 ให้นักเรียนในกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่มและเลขานการกลุ่ม 2.2 ให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อตอบคำถามที่กำหนดให้โดยมีหัวหน้ากลุ่มดำเนินการอภิปราย และเลขานการกลุ่มเป็นผู้บันทึก 3. <u>ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล</u> ให้ตัวแทนกลุ่มออกมารายงานผลการอภิปรายกลุ่ม และสรุปหน้าชั้น ตามข้อคำถามต่อไปนี้ คือ <ol style="list-style-type: none"> 3.1 ปัญหาเรื่องนี้คืออะไร 3.2 อะไรคือสาเหตุของปัญหาเรื่องนี้ 3.3 ให้นักเรียนเสนอวิธีแก้ไขปัญหา 3.4 นักเรียนคิดว่าเมื่อแก้ปัญหาตามข้อ 3.3 แล้ว จะเกิดผลอย่างไร

4. ขั้นสรุป
นักเรียนและผู้วิจัยร่วมกันสรุปอีกครั้ง

อุปกรณ์

1. เอกสารการอภิปรายกลุ่มเรื่อง "การบ้านการเรียน"
2. กระดาษบันทึกการอภิปรายกลุ่ม

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมมือในการอภิปรายกลุ่ม ของนักเรียน
2. สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายและการสรุป

เอกสารประกอบการอภิปรายกลุ่ม

เรื่อง "การบ้านการเรียน"

เช้าวันเสาร์นี้ วิวัฒน์ สมชายและเมธิ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พวกเขา นัดกันมาซ้อมบาสเก็ตบอลที่โรงเรียน เพื่อแข่งขันกีฬาภายในของโรงเรียน เขาเรียนอยู่คนละห้องกัน แต่อยู่คณะเดียวกัน พวกเขาใช้เวลาซ้อมประมาณ 3 ชั่วโมง พอใกล้เที่ยง จึงเดินออกจากโรงเรียนไปด้วยกัน ชาญชวนกันแวะรับประทานก๋วยเตี๋ยวที่ร้านตรงข้ามกับประตูโรงเรียนและคุยกันเรื่องการเรียน และเรื่องส่วนตัวหลายเรื่อง

วิวัฒน์ : หนูนี้อ้าวทำการบ้านไม่ทันเลย อาจารย์ทุกคนเหมือนกับจะนัดกันให้การบ้านทกวิชาเลย โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ ให้การบ้านเยอะมากเลย ยากก็ยาก

สมชาย : ทำการบ้านไม่ทันแล้วอาจารย์ไม่ว่าหรือ ห้องอ๊วนะ ถ้าทำการบ้านไม่ทัน ลอกกันนำตัวเลข อาจารย์แต่ละคนบ่นเก่งเป็นบ้าเลย และทุกวิชาต้องมีคะแนนเก็บสะสมไว้

วิวัฒน์ : อ๊วก็ลอกเพื่อนนะแหละ ดึกว่าถูกอาจารย์ว่าวะ อย่ายเพื่อน สำหรับคะแนนนั้น ถ้าไม่ผ่านก็แก้ตัวได้นั้นนา

เมธิ : ทำไมถึงทำการบ้านไม่ทันล่ะเมื่อทุกคนได้การบ้านเท่า ๆ กันรายงานก็เท่า ๆ กัน และส่วนใหญ่ก็ทำเสร็จทันเวลา

วิวัฒน์ : อ๊วมึงงานหลายอย่าง ต้องช่วยพ่อแม่ทำความสะอาดบ้าน ล้างจาน

สมชาย : อ๊วก็มึงงานที่บ้านต้องทำเหมือนกัน ช่วยแม่ขายของ กว่าจะปิดร้านก็ค่ำแล้ว ต้องกะเวลา ไม่งั้นทำไม่เสร็จ

เมธิ : ทุกคนก็มีงานทำที่บ้านทั้งนั้น อ๊วก็ต้องซักรีดเสื้อผ้าของตัวเอง และช่วยแม่ล้างจานด้วย

วิวัฒน์ : แล้วลื้อเคยทำการบ้านไม่ทันไหม โดยเฉพาะคณิตศาสตร์นะมีเรียนทุกวัน การบ้านก็มีทุกวันเลย

เมธิ : เคย แต่อ๊วแบ่งเวลา นอนให้ตึกหน่อย

วิวัฒน์ : ถ้ามจริง ๆ เถอะ ลื้อเคยลอกคณิตศาสตร์เพื่อนไหม

เมธิ : จะว่าไม่เคยก็ไม่ถูก ซ้อไหนอ๊วทำไม่ได้ ก็ขอเพื่อนดู และให้เขาอธิบายให้ฟังว่าเขาทำอย่างไร

- วิวัฒน์ : อ้าวไม่ชอบเรียนคณิตศาสตร์เลย ไม่ชอบครุฑด้วย สอนเร็วอ้าวตามไม่ทัน ก็รู้อยู่
ว่าเป็นวิชายาก เรียนแล้วปวดหัว อ้าวคิดว่าตกแน่ ๆ กะว่าจะทิ้งเลย ปล่อยให้
ให้ตกไป ไม่อยากทนเรียนแล้ว เอาไว้ค่อยสอบแก้ตัวเอา ถ้าแก้ตัวไม่ผ่านก็
ทิ้งไปเลย หน่วยกิตครบตามกำหนดก็จบเหมือนกัน
- สมชาย : เอ๊ย นายพูดอย่างนี้ได้ใจก็นายเคยบอกว่ายากเรียนบริหารธุรกิจไม่ใช่หรือ
มันต้องใช้คณิตศาสตร์นี่นา
- วิวัฒน์ : ก็ใช่ แต่อ้าวอาจเปลี่ยนไปเรียนอย่างอื่นแทน ที่ไม่ต้องใช้คณิตศาสตร์สอบเข้า
เวลาเรียนก็ไม่ต้องมีคณิตศาสตร์เลยนะ
- สมชาย : โห้เอ๊ย มีที่ไหนล่ะ ลื้อไปศึกษาดูใหม่ไปขนาดอ้วขายของช่วยพ่อแม่ ยังต้องใช้
คณิตศาสตร์เลย คิดเงิน ทอนเงิน สิ่งของเข้าร้าน จ่ายค่าของ คำนวณกำไร
ทำอะไรก็ต้องใช้คณิตศาสตร์ทั้งนั้น
- วิวัฒน์ : โห้ฮะ อีกตั้ง 2 ปีกว่า กว่าจะจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เอาไว้ใกล้ ๆ จบ ไป
กวตวิชาเอาได้
- เมธี : ออย่าหาว่าขี้ต้อเลยนะ ทั้งอาจารย์และนี่ ๆ นุดกันว่า เรียนกวตวิชาไม่ค่อย
ได้ผลหรอก เพราะเขาเอาข้อสอบเข้ามาหาวิทยาลัยมาให้เราทำ ถ้าพื้นฐาน
เราไม่ดีตั้งแต่ต้น เราจะตามเขาไม่ทัน
- สมชาย : นั่นซิ เราคงต้องวางแผนการเรียนใหม่แล้วนะคงต้องต่างคนต่างวางแผนเอง
อย่างไรลื้อจะทิ้งคณิตศาสตร์ไม่ได้เชียวนะ วิวัฒน์
แล้วทั้งสามคนก็แยกย้ายกันกลับบ้าน

ครั้งที่ 4

<u>หัวข้อเรื่อง</u>	ทัศนคติต่อการเรียนด้านการเห็นประโยชน์ของวิชาคณิตศาสตร์
<u>ชื่อกิจกรรม</u>	เรียนคณิตศาสตร์กันดีกว่า
<u>เวลา</u>	50 นาที
<u>วัตถุประสงค์</u>	เพื่อให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของวิชาคณิตศาสตร์
<u>วิธีดำเนินการ</u>	<p>ผู้วิจัยใช้เทคนิคสถานการณ์จำลอง โดยมีขั้นตอนดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>ขั้นดำเนินการ</u> <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ผู้วิจัยเล่าสถานการณ์ที่นำมาใช้บอกวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้ 1.2 นักเรียนและผู้วิจัยช่วยกันเลือกผู้แสดงบทบาท 2. <u>ขั้นดำเนินกิจกรรม</u> <ol style="list-style-type: none"> 2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารสถานการณ์และบทบาทให้กับผู้แสดง เพื่อทำการศึกษาและซักซ้อมก่อนการแสดง 2.2 ให้ผู้แสดงแนะนำตนเองตามบทบาทที่ต้องแสดง 2.3 จัดฉากให้เหมือนสถานการณ์จริงและให้นักเรียนแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลองเรื่อง "เรียนคณิตศาสตร์กันดีกว่า" ไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลาประมาณ 15 นาที 3. <u>ขั้นวิเคราะห์และอภิปราย</u> <ol style="list-style-type: none"> 3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนทบทวนและวิเคราะห์ประสบการณ์ต่างๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรม โดยเน้นกิจกรรมและบรรยากาศการแสดง 3.2 ครูแจกกระดาษข้อคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่แสดง ให้นักเรียนตอบตาม ประเด็นต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1) ปัญหาเรื่องนี้คืออะไร 2) อะไรคือสาเหตุของปัญหา 3) วิธีการแก้ปัญหาควรทำอย่างไร

4) เมื่อแก้ปัญหาแล้วจะมีผลอย่างไร

3.3 ครูเก็บกระดาษคำตอบของนักเรียนแต่ละคนแล้วตรวจดูอย่างรวดเร็ว เพื่อดูความสอดคล้องของคำตอบก่อนและหลังการร่วมกันอภิปราย

3.4 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายข้อคำถามที่นักเรียนตอบลงในกระดาษ โดยช่วงการอภิปรายนี้ ผู้วิจัยจะช่วยซักถาม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียน ได้ใช้ความคิดในการพิจารณาหาเหตุผลในการตอบคำถาม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาค้นคิดในด้านการเห็นประโยชน์ของวิชาคณิตศาสตร์

4. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปและผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

1. เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลองเรื่อง "เรียนคณิตศาสตร์กันดีกว่า"

2. วัสดุที่ใช้ประกอบการแสดงบทบาท เช่น โติะ แก้ว

การประเมินผล

1. สังเกตจากการแสดงบทบาทของนักเรียน

2. สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายกลุ่ม และการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง
เรื่อง "เรียนคณิตศาสตร์กันเถอะ"

ฉากที่ 1

ณ ร้านขายของชำขนาดกลางแห่งหนึ่งแรงค์กำลังช่วยพ่อทำบัญชี รายรับ - รายจ่าย และบัญชีสินค้าของร้าน

- พ่อ : ใกล้จะปีใหม่แล้วนะลูก เราคงต้องเตรียมสั่งซื้อสินค้ามาเข้าร้านเพิ่มแล้ว
แรงค์ : เราจะสั่งอะไรดีล่ะครับ
พ่อ : เอ... ก่อนอื่น เราคงต้องตรวจดูก่อนว่าในสต็อกของเรามีสินค้าอะไรเหลืออยู่บ้างและในช่วงนี้ลูกค้าสนใจสินค้าตัวไหนมากเป็นพิเศษแล้วเราก็ต้องตกลงใจว่าจะสั่งสินค้าตัวไหน จำนวนเท่าไร และต้องใช้เงินสักเท่าไร
แรงค์ : แล้วเราจะตั้งราคาขายของแต่ละอย่างเท่าไรดีล่ะครับ
พ่อ : เราต้องหาราคาต้นทุนให้ได้ก่อน โดยต้องรวมเอาดอกเบี้ยที่เราเอาเงินมาหมุนในการซื้อของ ค่าตกแต่งร้าน ค่าน้ำค่าไฟ เงินเดือนลูกจ้าง แล้วเราขายของได้ประมาณเท่าไร จึงจะได้กำไรสัก 30 เปอร์เซ็นต์ แล้วต้องอย่าลืมค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ซึ่งอาจจะเพิ่มขึ้นอีกด้วย
แรงค์ : โอ๊ย! พ่อ พ่อก่อนครับ ผมจะไปหมดแล้ว ทำไมมันจึงยุ่งยากซับซ้อนอย่างนี้
พ่อ : โธ่! ลูก มันไม่ยากอะไรหรอกลูกถ้าลูกคิดเลขเก่งๆเรียนคณิตศาสตร์เก่งๆ นะ
แรงค์ : รืออย่างนี้ตั้งใจเรียนคณิตศาสตร์ดีกว่า ไม่น่านั่งหลับหรือคุยกับเพื่อนเลย (หมดแล้วถอนใจ)
พ่อ : เรื่องที่พ่อบอกลูกนะ เขามีเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ทั้งนั้นเลย ลูกพยายามเรียนให้เข้าใจ เรียนให้เก่ง ๆ จะได้เรียนในชั้นสูง ๆ ขึ้นไป แล้วจะได้มาช่วยงานพ่อด้วย (พ่อเอามือตบไหล่ลูกเบา ๆ)

ฉากที่ 2

ในห้องเรียนคอมพิวเตอร์ของโรงเรียน วิชัยกับแรงค์กำลังนั่งอยู่หน้าจอคอมพิวเตอร์ เครื่องหนึ่ง

- วิชัย : คอมพิวเตอร์นี่เก่งจริงนะ ทำอะไรได้ตั้งหลายอย่าง นิม့်งานก็ได้วาดรูปก็ได้คิดเลขก็ได้ เก็บข้อมูลที่เรากำลังการก็ได้
แรงค์ : จริงด้วย
วิชัย : มันคิดเลขมาก ๆ ก็ได้อะ และยังคิดได้ไวกว่าคนอื่นนะ โอกาสจะฝึกหัดหาบท

ไม่มีเลย

ณรงค์ :

จริงด้วย

วิชัย :

เดี๋ยวนี้ทุกหน่วยงาน ทุกสาขาอาชีพ ต้องมีคอมพิวเตอร์ใช้งานทั้งนั้นเลย แม้กระทั่งร้านขายของ

ณรงค์ :

จริงด้วย

วิชัย :

มีคอมพิวเตอร์นี้สบายน่าดู มันคิดเลขได้ทุกอย่างนี่ ต่อไปเราคงไม่ต้องเรียนคณิตศาสตร์ให้ยุ่งยากปวดหัว อีกแล้วนะ

ณรงค์ :

โอ ! ไม่จริงหรอก

วิชัย :

อ้าว คราวนี้ ทำไมไม่บอกว่าจริงด้วยล่ะ

ณรงค์ :

ก็ไม่รู้หรือว่าการที่คนเราจะสร้างคอมพิวเตอร์ เขียนโปรแกรมมาใช้งานในรูปแบบต่าง ๆ มันต้องใช้หลักการและพื้นฐานความรู้ทางคณิตศาสตร์นะ

วิชัย :

อย่างนั้นหรือ ถ้าเราจะเอาดีทางคอมพิวเตอร์ เราคงต้องเรียนคณิตศาสตร์ให้มากขึ้นนะ จริงมั๊ย

ณรงค์ :

จริงด้วย

ฉากที่ 3

ในห้องเรียน ชั่วโมงคณิตศาสตร์ ขณะที่ครูกำลังสอนครูสังเกตเห็นณรงค์ตั้งใจเรียนสนใจฟังครูอธิบาย ซึ่งณรงค์เปลี่ยนไปจากเดิม ซึ่งชอบนั่งหลับหรือคุยกับเพื่อน เมื่ออธิบายเสร็จครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ครูเดินไปหาณรงค์ที่โต๊ะ

ครู :

เป็นไงณรงค์ เดี่ยวนี้ตั้งใจเรียนดีมากเลยนะ ไม่พูดไม่คุย หรือนั่งหลับเหมือนก่อน

ณรงค์ :

(ยิ้ม) ผมต้องขอโทษอาจารย์ ที่เคยทำไม่ได้ไว้

ครู :

ไม่เป็นไร แค่ออกกลับมาตั้งใจ สนใจเรียน ครูก็ดีใจแล้ว

ณรงค์ :

ผมได้พบกับตัวเองแล้วคณิตศาสตร์ เป็นวิชาที่จำเป็นต้องเอาไปใช้ในชีวิตประจำวัน ประโยชน์ของคณิตศาสตร์มากมายเหลือเกิน

ครู :

ใช่ คณิตศาสตร์จำเป็นมาก ๆ สำหรับทุกคน เพราะเราต้องใช้ประโยชน์ทั้งในชีวิตประจำวัน อาชีพ หรือศึกษาต่อ

ณรงค์ :

ครับ อาจารย์

ครู :

ครูอยากให้ทุกคนคิดเหมือนเธอ

ครั้งที่ 5

<u>หัวข้อเรื่อง</u>	ทัศนคติต่อการเรียนด้านความชอบ ความภาคภูมิใจและความชื่นชมในความรู้ที่ได้จากเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์
<u>ชื่อกิจกรรม</u>	ความภูมิใจ
<u>เวลา</u>	50 นาที
<u>วัตถุประสงค์</u>	เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกชอบ ความภาคภูมิใจ และความชื่นชมในความรู้ที่ได้จากเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์
<u>วิธีดำเนินการ</u>	<p>ผู้วิจัยใช้เทคนิคแม่แบบ โดยมีขั้นตอน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>ขั้นนำ</u> ผู้วิจัยและนักเรียนสนทนา เรื่องเกี่ยวกับบรรยากาศการเรียนการสอนในโรงเรียน ความชอบความภาคภูมิใจและความชื่นชมในวิชาต่างๆ 2. <u>ขั้นเสนอแม่แบบ</u> <ol style="list-style-type: none"> 2.1 ครูเสนอแม่แบบวิดิทัศน์เรื่อง "ความภูมิใจ" ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับผลที่เกิดจากความรู้สึกชอบและชื่นชมในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในความสามารถของตนเอง 2.2 หลังจากฉายวิดิทัศน์จบลง ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับตัวแบบในวิดิทัศน์ 2.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายวิธีการปฏิบัติตนของนักเรียน 3. <u>ขั้นสรุป</u> ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาที่ได้จากการสังเกตตัวแบบ และผู้วิจัยช่วยสรุปเพิ่มเติม
<u>อุปกรณ์</u>	แม่แบบวิดิทัศน์ เรื่อง "ความภูมิใจ"

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของนักเรียนในการดูวิดีโอที่ค้นแม่แบบ
2. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน
3. สังเกตการสรุปของนักเรียน

บทวิทัศน์ เรื่อง ความภูมิใจ

ฉากที่ 1

ภายในห้องเรียน

ภาพ

LS. ห้องเรียนแล้ว Zoom in ครูพูด
หน้าชั้น

PAN. ลีหน้าแสดงความสนใจของเด็ก
นักเรียนหลายคน

MCU ครู

LS. นักเรียนแสดงความสนใจกับเพื่อน
ข้างเคียง

MCU. ครู

LS. นักเรียนเข้าแถวสมัครชิงทุน กับ
ครูที่นั่งอยู่ที่ โต๊ะหน้าชั้นเรียน

MCU. ครู

Fade in

SFX (เพลงนำ) เสียง

นักเรียนครุมีข่าวดีจะบอก

โรงเรียนเราได้ทุนการศึกษา จากสมาคม
ครุคณิตศาสตร์มา 3 ทุน ใครสนใจให้
สมัครสอบแข่งขันได้ที่ครู

ครูอยากให้สมัครกันมาก ๆ จะได้ทดสอบ
ความสามารถไปในตัว

เอาละ...สมัครได้เลย

ฉากที่ 2

ป้ายประกาศหน้าห้องประชาสัมพันธ์

ภาพ

LS. นักเรียน มุงดูป้ายประกาศ

หลายคน

PAN. MCU วิชา, กัญญา, อรทัย

MCU. วิชา

MCU. กัญญา

CU. วิชา แสดงความดีใจ และ
ภาคภูมิใจ

MCU. อรทัย

MCU. วิชา

MCU. กัญญา

MCU. วิชา

MCU. วิชา Zoom out

เสียง

ดีใจจังเลยที่เราสอบชิงทุนได้

ฉันดีใจกับเธอจริง ๆ นะเธอนี้เก่งจริง ๆ

ชอบใจมากจ๊ะ กัญญา

เธอนี้ดีนะที่ชอบเรียนคณิตศาสตร์ เห็นสอบ
แข่งขันที่ไรชนะทุกทีเลย

แหม เธอสองคนก็เรียนดีนี่ คราวนี้อาจทำ
ข้อสอบพลาดไปนิดหน่อยเท่านั้นเอง

ไม่จริงหรอก เราไม่ค่อยแม่นเนื้อหา หลัก
การเท่าไร

เธอใช้ความพยายาม ให้มากกว่านี้อีกนิด
เดี๋ยวรับรองว่าเก่งแน่ คณิตศาสตร์นะ ถ้า
ทำความเข้าใจดี ๆ นะยิ่งเรียนยิ่งสนุก
เราไปทานข้าวที่โรงอาหารกันเถอะ วันนี้
ฉันเลี้ยงเอง

ฉากที่ 3

ภายในห้องเรียน

ภาพ

CU. วิชา Zoom out MCU.

CU. กัญญา ทำท่าจะร้องไห้

CU. อรทัย

MCU. วิชา

CU. วิชา Zoom out เห็นอรทัย
และกัญญา หยิบหนังสือคณิตศาสตร์
มาให้วิชาอธิบาย

MCU. วิชา Zoom out LS.

ฉากที่ 4

ในห้องพักครู วิชานั่งตรงข้ามกับโต๊ะครู

CU. ครู

CU. วิชา (ยิ้ม)

เสียงกัญญา, อรทัย ทำแบบฝึกหัด คณิตศาสตร์ที่
อาจารย์ให้เมื่อสักครู่นี้ไหมทำไม่ได้ ตอนเรียนไม่ค่อยเข้าใจ ฉันกลัว
ใจเหลือเกินไม่เป็นไรน่า ใจเย็น ๆ เราเป็นเพื่อนกัน
นะไม่เข้าใจอะไรก็ช่วยกันอธิบายได้นี่นามาจ้ะ ฉันจะช่วยอธิบายให้เข้าใจแจ่มแจ้ง
เลยเห็นไหมล่ะ เข้าใจแล้วใช่ไหม บอกแล้ว
ว่าง่ายนิดเดียววิชา ครูอยากให้หนูช่วยอะไรครูสักอย่าง
พอจะทำได้ไหม

ยินดีที่สุดเลยค่ะ ถ้าช่วยได้

<u>ภาพ</u>	<u>เสียง</u>
CU. ครู	คือว่า ในระดับ ม.4 ของเรามีนักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์ไม่รู้เรื่อง อีกหลายคนทางโรงเรียน ได้ประชุมปรึกษากันว่าจะจัดนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย ให้คนที่เก่งสอนคนที่เรียนอ่อน เป็นโครงการเพื่อนช่วยเพื่อน ครูจึงจะขอให้เธอช่วย
CU. วิชา	ได้ค่ะ แล้วจะเริ่มเมื่อไหร่คะ
MCU. ครู	ต้นเดือนหน้าจ้ะ ครูขอบใจมากนะ ที่เธอเสียสละช่วยเพื่อน ๆ
MCU. วิชา	หนูนินตีค่ะ ตีใจและภูมิใจมากด้วยค่ะที่อาจารย์เห็นว่าหนูจะสามารถช่วยเพื่อน ๆ ได้
MCU. ครู	การที่เธอช่วยสอนเพื่อนเธอจะได้ทบทวนไปในตัว จะทำให้เธอยิ่งเก่งขึ้นไปอีก
CU. วิชา	หนูจะเตรียมตัวให้พร้อมค่ะ อาจารย์
CU. ครู Zoom out วิชา	ดีมากเลยจ้ะ

ครั้งที่ 6

<u>หัวข้อเรื่อง</u>	ทัศนคติต่อการเรียนด้านความชอบ ความภาคภูมิใจ และความชื่นชมในความรู้ที่ได้จากเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์
<u>ชื่อกิจกรรม</u>	รางวัลการเรียน
<u>เวลา</u>	50 นาที
<u>วัตถุประสงค์</u>	เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกชอบ ความภาคภูมิใจและชื่นชมในความรู้ที่ได้จากเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์
<u>วิธีดำเนินการ</u>	<p>ผู้วิจัยใช้เทคนิคการอภิปรายกลุ่ม โดยมีขั้นตอน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>ขั้นนำ</u> ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเรื่องการเรียนในวิชาต่าง ๆ บางคนอาจจะเรียนดีในบางวิชา และเรียนได้ไม่ดีในบางวิชา 2. <u>ขั้นดำเนินการ</u> <ol style="list-style-type: none"> 2.1 ให้นักเรียนในกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่ม และเลขานุกรกลุ่ม 2.2 ให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันอภิปราย แสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อตอบคำถามที่กำหนดให้ โดยมีหัวหน้ากลุ่มดำเนินการอภิปรายและมีเลขานุกรกลุ่มเป็นผู้บันทึก 3. <u>ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล</u> ให้ตัวแทนกลุ่มออกมารายงานผลการอภิปรายกลุ่ม และสรุปหน้าชั้นตามข้อคำถามต่อไปนี้ คือ <ol style="list-style-type: none"> 3.1 สิ่งที่ทำให้ชู้ติมารู้สึกชอบ ภาคภูมิใจ และชื่นชมในความรู้ที่ได้จากการเรียนคณิตศาสตร์ คืออะไร 3.2 ถ้านักเรียนเป็นชู้ติมาจะมีความรู้สึกอย่างไร 3.3 นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรกับการปฏิบัติตนของชู้ติมา 4. <u>ขั้นสรุป</u> นักเรียนและผู้วิจัยร่วมกันสรุปอีกครั้งหนึ่ง

อุปกรณ์

1. เอกสารการอภิปรายกลุ่มเรื่อง รางวัลการเรียน
2. กระดาษบันทึกการอภิปรายกลุ่ม

การประเมินผล

1. สังเกตจากความร่วมมือในการอภิปรายกลุ่มของนักเรียน
2. สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายและการสรุป

เอกสารการอภิปรายกลุ่ม เรื่อง ราววัลการเรียน

ในห้องเรียนวันแรกของการเปิดเรียนภาคเรียนที่ 2 อาจารย์ดวงเดือน ซึ่งเป็นครุสอนวิชาคณิตศาสตร์ ได้นำของขวัญเข้ามาในห้องหลายชิ้น หลังจากกล่าวทักทายนักเรียนแล้ว ได้แจ้งให้นักเรียนทราบว่า จะมอบของขวัญให้แก่นักเรียนที่มีผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้เกรด 4 เพื่อเป็นกำลังใจ และสนับสนุนแก่คนที่มีความมานะพยายาม และแจ้งว่า ชุติมา เป็นผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด คือสามารถทำข้อสอบถูกต้องทั้งหมด อาจารย์ได้ให้ชุติมาเล่าให้เพื่อน ๆ ฟังว่า ชุติมามีการเตรียมตัวอย่างไร จึงสามารถเรียนได้ดีทุกวิชา โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์

ชุติมาเล่าให้เพื่อนฟังว่า เธอตั้งใจฟังครูอธิบายในห้องเรียน เมื่อมีข้อสงสัย จะซักถามทันที ก่อนเรียนเธอจะอ่านแบบเรียนล่วงหน้ามาก่อน เมื่อเรียนเสร็จแล้วเธอจะกลับไปทบทวน และทำแบบฝึกหัดมาก ๆ อย่างเช่น วิชาคณิตศาสตร์ ถึงแม้ว่าครูจะให้ทำแบบฝึกหัดไม่ทุกข้อ แต่เธอจะทำเพิ่มทั้งหมดและหาแบบฝึกหัดแปลก ๆ มาทำเพิ่มเติมแรก ๆ เธอบอกว่ารู้สึกยากมาก แต่เมื่อฝึกทำแบบฝึกหัดบ่อย ๆ ทำให้เธอเกิดความรู้สึกสนุก และชอบมาก เมื่อพบโจทย์ยาก ๆ แล้วสามารถทำได้เธอจะภาคภูมิใจมาก และเธอมักเข้ากลุ่มติวกับเพื่อน ๆ ที่สนิทกัน ทำให้เธอเรียนคณิตศาสตร์ได้ดียิ่งขึ้น

นอกจากนั้นจากการที่เธอเก่งคณิตศาสตร์ เธอจึงใช้เวลาว่างหารายได้พิเศษ โดยรับสอนพิเศษให้กับนักเรียนระดับประถม 2-3 คนด้วย และขณะนี้เธอยังได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนของกลุ่มโรงเรียน เพื่อเข้าแข่งขันคณิตศาสตร์โอลิมปิก ระดับประเทศ เพื่อไปแข่งขันต่างประเทศด้วย ซึ่งเธอมีความภาคภูมิใจมาก

อาจารย์ดวงเดือนถามว่า ชุติมาไม่เห็นชอบกับการทำอะไรหลาย ๆ อย่างหรือ ชุติมาตอบว่า ไม่เห็นชอบเลย เพราะทุกอย่างเป็นไปตามขั้นตอนของมันเอง และเธอก็สนุกกับสิ่งที่ทำอยู่ทุกวันนี้

อาจารย์ดวงเดือน กล่าวชมเชยชุติมาว่าเป็นผู้ที่มีการวางแผนการเรียนได้ดี และยังสามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ด้วย ซึ่งทำให้เกิดความภาคภูมิใจ

และชื่นชมในวิชาความรู้ที่ได้รับด้วย เหมือน ๆ ในห้องเรียน ต่างก็แสดงความยินดีกับชุตินา และตั้งใจจะปรับปรุงตนเองให้เหมือนกับชุตินา โดยการสร้างความชอบ ความภูมิใจและชื่นชมในเนื้อหาวิชาที่เรียนเช่นเดียวกับชุตินา

ครั้งที่ 7

<u>หัวข้อเรื่อง</u>	ทัศนคติต่อการเรียนด้านความสนใจ ความเอาใจใส่และการตั้งใจเรียน
<u>ชื่อกิจกรรม</u>	ถ้ารู้ตัว ยังไม่สาย
<u>เวลา</u>	50 นาที
<u>วัตถุประสงค์</u>	เพื่อให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนโดยมีพฤติกรรมที่สนใจ เอาใจใส่ และตั้งใจเรียน
<u>วิธีดำเนินการ</u>	<p>ผู้วิจัยใช้เทคนิคกรณีตัวอย่าง โดยมีขั้นตอนดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>ขั้นนำ</u> <p>ผู้วิจัยและนักเรียนสนทนา เรื่องการเรียนในห้องเรียน บางคนมีความสนใจ เอาใจใส่และตั้งใจเรียนมาก บางคนมีน้อย</p> 2. <u>ขั้นดำเนินการ</u> <ol style="list-style-type: none"> 2.1 ผู้วิจัยแจกเอกสารกรณีตัวอย่าง เรื่อง "ถ้ารู้ตัว ยังไม่สาย" ให้กับนักเรียนทุกคน 2.2 แบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 4 คน ให้ปรึกษากันในการตอบคำถามทำกรณีตัวอย่าง ตามหัวข้อต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. ปัญหาของอรรถพลคืออะไร 2. อะไรเป็นสาเหตุของปัญหาเรื่องนี้ 3. อรรถพลแก้ปัญหาอย่างไร และมีผลอย่างไร 2.3 ผู้วิจัยและนักเรียน ร่วมกันอภิปรายข้อคำถามที่นักเรียนตอบลงในกระดาษ โดยในช่วงการอภิปรายนี้ ครูจะช่วยซักถาม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิดในการพิจารณาหาเหตุผลในการตอบคำถาม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาด้านทัศนคติต่อการเรียน 2.4 ผู้วิจัยให้นักเรียนเล่าประสบการณ์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

3. ขั้นสรุป

นักเรียนร่วมกันสรุปและผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

1. เอกสารกรณีตัวอย่าง เรื่อง "ถ้ารู้ตัว ยังไม่ลาออก"
2. กระดาษตอบคำถามท้ายกรณีตัวอย่าง

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียน
2. สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปราย และการสรุป

เอกสารกรณีตัวอย่าง
เรื่อง ถ้าวัว ยังไม่ลาย

อรรถพลเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เขามีผลการเรียนไม่ตก ผลสอบกลางภาคเขาตกถึง 3 วิชา ส่วนวิชาอื่น ๆ ก็ได้คะแนนแค่ครึ่งหรือเกินครึ่งนิดหน่อยเท่านั้น ในเวลาเรียนขณะที่ครูอธิบาย อรรถพลมักจะนั่งเหม่อลอยมองออกไปนอกห้อง โดยไม่ได้ฟังครูสอน บางครั้งก็หยิบหนังสือการ์ตูนขึ้นมาอ่าน หรือไม่กี่ชวนเพื่อนข้าง ๆ คอย เมื่อครูสั่งให้ทำงานอรรถพลมักนั่งเฉย ๆ บางครั้งฟุบหลับกับโต๊ะจนครูสังเกตเห็น เมื่อครูสอบถามเพื่อนว่า อรรถพลเป็นอะไร เพื่อน ๆ ตอบว่า อรรถพลจะเป็นเช่นนี้แทบทุกชั่วโมง ครูจึงถามอรรถพลว่า ทำไมจึงมักนั่งหลับเสมอ อรรถพลตอบว่า นอนดึกเพราะดูทีวีถึงรายการสุดท้ายทุกวัน ครูตกใจเตือนอรรถพลเกี่ยวกับเรื่องการเรียน และบอกให้วิเคราะห์ซึ่งเป็นหัวหน้าห้องคอยเตือนอรรถพลด้วย

การเรียนในวันต่อ ๆ มา อรรถพลก็ยังมีพฤติกรรมเหมือนเดิม คือไม่ได้ให้ความสนใจหรือตั้งใจเรียนเท่าที่ควรและไม่ได้เอาใจใส่ต่องานที่ครูสั่งให้ทำ จนวิเคราะห์ต้องเตือนว่า ครูให้ส่งงานในตอนท้ายชั่วโมง อรรถพลจึงทำ โดยให้วิเคราะห์ช่วยอธิบายงานที่ครูสั่งให้ทำ อรรถพลทำอย่างนี้ทุกครั้งจนวิเคราะห์รู้สึกรำคาญ แต่ก็ยอมอธิบายเพราะเห็นว่าอรรถพลเรียนอ่อนและไม่ค่อยมีเพื่อน

วันหนึ่งวิเคราะห์ไปพบอาจารย์อัมรา ซึ่งเป็นครูประจำชั้น และสอนคณิตศาสตร์ห้องนี้ด้วย วิเคราะห์ได้ปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องของอรรถพลที่ไม่สนใจ ไม่เอาใจใส่ และไม่ตั้งใจเรียนในขณะที่ครูสอนหรือสั่งงาน แต่จะให้วิเคราะห์อธิบายแทบทุกครั้ง จนวิเคราะห์รู้สึกรำคาญ เวลาครูให้ทำงานเป็นกลุ่ม ก็เป็นภาระให้เพื่อน ๆ ต้องอธิบายสิ่งที่ครูสั่งให้ทำ อาจารย์อัมราแนะนำให้วิเคราะห์ และเพื่อน ๆ ในห้องร่วมมือกันไม่ยอมบอกอรรถพลอีกว่าครูให้งานอะไรและทำอย่างไร เพื่อให้อรรถพลได้รีบทำและได้ปรับปรุงตนเอง

วันต่อมาในชั่วโมงคณิตศาสตร์ อาจารย์อัมราเข้าสอนเรื่องกราฟพาราโบลา คำนิยามของพาราโบลา จากนั้นได้อธิบายวิธีแก้สมการพาราโบลา แล้วบอกให้ทุกคนทำแบบฝึกหัดทำสบทให้เสร็จและส่งทำสบทชั่วโมงเพราะจะให้เป็นคะแนนเก็บ หลังจากอาจารย์อัมราสั่งงานแล้ว นักเรียนทุกคนก็ตั้งใจทำแบบฝึกหัด สกวันอรรถพลคนเดียวที่นั่งอ่านหนังสือ

วัยรุ่นอยู่คนเดียว เมื่อหมดเวลาอาจารย์อัมราให้ทุกคนนำสมุดมาส่ง ปรากฏว่าไม่มีสมุดของ อรรถพล อาจารย์อัมราจึงซักถามอรรถพล อรรถพลบอกว่ายังทำไม่เสร็จ และขอส่งใน ภายหลังทั้ง ๆ ที่ยังไม่ได้ลงมือทำเลย อาจารย์อัมราไม่พอใจแต่ก็ให้โอกาสอรรถพล เอา สมุดคณิตศาสตร์มาส่งอย่างช้าหลังเลิกเรียน แต่ไม่เกิน 17.00 น. มิฉะนั้น จะไม่มีคะแนน ให้

ช่วงพักกลางวัน อรรถพลจึงไปถามวิระชาติว่า อาจารย์ให้ทำแบบฝึกหัดข้อใด บ้างและทำอย่างไร ขอให้วิระชาติอธิบายวิธีทำให้ด้วย เพราะเขาไม่เข้าใจทำแบบฝึกหัด ไม่ได้ จะขอลอกเพื่อน เพื่อนทุกคนก็ส่งไปหมดแล้ว วิระชาติบอกให้อรรถพลไปถามเพื่อน คนอื่น ๆ ที่เก่ง ๆ คณิตศาสตร์คู่ เพื่อนคนอื่น ๆ ก็บอกว่ากำลังทำรายงานบ้าง ทำแบบฝึกหัด วิชาอื่น ๆ บ้าง ไม่มีใครมีเวลาอธิบายคณิตศาสตร์แก่อรรถพล เมื่อโรงเรียนเลิก ต่างก็ แยกย้ายกันกลับบ้าน เหลือเพียงอรรถพลคนเดียว เขาไม่ทราบจะทำอย่างไรดี ในที่สุด เขาคิดสนใจไปพบอาจารย์อัมรา เพราะถึงอย่างไร อาจารย์อัมราที่เป็นครูประจำชั้นคงพอ จะเข้าใจเขาบ้าง เมื่อไปพบอาจารย์อัมรา อรรถพลได้สารภาพว่า ขณะที่อาจารย์สอน เขาไม่ได้เอาใจใส่ ตั้งใจหรือสนใจเรียน ทำให้ไม่รู้เรื่องจึงไม่สามารถทำแบบฝึกหัดได้ อาจารย์อัมราจึงชี้ให้เห็นผลเสียของการไม่สนใจ หรือไม่ตั้งใจเรียนจึงไม่มีคะแนนเก็บใน ครั้งนี้ และให้อรรถพลแก้ตัวใหม่ในการเรียนครั้งต่อ ๆ ไป ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา อรรถพล ก็ปรับปรุงตัวเองด้วยการเอาใจใส่ต่อการเรียน สนใจ และตั้งใจเรียนโดยไม่นั่งเหม่ออีก เลย และทำงานส่งครุฑกันกำหนดทุกครั้งจนครูผู้สอนเอ่ยปากชมหลาย ๆ ท่าน

ครั้งที่ 8

<u>หัวข้อเรื่อง</u>	ทัศนคติต่อการเรียนด้านความสนใจ เอาใจใส่ และการตั้งใจเรียน
<u>ชื่อกิจกรรม</u>	ผลที่ได้รับ
<u>เวลา</u>	50 นาที
<u>วัตถุประสงค์</u>	เพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนโดยมีขั้นตอนสนใจ เอาใจใส่ และตั้งใจเรียน
<u>วิธีดำเนินการ</u>	<p>ผู้วิจัยใช้เทคนิคสถานการณ์จำลอง โดยมีขั้นตอน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>ขั้นตอนการ</u> <ol style="list-style-type: none"> 1.1 ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ ที่ต้องการให้นักเรียนได้เรียนรู้ เล่าเรื่องสถานการณ์จำลองเรื่อง "ผลที่ได้รับ" 1.2 นักเรียนและผู้วิจัยช่วยกันเลือกผู้แสดงบทบาท 2. <u>ขั้นตอนกิจกรรม</u> <p>นักเรียนแสดงบทบาทตามสถานการณ์จำลอง เรื่อง "ผลที่ได้รับ" ไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ นักเรียนที่ไม่ได้แสดงให้ตั้งใจดู</p> 3. <u>ขั้นวิเคราะห์และอภิปราย</u> <ol style="list-style-type: none"> 3.1 ให้นักเรียนทบทวนและวิเคราะห์ประสบการณ์ต่าง ๆ ในแนวปฏิบัติกิจกรรมโดยบันทึกกระบวนการและบรรยากาศการแสดง 3.2 ผู้วิจัยแจกกระดาษข้อคำถามเกี่ยวกับ เรื่องที่แสดงให้นักเรียนตอบลงในกระดาษคำตอบของนักเรียนแต่ละคน ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. ปัญหาเรื่องนี้คืออะไร 2. อะไรคือสาเหตุของปัญหา 3. วิธีการแก้ปัญหาควรทำอย่างไร 4. เมื่อแก้ปัญหาแล้วจะมีผลอย่างไร 3.3 ผู้วิจัยเก็บกระดาษคำตอบของนักเรียนแต่ละคน แล้วตรวจดูคำตอบโดยใช้เวลาอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เพื่อความสอดคล้องของคำตอบ

ก่อนและหลังการร่วมอภิปราย

3.4 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายข้อคำถามที่นักเรียนตอบ

4. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุป และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

1. เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง เรื่อง "ผลที่ได้รับ"
2. วัสดุที่ใช้ในการแสดงบทบาท เช่น โต้ะ แก้ว

การประเมินผล

1. สังเกตจากการแสดงบทบาทของนักเรียน
2. สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายและการสรุปของนักเรียน

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง
เรื่อง ผลที่ได้รับ

ฉากที่ 1

ช่วงเช้าก่อนเข้าโรงเรียน สมศักดิ์, วิทวัส, ศิรินันท์ และลักขณา ยืนเป็นกลุ่ม
อยู่ที่หน้าโรงเรียน

วิทวัส : วันนี้อ่าเข้าโรงเรียนเลขหกเรา ไปเดินเล่นที่ศูนย์การค้ากันเถอะ ไปเล่น
เกมส์กันใหม่ ตอนนี้เกมส์มัน ๆ จมเลย

ลักขณา : เออ จริงด้วย เราว่าจะไปเดินดูของร้านกีฟชอป ศิรินันท์ไปนะ วันนี้ไม่มีวิชา
น่าเรียนเลย อึ้งคณิตศาสตร์ อาจารย์ดั่ง น่าเบื่อ

ศิรินันท์ : อ่าไปเลยนะ หนีเรียนดีกว่าอาจารย์เล่นงานตายเลย เข้าโรงเรียนเถอะ

วิทวัส : โอ้ อาจารย์จะไปรู้อะไร ในกรุงเทพฯคนมากมาย ไม่รู้หรอกว่าใครเป็นใคร
ไปไหนกันบ้าง

สมศักดิ์ : แต่ตอนนี้ใกล้สอบกลางภาคแล้วนะ พวกเรายังเรียนไม่ค่อยเก่งอยู่อย่าไปเลย
น่า เรียนดีกว่า

วิทวัส : ทำเป็นเด็กเรียนไปได้ ไปเถอะวันเดียวเอง สนุกออก ไปนะ

สมศักดิ์ : เราไม่ไป รายงานยังไม่เสร็จเลย เดี่ยวส่งไม่ทันกำหนด ติด ร.เน่การบ้าน
อีกหลายวิชาด้วย

ศิรินันท์ : แล้วจะเรียนไม่ทันเพื่อนด้วย และอาจารย์อาจจะสอบย่อยเก็บคะแนนด้วย
เดี๋ยวแย่นะ

ลักขณา : แหม เออนี่คิดมากกันจัง ตกลงจะไปหรือไม่ไป

ศิรินันท์ : เราไม่ไป เข้าโรงเรียนดีกว่า สมศักดิ์ว่าไง

สมศักดิ์ : เราก็ก็น่าไป

วิทวัส : จังตามใจนะ เรากับศิรินันท์ไปกันสองคนก็ได้

ฉากที่ 2

วันถัดมาในห้องเรียน อาจารย์กำลังสอนวิชาคณิตศาสตร์ วิทวัสและลักขณาไม่
สนใจเรียนคุยกันเรื่องไปเที่ยว

วิทวัส : เมื่อก่อนสนุกจริง ๆ เล่นเกมส์ชะชะใจเลย

ลักขณา : ไปเดินห้างนี่เราชอบจัง มันเฮ็นสบายดี มีของให้ดูเยอะแยะ เราได้วารสาร

- มาเล่มหนึ่ง ตาราคนโปรดทั้งนั้นเลย คูลี
- วิทวัส : อ้อ นายคนนี้หล่อนะ ต่อไปตั้งแน่เลย
- ครู : นี่วิทวัสกับลักขณาทำอะไรกันอยู่นะ ครูอธิบายก็ไม่ฟัง คุณกันอยู่นั้นแหละ แล้ว
นั้นทำอะไรกันอยู่
- วิทวัส : เปล่าครับ อาจารย์
- ครู : อะไรเปล่า ไหนคูนี (ครูเดินไปที่โต๊ะของวิทวัสและลักขณาซึ่งอยู่คู่กัน) อ้อ
หนังสือตารานี้เอง ทำไมเอามาดูในเวลาเรียน
- วิทวัส : (ก้มหน้า)
- ลักขณา : (ก้มหน้า)
- ครู : คราวหลังอย่าทำอย่างนี้อีก เวลาเรียนควรตั้งใจเรียน หนังสือพวกนี้เอาไว้ดู
เวลาว่าง ครูไม่เคยห้าม โต ๆ กันแล้ว ม.4 แล้วนะคงไม่ต้องพูดกันมากนัก

ฉากที่ 3

- ช่วงพักกลางวัน หลังจากรับประทานอาหารกลางวันเรียบร้อยแล้ว
- สมศักดิ์ : เอ๊ย วิทวัส ลักขณา ยังเหลือเวลาอีกเยอะเลย ไปทำแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์
กันเถอะ
- ศิรินันท์ : ไปรีบ ๆ ทำกันเถอะนะ จะได้เสร็จ ๆ
- วิทวัส : เธอสองคนไปทำก่อนแล้วกันนะ เดี๋ยวเราขอลอกตอนหลังก็แล้วกัน
- ลักขณา : ใช่แล้ว เรามีธุระจะพบกับวิทวัสก่อน เดี๋ยวจะตามไป
- ศิรินันท์ : เห็นคุยกันทุกวัน ทุกชั่วโมง คุณอะไรกันนักหนา
- ลักขณา : นำ ไปก่อนเถอะ เดี๋ยวตามไป
- สมศักดิ์ : (ล่ายศิริษะ แล้วเดินจากไปกับศิรินันท์ ปล่อยให้วิทวัสและลักขณานั่งคุยกันต่อ)

ฉากที่ 4

- หลังจากสอบกลางภาค อาจารย์ประกาศคะแนนของแต่ละวิชา
- วิทวัส : สมศักดิ์ ผลสอบเป็นยังไงบ้าง
- สมศักดิ์ : เราผ่านหมดทุกวิชา แหมดีใจจริง ๆ
- วิทวัส : ศิรินันท์ล่ะ
- ศิรินันท์ : ผ่านหมดทุกวิชา คะแนนค่อนข้างดี สมศักดิ์น่าจะคงได้ 4 หลายวิชาเหมือนกัน
เห็นคะแนนดี ๆ ทั้งนั้น

- สมศักดิ์ : แล้ววิทวัสกับลักษณาละ เป็นไงบ้าง
- วิทวัส : เราตก 3 วิชาวะ มีคณิตศาสตร์ด้วย กลุ้มจริง ๆ
- ลักษณา : เราตกตั้ง 4 วิชาเนอะ มากกว่าวิทวัสอีก แอ่จริง กลัวตอนสอบปลายภาคจะแย่กว่านี้
- ศิริรัตน์ : เธอ 2 คน ต้องตั้งใจเรียน สนใจ เอาใจใส่มาก ๆ กว่านี้นะ ไม่งั้นปลายภาคแน่แน่ ๆ เลย
- สมศักดิ์ : จริงด้วย เรื่องเที่ยวเรื่องคุยนะ งดได้ก็งดเถอะนะ เห็นแล้วใช้ไหมว่าผลมันเป็นอย่างไร
- วิทวัส : (พยักหน้า)
- ลักษณา : (ถอนใจ พยักหน้า)

ครั้งที่ 9หัวข้อเรื่อง

ทัศนคติต่อการเรียนด้านการเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนเรียน และการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน

ชื่อกิจกรรม

สัมฤทธิ์

เวลา

50 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน โดยมีพฤติกรรมเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยใช้เทคนิคการอภิปรายกลุ่ม โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเรื่อง การเตรียมตัว เพื่อที่จะเรียนในวิชาต่าง ๆ และการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน

2. ขั้นดำเนินการ

- 2.1 ให้นักเรียนในกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่ม และเลขานการกลุ่ม
- 2.2 ให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อตอบคำถามที่กำหนดให้ โดยมีหัวหน้ากลุ่มดำเนินการอภิปรายและมีเลขานการกลุ่มเป็นผู้บันทึก

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

ให้ตัวแทนกลุ่มออกมารายงานผลการอภิปรายกลุ่ม และสรุปหน้าชั้นตามข้อคำถามต่อไปนี้คือ

- 3.1 ปัญหาเรื่องนี้คืออะไร
- 3.2 อะไรคือสาเหตุของปัญหาเรื่องนี้
- 3.3 ให้นักเรียนเสนอวิธีแก้ไขปัญหา
- 3.4 นักเรียนคิดว่าเมื่อแก้ปัญหาตามข้อ 3.3 แล้วจะเกิดผลอย่างไร

4. ขั้นสรุป

นักเรียนและผู้วิจัยร่วมกันสรุปอีกครั้งหนึ่ง

อุปกรณ์

1. เอกสารการอภิปรายกลุ่มเรื่อง "ลิมทุกที"
2. กระดาษบันทึกการอภิปรายกลุ่ม

การประเมินผล

1. สังเกตจากความร่วมมือในการอภิปรายกลุ่มของนักเรียน
2. สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายและการสรุป

เอกสารการอภิปรายกลุ่ม
เรื่อง ลิมทกที

ฉากที่ 1

ในห้องเรียนวิชาคณิตศาสตร์ หลังจากครูสอนเสร็จแล้ว

- ครู : มีใครยังไม่ส่งสมุดแบบฝึกหัดอีกบ้าง
- เดชา : (ยกมือ) ผมครับ
- ครู : อ้าว ทำไมล่ะ ไม่ได้ทำหรือ เวลาตั้ง 2 วัน ทำเลขแค่ 6 ข้อไม่เสร็จ
- เดชา : ไม่ใช่ครับ ผมทำเสร็จตั้งแต่เมื่อคืนแล้ว ลิมทกทีใส่กระเป๋าครับ
- ครู : ตอนทำเสร็จแล้ว ทำไมไม่หยิบใส่กระเป๋าเลย
- เดชา : ผมคิดว่าจะหยิบตอนเช้า
- ครู : เลยลิมทกที
- เดชา : ครับ ผมรีบ กลัวมาไม่ทันโรงเรียนไม่ทัน
- ครู : สมุด หนังสือ หรืออุปกรณ์การเรียนนะ เราเห็นว่าวันไหนจะใช้อะไรบ้างควรจะต้องเตรียมมาให้ครบ นี่ครูจะหักคะแนนจิตพิสัยเธอ 1 คะแนนนะ ถ้าเธอลืมบ่อย คะแนนจิตพิสัย 10 คะแนนของเธอหมดแน่ สอบปลายภาคเธอจะแย่
- เดชา : ครับ
- ครู : หมดเวลาแล้ว เอาไว้แค่นั้น

ฉากที่ 2

ในช่วงโมงภาษาอังกฤษ

- ครู : วันนี้ครูจะขึ้นเรื่องประโยคคำถามที่ต่อท้ายประโยคอื่น นักเรียนดูตัวอย่างในหนังสือนะคะ เดชา ไหนล่ะ หนังสือ
- เดชา : อยู่บ้านครับ
- ครู : อ้าว อยู่บ้านเอาไว้ให้ใครเรียน ทำไมไม่เอามา
- เดชา : เมื่อเช้าผมรีบ กลัวมาไม่ทันโรงเรียนเลยลิมทกทีมา
- ครู : ตายแล้ว เธอไม่ได้จัดตารางสอนตอนเย็นหรือกลางคืนหรือ
- เดชา : ก็จัดครับ แต่ลิมทกที
- ครู : เอ้อ ครูกลุ่มในกับเธอจริง ๆ ม.4 แล้วนะวิชานี้ไม่มีหนังสือเธอจะไปรู้เรื่องกับเขาได้อย่างไร

เดชา : (ก้มหน้า)

ฉากที่ 3

ที่บ้านของเดชาตอนเย็น เดชานอนคว่ำอยู่อย่างสบายอารมณ์

แม่ : แม่เห็นลูกดูทีวีจนดึกตื่นทุกวัน ไม่มีการบ้านมั่งหรือไง หนังสือหนังหาก็อ่านซะมั่งสิ แล้วสมด หนังสือนะ เอาไปจัดรวม ๆ กันไว้หน่อย พอเช้าขึ้นก็วิ่งหยิบนั้นลืมนี่ทุกวันเลยนะเรานะ

เดชา : บ่นอีกแล้ว (ทำท่ารำคาญ)

ฉากที่ 4

ในช่วงโมงคณิตศาสตร์ ครูอธิบายเสร็จก็ให้ทำแบบฝึกหัดส่ง ทำช่วงโมง

เดชา : อัย วิรุณี นายลอกโจทย์ข้อหนึ่งเสร็จหรือยัง

วิรุณี : เสร็จแล้ว ทำไม่หรือ

เดชา : ฉันทขอมหนังสือหน่อย ลืมหยิบมาวะ ลอกโจทย์เดียวเดียว

วิรุณี : ทำไม่ขอมลืมจัง เห็นลืมนั้นลืมนี่ทุกวิชา

ครู : เดชากับวิรุณีมีปัญหาอะไรหรือ ให้รีบลงมือทำ ต้องส่งทำช่วงโมงนะ ครูจะถือเป็นการทดสอบไปในตัวเลข

วิรุณี : อาจารย์ครับ ขอสมหนังสือของอาจารย์ให้เดชาทำแบบฝึกหัดหน่อยครับ เดี่ยวจะไม่ทันส่งอาจารย์

ครู : เอาอีกแล้วหรือเดชา เธอเป็นเช่นนี้ทุกวิชาหรือเปล่า

เดชา : (ก้มหน้า)

วิรุณี : (พยักหน้า) เกือบทุกวิชาเลยครับ

ครู : เดชา ครูถือว่าเธอโตแล้ว ไม่อยากจะทำอะไรเธอมาก การเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เธอจะต้องดูแลตัวเองเรื่องการเรียน เรื่องสมหนังสือหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ให้เรียบร้อยพร้อมที่จะเรียน ไม่ใช่พอถึงเวลาไม่มั้นั้น ไม่มีนั้นไม่มีงานส่ง ถ้าทำแบบนี้ เธอคงแย่ เรียนไม่ทันเพื่อน เพื่อน ๆ เขาทำงานอะไรกัน เธอก็ไม่ได้ทำ ไม่ได้ร่วมกิจกรรมพอปลายภาคก็จะลำบาก เธอต้องรักตัวเอง ห่วงตัวเองให้มากนะ อย่าหวังให้คนอื่นช่วยตลอดเวลา พอจะทำไ้ไหม

เดชา : ได้ครับ

ครู : รับปากแล้วต้องรักษาคำพูด ต้องทำให้ได้นะ ลูกผู้ชาย อย่าให้ครูหรือเพื่อน ๆ
ว่าเธอได้อีก

เดชา : ครับ อาจารย์

ครั้งที่ 10

<u>หัวข้อเรื่อง</u>	ทัศนคติต่อการเรียนด้านการทำงานที่ครูมอบหมายให้
<u>ชื่อกิจกรรม</u>	ไม่รับผิดชอบ
<u>เวลา</u>	50 นาที
<u>วัตถุประสงค์</u>	เพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน โดยมีพฤติกรรมทำงานที่ครูมอบหมายให้
<u>วิธีดำเนินการ</u>	<p>ผู้วิจัยใช้เทคนิคสถานการณ์จำลอง โดยมีขั้นตอน ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>ขั้นตอนการ</u> ผู้วิจัยและนักเรียนสนทนาเรื่องการเรียน การทำการบ้าน ทำรายงานที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำ 2. <u>ขั้นตอนกิจกรรม</u> ให้นักเรียนแสดงบทบาทไปตามเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ ใช้เวลาประมาณ 15 นาที นักเรียนที่ไม่ได้แสดงให้ตั้งใจดู 3. <u>ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล</u> <ol style="list-style-type: none"> 3.1 ให้นักเรียนทบทวนและวิเคราะห์ประสบการณ์ต่าง ๆ ในแนวปฏิบัติกิจกรรมโดยบันทึกกระบวนการและบรรยากาศการแสดง 3.2 ผู้วิจัยแจกกระดาษข้อคำถาม เกี่ยวกับเรื่องที่แสดงให้นักเรียนตอบลงในกระดาษคำตอบของนักเรียนแต่ละคน ดังนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. ปัญหาเรื่องนี้คืออะไร 2. อะไรคือสาเหตุของปัญหา 3. วิธีการแก้ปัญหาควรทำอย่างไร 4. เมื่อแก้ปัญหาแล้วจะมีผลอย่างไร 3.3 ผู้วิจัยเก็บกระดาษคำตอบของนักเรียนแต่ละคน แล้วตรวจคำตอบโดยใช้เวลาอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เพื่อความสอดคล้อง ของคำตอบ

ก่อนและหลังการร่วมอภิปราย

4. ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุป และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

1. เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง เรื่อง "ไม่รับผิดชอบ"
2. วัสดุที่ใช้ในการแสดงบทบาท เช่น โต้ะ แก้วอิ

การประเมินผล

1. สังเกตจากการแสดงบทบาทของนักเรียน
2. สังเกตจากการตอบคำถาม การอภิปรายและการสรุปของนักเรียน

เอกสารสถานการณ์จำลอง
เรื่อง ไม่รับผิดชอบ

ฉากที่ 1

- ภายในโรงเรียน ช่วงเช้าก่อนเข้าแถว
- วุฒิ : ลิน นายทำแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์เสร็จหรือยัง
- ลิน : เสร็จแล้ว วันนี้ทำไมมาโรงเรียนแต่เช้าล่ะ
- วุฒิ : ก็จะมาขอลอกแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์นี่ล่ะ
- ลิน : ได้ เอาสิ แล้วฝากส่งให้ด้วยนะ
- วุฒิ : อ้อ เดี่ยวลอกเสร็จแล้วไปส่งพร้อมกันเลย

ฉากที่ 2

- ในชั่วโมงคณิตศาสตร์
- ครู : ลินกับวุฒิออกมาหาครูชี ทำแบบฝึกหัดของเราสองคนมันเหมือนกันจังเลยผิดที่เดียวกันด้วย ใครลอกใครล่ะนี่
- วุฒิ : ผมลอกลินครับ
- ครู : เวลาครูให้งาน ครูต้องการให้ทำเอง จะได้ฝึกคิด แล้วจะได้รู้ว่าเข้าใจไหม ทำได้หรือไม่ นี่ลอกเขามาขนาดผิดยังไม่รู้เลย ลอกอย่างเดียวเลยนะ ถ้าจะลอกต้องดูด้วยสิว่าผิดหรือถูก รู้จักคิดตามไปด้วย ไม่ใช่ลอกเพียงเพื่อให้มีงานส่งไป เข้าไปนั่งได้
- (ลินกับวุฒิยกมือไหว้อาจารย์ก่อนเข้าไปนั่งที่)
- ลิน : วันนี้โดนแต่เช้าเลย
- วุฒิ : ช่างมันเถอะ แค่นี้เอง เออ ขอขมิ้นสมุดอังกฤษหน่อยสิ ยังทำไม่เสร็จเลย ชั่วโมงหน้านี้ต้องส่งแล้วด้วย
- ลิน : เอา เอาไป ลอกดี ๆ นะอย่าให้เหมือนคณิตศาสตร์ล่ะ
- ครู : นักเรียนเวลาที่เหลือนี้ให้ทำแบบฝึกหัดต่่ออีก 3 ข้อนะ ส่งท้ายชั่วโมง
- วุฒิ : (สะกิดลิน) ลิน ตัวนี้ตัวอะไรนะ ฉันท่านไม่ออก
- ลิน : โหน เอามาครูชี
- ครู : วุฒิ ทำอะไรนะ (ครูเดินมาดู) ลอกภาษาอังกฤษ นี่ชั่วโมงคณิตศาสตร์แต่ลอกภาษาอังกฤษ

- วุฒิ : ชั่วโมงต่อไป วิชาภาษาอังกฤษครับ ถ้าไม่เสร็จอาจารย์เล่นงานตายเลย
 ครู : แล้วคณิตศาสตร์ล่ะ ครูให้ส่งท้ายชั่วโมงนี้นะ ใครไม่ส่งครูจะหักคะแนน (ครูเดินไปหน้าชั้นเรียน)
 วุฒิ : ลิน คณิตเสร็จยัง ฉันทัวแต่ลอกอังกฤษ เลยยังไม่ได้ทำลัทธิ
 ลิน : เสร็จแล้ว ทำไม่อีกล่ะ
 วุฒิ : ขอลอกอีกหน่อย เดี่ยวส่งไม่ทัน
 ลิน : คราวนี้ลอกดี ๆ นะ อย่าให้ถูกคุ๊กอีกเชียะ
 วุฒิ : เออน่า รับรองได้

ฉากที่ 3

ตอนเย็นหลังเลิกเรียน

- ลิน : วุฒิ, พล เดี่ยวเราประชุมแบ่งงานกันทำรายงานวิชาสังคมศึกษาหน่อย
 วุฒิ : เอ๊ย เราต้องรีบกลับบ้านวะ
 พล : เดี่ยวก่อนสิ แบ่งงานกันประเดี๋ยวเดียว
 วุฒิ : เอาอย่างนี้ นายสองคนไปค้นกันมาก่อนก็แล้วกันแล้วฉันจะเป็นคนรวบรวมพิมพ์ส่งอาจารย์ให้ ไปก่อนนะ
 พล : รีบกลับบ้านหรือรีบไปหาสายวิภา ห้อง 4/4 กันแน่ นายวุฒินี้ไม่เห็นค่อยทำอะไรเลย วัน ๆ เอาแต่ลอกงานเพื่อน
 ลิน : ใช่ ฉันทักเข็มน้ำแล้วก็ราคาคุณเต็มทีแล้ว
 พล : ถ้าเป็นอย่างนี้ คราวหลังไม่ให้เข้ากลุ่มตัวอีกแล้ว
 ลิน : ไป เราไปค้นหนังสือที่ห้องสมุดกันเถอะ แล้วให้นายวุฒิมินท์ตามที่รับปากไว้

ฉากที่ 4

วันต่อมา ในห้องเรียน

- ลิน : เอ๊ย วุฒิ รายงานที่นายเอาไปพิมพ์ วันนี้ วันสุดท้าย ต้องส่งแล้วนะ
 วุฒิ : จริงเหรอ ตายแล้วฉันไม่ได้เอามาด้วยสิ
 พล : เกิดเรื่องแน่ละที่นี้ อาจารย์ไม่ยอมแน่เลย นายมินท์เสร็จไหม
 วุฒิ : ยังไม่เสร็จเลย เหลืออีกนิดหน่อย
 ลิน : ตกแน่ ๆ วิชานี้ อาจารย์เอ๊ยบจะตาย

- ผล : นายวุฒิและนายวุฒิ ถ้าฉันรู้ว่านายเป็นคนอย่างนี้ ฉันไม่ให้นายมาอยู่กลุ่มเดียวกับฉันหรอก ต่อไปนายอย่าหวังเลยนะว่าจะได้เข้ากลุ่มกับฉันอีก
- วุฒิ : ฉันขอโทษค่ะ
- ผล : ขอโทษแล้วมันมีอะไรดีขึ้นไหมล่ะ ตกทั้ง 3 คนอยู่ดีวิชานี้ฉันคิดว่าจะเอาเกรด 4 อยู่ด้วย
- ลิน : เราลองไปขอร้องอาจารย์ดใหม่ ขอส่งพรุ่งนี้ ถ้าอาจารย์ให้ฉันจะไปเองงานที่บ้านนายวุฒิเห็นนี่เอง คินนี่จะได้พิมพ์ให้เสร็จ
- ผล : ก็ลองดู ไปนายวุฒิ ไปด้วยกัน

ฉากที่ 5

- ที่ห้องพักครู
- ลิน : อาจารย์ครับ ผมจะมาขอเรียนปรึกษา
- ครู : เรื่องอะไรคะ เออ กลุ่มเราสามคนยังไม่ได้ส่งรายงานครู เลขครูกำหนดวันนี้เป็นวันสุดท้ายนะ
- ผล : พวกผมก็จะมาปรึกษาอาจารย์เรื่องนี้ละครับ
- ครู : เอา ว่าไป
- ลิน : คือว่า รายงานที่อาจารย์ให้พวกผมทำ ผมค้นคว้ามาเรียบร้อยแล้ว แต่ยังพิมพ์ไม่เสร็จเลยครับ
- ครู : ในเมื่อรู้กำหนดเวลาส่ง ทำไมไม่เร่งทำให้ทันล่ะ
- วุฒิ : ผมผิดเองครับ ผมรีบงานไปพิมพ์แต่ปล่อยทิ้งไว้ ไม่ทำให้เสร็จเอง
- ครู : ครูเห็นอาจารย์หลายท่านบนจอเสมอ นายวุฒิ ว่าไม่ค่อยทำงานที่อาจารย์มอบหมายให้ ถ้าอาจารย์เอาจริง เขาก็ลอกเพื่อนมาส่ง
- วุฒิ : (ก้มหน้า)
- ครู : ถ้าเธอทำเช่นนั้นเสมอ ๆ ผลการเรียนเธอจะไม่ดีตลอดไปเปลว ๆ อาจไม่จบม.6 ก็ได้ ยิ่งเธอเป็นแบบนี้เพื่อนฝูงก็จะพลอยเดือดร้อนไปด้วย เอาอย่างนี้ครูยอมลดหย่อนให้เอามาส่งพรุ่งนี้ไม่เกินเที่ยงที่ยอมให้ส่งเกินกำหนด เพราะครูเห็นแกกลืนกับผลซึ่งเขาสนใจเรียน รับผิดชอบงานทุกอย่างที่ครูมอบหมายให้หรือกนะ
- วุฒิ : ขอบคุณครับ (ยกมือไหว้)
- ลิน : ขอบคุณครับ อาจารย์ (ยกมือไหว้)

ผล : ขอขอบคุณ (ยกมือไหว้)

แล้วทั้งสามคนก็ยกหน้า ชวนกันออกไปจากห้องพักรู

ครั้งที่ 11

<u>หัวข้อเรื่อง</u>	ทัศนคติต่อการเรียนด้านการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม
<u>ชื่อกิจกรรม</u>	การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม
<u>เวลา</u>	50 นาที
<u>วัตถุประสงค์</u>	เพื่อให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน โดยมีพฤติกรรมศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม
<u>วิธีดำเนินการ</u>	<p>ผู้วิจัยใช้เทคนิคแม่แบบ โดยมีขั้นตอนดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <u>ขั้นนำ</u> <p>ผู้วิจัยและนักเรียนสนทนาเรื่อง เกี่ยวกับการเรียน การทบทวนบทเรียน การเรียนและการค้นคว้าเพิ่มเติม</p> 2. <u>ขั้นเสนอแม่แบบ</u> <ol style="list-style-type: none"> 2.1 ครุเสนอแม่แบบวิถีทัศน์เรื่อง "การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม" ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการเรียน เมื่อเราเรียนในห้องเรียนแล้ว เราต้องมีการทบทวน และต้องมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากภายนอกอีก โดยการทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมและการค้นคว้าในห้องสมุด ซึ่งจะทำให้เรามีผลการเรียนดีขึ้น 2.2 หลังจากฉายวิถีทัศน์จบลง ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายเกี่ยวกับตัวแบบในวิถีทัศน์ 2.3 ผู้วิจัยให้นักเรียนอภิปรายวิธีการปฏิบัติตนของนักเรียน 3. <u>ขั้นสรุป</u> <p>ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาที่ได้จากการสังเกตตัวแบบ และผู้วิจัยช่วยสรุปเพิ่มเติม</p> <p>แม่แบบวิถีทัศน์ เรื่อง "การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม"</p>
<u>อุปกรณ์</u>	

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของนักเรียนในการควิทัศน์แม่แบบ
2. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของนักเรียน
3. สังเกตการสรุปของนักเรียน

บทวิพากษ์ เรื่อง การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

ฉากที่ 1	
ในห้องเรียนวิชาคณิตศาสตร์	
<u>ภาพ</u>	<u>เสียง</u>
LS. นักเรียนเดินออกไปรับสมุดที่โต๊ะ ครู Zoom in	
MCU. ครู	ครูตรวจสมุดของพวกเราแล้วรู้สึกว่ายิ่ง ทำแบบฝึกหัดฝึกฝนลาดกันอยู่มาก ไม่ทราบ เป็นเพราะอะไร
MCU. วิชาล ยกมือ	
MCU. ครู	มีอะไรหรือ
MCU. วิชาล ลูกขี้ขี้	ผมเรียนไม่ค่อยเข้าใจครับ ตอนอาจารย์ สอนนะ ผมก็พอจะเข้าใจทีหุ่อก พอให้ การบ้าน เขากลับไปทำ แต่ทำไม่ค่อยจะ มั่นใจเลย
MCU. ดารา	หนักเหมือนกันค่ะ หนูว่าตอนฟังอาจารย์ อธิบายกฎ นิยามและวิธีทำหนูก็เข้าใจ แต่พอกลับบ้านลืมหมดเลย
CU. ครู	ครูเข้าใจว่า เป็นเพราะพวกเราไม่ไปคุ เพิ่มเติม การเรียนให้ได้ผลนะ เราต้อง อ่านหนังสือมาล่วงหน้าก่อน พอฟังครู

<u>ภาพ</u>	<u>เสียง</u>
	อธิบายแล้วต้องรีบทบทวนทำความเข้าใจอีกครั้งหนึ่งก่อน และวิชาคณิตศาสตร์เน่แบบฝึกหัดที่ครูให้ยังน้อยไป พวกเราจะต้องไปทำแบบฝึกหัดจากหนังสือเล่มอื่นมาฝึกด้วย ต้องทำมาก ๆ
MCU. วิศาล	แต่ทำแบบฝึกหัดที่อาจารย์ให้ ยิ่งแทบทำไม่ทันเลยครับ แล้วยังมีวิชาอื่น ๆ อีกแทบไม่มีเวลา
MCU. ครู	การเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ก็ต้องเป็นเช่นนี้แหละ ถ้าทุกคนอยากเข้ามหาวิทยาลัยก็ต้องอดทน ท่วมเทเวลาให้กับการเรียน เราจะเรียนเฉพาะแคในห้องเรียนนั้น ไม่เพียงพอเราต้องค้นคว้าเพิ่มเติมด้วย จึงจะสู้เขาได้
MCU. ดารา, วิศาล	ค่ะ (ครับ) อาจารย์
Zoom out GS.	
<u>ฉากที่ 2</u> พักกลางวันที่โรงอาหาร LS. โรงอาหาร Zoom in ดารา , วิศาล	

<u>ภาพ</u>	<u>เสียง</u>
MCU. ดารา	วิศาลไปค้นหนังสือเพื่อหาแบบฝึกหัดคณิตศาสตร์ มาทำเพิ่มเติมกันใหม่
MCU. วิศาล	ตอนนี้เธอ ไม่ได้หรอก เรากำลังจะไปเล่นบอล นัดเพื่อนเอาไว้แล้ว
MCU. ดารา	เล่นบอลตอนเที่ยงอย่างนี้ร้อนจะแย่ เข้าห้องสมุดดีกว่านะ เย็นดีด้วย
CU. วิศาล	ไม่เอาละ ไปก่อนนะเธอเข้าไปคนเดียวเถอะ
CU. ดารา (ถอนใจ ส่ายศีรษะ)	
Insert วิศาล เดินจากไป	
LS. ห้องสมุด Zoom out MCU.	SFX. เพลงประกอบ
Insert ดารา กำลังค้นหาหนังสือมาอ่านที่โต๊ะ	

ฉากที่ 3

บริเวณสวนหย่อมภายในโรงเรียน

ภาพเสียง

CU. สวนหย่อม Zoomout LS.

ภาพเสียง

วิศาล

MCU. ดารา

เป็นไงวิศาล ทำไมมานั่งอยู่คนเดียวล่ะ

MCU. วิศาล

อยากนั่ง แล้วทำไม

MCU. ดารา

เราเป็นเพื่อนกันนะ มีอะไรหรือเปล่า
บอกกันมั่งสิ

CU. วิศาล

กลุ่มในเรื่องเรียนนะ

MCU. ดารา

อาจารย์บอกคะแนนสอบกลางภาค แล้ว
ไม่สบายใจใช่ไหม

MCU. วิศาลยกหน้า

ใช่ ปลายภาคอาจสอบตก ไม่เหมือนเธอ
นี่ เก็บเต็มทุกวิชา

<u>ภาพ</u>	<u>เสียง</u>
MCU. ดารา	คงไม่ถึงขนาดนั้นหรอก เธอต้องพยายามให้มากกว่านี้สิ อ่านหนังสือมาก ๆ ชยันทำแบบฝึกหัด ต่อไปนี่พักกลางวันอย่าไปเล่นบอลนะ เราเข้าไปหาหนังสืออ่านกันอีกสักวันละชั่วโมงนะ ตอนนี้ห้องสมุดมีหนังสือใหม่ ๆ เยอะแยะ แบบฝึกหัดคณิตศาสตร์ แปลก ๆ ที่เราไม่เคยทำก็มี
MCU. วิศาล	ตกลง เราต้องค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมแล้ว ไม่ยั้งงั้นสอบปลายภาค ได้ซ่อมกันระนาวแน่
CU. ดารา Zoom out วิศาล	ดีมาก

ครั้งที่ 12หัวข้อเรื่อง

ปัจฉิมนิเทศ

เวลา

50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น
2. เพื่อให้นักเรียนสรุป ทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการใช้ชุดการแนะแนว เพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียน

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียน เรื่องทัศนคติต่อการเรียน ให้นักเรียนได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น
2. ให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียน พร้อมทั้งประโยชน์ที่ได้รับจากการฝึกปฏิบัติจากชุดการแนะแนว เรื่องทัศนคติต่อการเรียน และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
3. ครูกล่าวขอบใจนักเรียนทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองครั้งนี้ และกล่าวปิดการทดลอง

อุปกรณ์

-

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียน
2. สังเกตจากการอภิปราย แสดงความคิดเห็น และการสรุป

2. โปรแกรมการสอนแบบปกติ เพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียน ที่ใช้ในกลุ่มควบคุม

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
1	ปฐมนิเทศ	<p>1. เพื่อให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายและกฎระเบียบของทราบถึงบทบาทและหน้าที่ของนักเรียนและผู้วิจัย</p> <p>2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายของการใช้ชุดการแนะนำเพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียน</p> <p>3. เพื่อให้นักเรียนทราบวิธีการใช้ชุดการแนะนำตลอดจนช่วงเวลา และสถานที่ที่ใช้ในทดลอง</p>	<p>ผู้วิจัย กล่าวต้อนรับสมาชิกและนำตนเอง สมาชิกและให้นักเรียนเล่นกิจกรรมจับคู่ในวรรณคดี โดยดำเนินการดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนหยิบบัตรคำที่ตัดเป็นรูปดอกไม้ และผลไม้ต่าง ๆ ซึ่งเขียนชื่อตัวเองในวรรณคดี คนละ 1 ชิ้น 2. ให้นักเรียนจับคู่ระแอกและนางเอกในวรรณคดีแล้วจับคู่พูดคุยซักถามข้อมูลส่วนตัวของกันและกันภายใน 5 นาทีแล้วให้นักเรียนนำคู่ของตนออกมาแนะนำหน้าชั้นจนครบ 6 คู่ 3. ครูสรุปวัตถุประสงค์ ของกิจกรรมว่าเพื่อให้ นักเรียนได้รู้จักและคุ้นเคยกันยิ่งขึ้น 4. ครูอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการสอนแบบปกติ เพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียน 5. เปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามนัดหมาย สถานที่ วันเวลา ที่จะพบกันอีกครั้งต่อไป

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
2-3	ทัศนคติต่อการเรียนด้าน การรับรู้ ความคิดและการเห็นความสำคัญของการเรียนวิชาคณิตศาสตร์	เพื่อให้นักเรียนเกิดการรับรู้ ความคิดและการเห็นความสำคัญของการเรียนวิชาคณิตศาสตร์	<p>ตั้งแต่ครั้งที่ 2-11 ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง เช่นเดียวกันทุกครั้ง ดังนี้</p> <p>1. <u>ขั้นนำ</u></p> <p>ครูซักถามนักเรียนถึงความสำคัญของเรื่องที่สอนตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ในแต่ละขั้นตอน</p> <p>2. <u>ขั้นสอน</u></p> <p>2.1 ครูอธิบายเกี่ยวกับเรื่องต่างต่าง ตามจุดมุ่งหมายแต่ละครั้งพร้อมสื่อประกอบการสอน ได้แก่ เอกสาร แผ่นภาพ</p> <p>2.2 ครูแจกกระดาษข้อคำถามที่เกี่ยวกับเรื่องที่เรียน ให้นักเรียนตอบลงในกระดาษเขียนตอบของแต่ละคน</p> <p>2.3 ครูเก็บกระดาษคำตอบของนักเรียนแล้วตรวจคำตอบ โดยใช้เวลาอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เพื่อทดสอบคล่องของคำตอบก่อน และหลังการอภิปราย</p> <p>2.4 ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปรายข้อคำถามเกี่ยวกับที่นักเรียนได้ตอบลงในกระดาษ โดยในช่วงการอภิปรายนี้ ครูจะช่วยซักถาม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิดในการพิจารณาหาเหตุผล ในการตอบคำถามเพื่อนำไปสู่การพัฒนาทัศนคติต่อการเรียน</p>

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
4	ทัศนคติต่อการเรียนด้านการเห็นประโยชน์ของวิชาคณิตศาสตร์	เพื่อให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของวิชาคณิตศาสตร์	3. <u>ขั้นสรุป</u> ครูให้นักเรียนสรุป และครูสรุปเพิ่มเติม
5-6	ทัศนคติต่อการเรียนด้านความชอบ ความภาคภูมิใจในและความสำเร็จในความรู้ที่ได้จากเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์	เพื่อให้นักเรียนมีความรู้สึกชอบ ความภาคภูมิใจและความชื่นชมในความรู้ที่ได้จากเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์	
7-8	ทัศนคติต่อการเรียนด้านความสนใจ ความเอาใจใส่และการตั้งใจเรียน	เพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนโดยมีพฤติกรรมสนใจ เอาใจใส่ และตั้งใจเรียน	
9	ทัศนคติต่อการเรียนด้านการเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมก่อน	เพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนโดยมีพฤติกรรมเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมและเข้าร่วมกิจกรรมการ	

ครั้งที่	หัวข้อเรื่อง	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ
10	เรียนและการ ร่วมกิจกรรม ทัศนคติต่อการ เรียนด้านการ ทำงานที่ครู มอบหมายให้	เรียน เพื่อให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อ การเรียน โดยทำงานที่ครูมอบ หมายให้	
11	ทัศนคติต่อการ เรียนด้านการ ศึกษาค้นคว้า	เพื่อให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อ การเรียนโดยมีพฤติกรรมการ ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม	
12	ปัจฉิมนิเทศ	1. เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียน ได้ แสดงความคิดเห็น 2. เพื่อให้นักเรียนสรุป ทบทวน สิ่งที่ได้ฝึกปฏิบัติจากการสอน แบบปกติ เพื่อพัฒนาทัศนคติต่อ การเรียน	1. ให้นักเรียนได้อภิปรายแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องทัศนคติต่อการ เรียน 2. ให้นักเรียนสรุปเกี่ยวกับทัศนคติ ต่อการเรียนพร้อมทั้งกล่าวถึง ประโยชน์ที่ได้รับจากการฝึกปฏิบัติ เรื่องทัศนคติต่อการเรียนและครูสรุป เพิ่มเติม 3. ครูกล่าวขอใจนักเรียนทุกคนที่ ให้ความร่วมมือในการทดลองครั้งนี้ และกล่าวปิดการทดลอง

หมายเหตุ การทดลองแต่ละครั้งใช้เวลา 50 นาที

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 1

หัวข้อเรื่อง

ปฐมนิเทศ

ชื่อกิจกรรม

จับคู่ในวรรณคดี

เวลา

50 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายและกฎระเบียบของกลุ่ม ตลอดจนทราบถึงบทบาทและหน้าที่ของนักเรียนและผู้วิจัย
2. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจจุดมุ่งหมายของการสอนแบบปกติ เพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียน
3. เพื่อให้นักเรียนทราบวิธีการของการสอนแบบปกติ ตลอดจนช่วงเวลาและสถานที่ที่ใช้ในการทดลอง

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายนักเรียน แล้วให้นักเรียนทำกิจกรรมจับคู่ในวรรณคดี โดยให้นักเรียนหยิบบัตรคำที่ตัดเป็นรูปดอกไม้และผลไม้ต่างๆ ซึ่งเขียนชื่อตัวเองในวรรณคดีคนละ 1 ชิ้น
2. ให้นักเรียนจับคู่ระแอกและนางเอกในวรรณคดี เมื่อทุกคนพบคู่ของตนแล้วให้พูดคุยซักถามข้อมูลส่วนตัวของกันและกันภายใน 5 นาที แล้วให้นักเรียนนำคู่ของตนออกมาแนะนำหน้าชั้นจนครบ 6 คู่
3. ผู้วิจัยสรุปวัตถุประสงค์ของกิจกรรมว่า เพื่อให้นักเรียนได้รู้จักคุ้นเคยกันยิ่งขึ้น
4. ผู้วิจัยอธิบายรายละเอียด เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการสอนแบบปกติ เพื่อพัฒนาทัศนคติต่อการเรียน
5. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามและนัดหมายสถานที่ วัน เวลา ซึ่งจะพบกันอีกครั้งต่อไป

อุปกรณ์

กระดาษโปสเตอร์แข็งตัดเป็นรูปดอกไม้และผลไม้ต่าง ๆ ซึ่งเขียนชื่อ
ตัวเอกในวรรณคดี

การประเมินผล

1. สังเกตจากการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการอภิปราย ชักถามของนักเรียน

โปรแกรมการสอนแบบปกติ

ครั้งที่ 2

หัวข้อเรื่อง

ทัศนคติต่อการเรียนด้านการรับรู้ ความคิดและการเห็นความสำคัญของ
วิชาคณิตศาสตร์

ชื่อกิจกรรม

ตัดสินใจอย่างไร

เวลา

50 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ นักเรียนเกิดการรับรู้ ความคิดและการเห็นความสำคัญของวิชา
คณิตศาสตร์

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ

ผู้วิจัยซักถามนักเรียนถึงความสำคัญของเรื่องการเรียนวิชาต่าง ๆ
บางคนเรียนได้ บางคนเรียนไม่ได้

2. ขั้นสอน

2.1 ผู้วิจัยอธิบายเกี่ยวกับความสำคัญของการเรียนวิชาต่าง ๆ

2.2 ผู้วิจัยแจกเอกสาร เรื่องตัดสินใจอย่างไร ให้นักเรียนแต่ละ
คน อ่านและตอบคำถามต่อไปนี้

- 1) ปัญหาเรื่องนี้เป็นอะไร
- 2) อะไรคือสาเหตุของปัญหานี้
- 3) ควรแก้ปัญหาอย่างไร

2.3 ผู้วิจัยเก็บกระดาษคำตอบของนักเรียน แล้วตรวจคำตอบ
โดยใช้เวลาอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ เพื่อความสอดคล้องของ
คำตอบก่อนและหลังการอภิปราย

2.4 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายในข้อคำถามที่นักเรียนตอบ
ลงในกระดาษ โดยในช่วงอภิปราย ผู้วิจัยจะซักถามเพื่อ

กระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิด ในการพิจารณาหาเหตุผล เพื่อนำไปสู่การพัฒนาความรู้ ความคิด และการเห็น ความสำคัญของวิชาคณิตศาสตร์

3. ขั้นสรุป
ครูให้นักเรียนสรุป และครูสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

เอกสารเรื่อง "ตัดลิ่มใจอย่างไร"

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียน
2. สังเกตจากการอภิปราย และการสรุปของนักเรียน

ครั้งที่ 3

<u>หัวข้อเรื่อง</u>	ทัศนคติต่อการเรียนด้านการรับรู้ ความคิดและการเห็นความสำคัญของ วิชาคณิตศาสตร์
<u>ชื่อกิจกรรม</u>	การบ้านการเรียน
<u>เวลา</u>	50 นาที
<u>วัตถุประสงค์</u>	เพื่อให้นักเรียนเกิดการรับรู้ ความคิดและเห็นความสำคัญของวิชา คณิตศาสตร์
<u>วิธีดำเนินการ</u>	<ol style="list-style-type: none"> 1. <u>ขั้นนำ</u> ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเรื่องความสำคัญของการศึกษา คุณค่าของ การเรียนวิชาคณิตศาสตร์ 2. <u>ขั้นสอน</u> <ol style="list-style-type: none"> 2.1 ผู้วิจัยอธิบายเรื่องความสำคัญของวิชาคณิตศาสตร์ 2.2 ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง การบ้านการเรียน ให้ให้นักเรียนทุก คนอ่าน และตอบคำถามต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1) ปัญหาเรื่องนี้คืออะไร 2) อะไรคือสาเหตุของปัญหาเรื่องนี้ 3) ให้นักเรียนเสนอวิธีแก้ไขปัญหา 4) นักเรียนคิดว่าเมื่อแก้ปัญหาตามข้อ 3) แล้ว จะเกิดผล อย่างไร 3. <u>ขั้นสรุป</u> ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุปและผู้วิจัยสรุปอีกครั้งหนึ่ง
<u>อุปกรณ์</u>	เอกสาร เรื่อง "การบ้านการเรียน"

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียน
2. สังเกตจากการอภิปรายและการสรุปของนักเรียน

ครั้งที่ 4หัวข้อเรื่อง

ทัศนคติต่อการเรียนด้านการเห็นประโยชน์ของวิชาคณิตศาสตร์

ชื่อกิจกรรม

เรียนคณิตศาสตร์กันดีกว่า

เวลา

50 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของวิชาคณิตศาสตร์

วิธีดำเนินการ

1. ขั้นนำ
ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเรื่องประโยชน์ของวิชาคณิตศาสตร์
2. ขั้นสอน
 - 2.1 ผู้วิจัยอธิบายถึงประโยชน์ของวิชาคณิตศาสตร์
 - 2.2 ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง "เรียนคณิตศาสตร์กันดีกว่า" ให้
นักเรียนทุกคนอ่านและตอบคำถามต่อไปนี้
 - 1) ปัญหาเรื่องนี่คืออะไร
 - 2) อะไรคือสาเหตุของปัญหา
 - 3) วิธีการแก้ปัญหาควรทำอย่างไร
 - 4) เมื่อแก้ปัญหาแล้วจะมีผลอย่างไร
3. ขั้นสรุป
ผู้วิจัยให้นักเรียนสรุป และผู้วิจัยสรุปอีกครั้ง
เอกสารเรื่อง "เรียนคณิตศาสตร์กันดีกว่า"

อุปกรณ์การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียน
2. สังเกตจากการอภิปรายและการสรุปของนักเรียน

ครั้งที่ 5

<u>หัวข้อเรื่อง</u>	ทัศนคติต่อการเรียนด้านความชอบ ความภาคภูมิใจ และความชื่นชมในความรู้ ความภาคภูมิใจ และความชื่นชมในความรู้ ที่ได้จากเนื้อหาวิชา คณิตศาสตร์
<u>ชื่อกิจกรรม</u>	ความภูมิใจ
<u>เวลา</u>	50 นาที
<u>วัตถุประสงค์</u>	เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกชอบ ภาคภูมิใจและชื่นชมในความรู้ที่ได้จากเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์
<u>วิธีดำเนินการ</u>	<ol style="list-style-type: none"> 1. <u>ขั้นนำ</u> ผู้วิจัยกับนักเรียนสนทนากับเรื่องความรู้สึกชอบ การเกิดความภาคภูมิใจ และความชื่นชมในความรู้ที่ได้จากวิชาต่าง ๆ 2. <u>ขั้นสอน</u> <ol style="list-style-type: none"> 2.1 ผู้วิจัยอธิบายเกี่ยวกับการเกิดความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ ในการเรียนวิชาต่าง ๆ การเกิดความภาคภูมิใจและความชื่นชมในเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ 2.2 ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง "ความภูมิใจ" ให้นักเรียนแต่ละคนอ่านและตอบคำถามต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. สิ่งที่ทำให้วิชา เกิดความรู้สึกชอบ ภาคภูมิใจและชื่นชมในความรู้ที่ได้จากการเรียนคณิตศาสตร์คืออะไร 2. ถ้านักเรียนเชื่อว่าจะมีความรู้สึกอย่างไร 3. นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรกับการปฏิบัติตนของวิชา 2.3 ผู้วิจัยเก็บกระดาษคำตอบของนักเรียน แล้วตรวจจุดคำตอบโดยใช้เวลาอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกคล่องของคำตอบก่อนและหลังการอภิปราย 2.4 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายในข้อคำถาม ที่นักเรียนตอบ

ลงในกระดาษ โดยในช่วงการอภิปราย ผู้วิจัยจะซักถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิดในการพิจารณาหาเหตุผล เพื่อนำไปสู่การค้นหาค้นคิดต่อการเรียนด้านความชอบ ความภาคภูมิใจ และความชื่นชมในเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์

3. ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนสรุปและครูสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

เอกสารเรื่อง "ความภูมิใจ"

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียน
2. สังเกตจากการอภิปราย และการสรุปของนักเรียน

เอกสารการสอนแบบปกติ

ฉากที่ 1 เรื่อง ความภูมิใจ

- ครู : นักเรียนครุมีข่าวดีจะบอก
 นักเรียน : ข่าวดีอะไรคะ (ครึ้ม)
 (แสดงความสนใจ)
 ครู : โรงเรียนเราได้ทุนการศึกษา จากสมาคมครุคณิตศาสตร์มา 3 ทุน ใครสนใจให้มาสมัครสอบแข่งขันได้ที่ครู
 นักเรียน : (แสดงความสนใจ) นำสนใจนะพวกเรา
 ครู : ครูอยากให้สมัครกันมาก ๆ จะได้ทดสอบความสามารถไปในตัว
 นักเรียน : เอ้า พวกเราใครจะสมัครออกมาเข้าแถวเลย
 ครู : เอาละ...สมัครได้เลย

ฉากที่ 2

- ป้ายประกาศหน้าห้องประชาสัมพันธ์มีนักเรียนมุ่งดูป้ายประกาศหลายคน
 วิภา : ตีใจจังเลยที่เราสอบชิงทุนได้
 กัญญา : ฉันทึ่งใจกับเธอจริง ๆ นะเธอนี้เก่งจริง ๆ
 วิภา : ขอบใจมากจ๊ะ กัญญา
 อรทัย : เธอนี่ดีนะที่ชอบเรียนคณิตศาสตร์ เห็นสอบแข่งขันที่ไรชนะทุกทีเลย
 วิภา : แหม เธอสองคนก็เรียนดีนี่ คราวนี้อาจทำข้อสอบพลาดไปนิดหน่อยเท่านั้นเอง
 กัญญา : ไม่จริงหรอก เราไม่ค่อยแม่นเนื้อหา หลักการเท่าไร
 วิภา : เธอใช้ความพยายาม ให้มากกว่านี้อีกนิดเดียวรับรองว่าเก่งแน่ คณิตศาสตร์นะ ถ้าทำความเข้าใจดี ๆ นะยิ่งเรียนยิ่งสนุก เราไปทานข้าวที่โรงอาหารกันเถอะ วันนี้ฉันเลี้ยงเอง

ฉากที่ 3

ภายในห้องเรียน

- วิภา : กัญญา, อรทัย ทำแบบฝึกหัด คณิตศาสตร์ที่อาจารย์ให้เมื่อสักครู่นี้ได้ไหม
 กัญญา : ได้ที่ไหน ทำไม่ได้ ตอนเรียนไม่ค่อยเข้าใจ ลังๆลืมใจเหลือเกิน
 วิภา : ไม่เป็นไรน่า ใจเย็น ๆ เราเป็นเพื่อนกันนะ ไม่เข้าใจอะไรก็ช่วยกัน
 อธิบายได้นี่นา
 วิภา : มาจ๊ะ ฉันจะช่วยอธิบายให้เข้าใจแจ่มแจ้งเลย
 วิภา : เห็นไหมล่ะ เข้าใจแล้วใช่ไหม บอกแล้วว่าง่ายนิดเดียว

ฉากที่ 4

ในห้องพักครู วิภานั่งตรงข้ามกับโต๊ะครู

- ครู : วิภา ครูอยากให้คุณช่วยอะไรครูสักอย่างพอจะทำได้ไหม
 วิภา : ยินดีที่สุดเลยค่ะ ถ้าช่วยได้
 ครู : คือว่า ในระดับ ม.4 ของเรามีนักเรียนที่เรียนคณิตศาสตร์ไม่รู้เรื่องอีกหลายคนทางโรงเรียน ได้ประชุมปรึกษากันว่าจะจัดนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย ให้คนที่เก่งสอนคนที่เรียนอ่อน เป็นโครงการเพื่อนช่วยเพื่อนครูจึงจะขอให้เธอช่วยได้ค่ะ แล้วจะเริ่มเมื่อไหร่คะ
 ครู : ต้นเดือนหน้าจ๊ะ ครูขอบใจมากนะ ที่เธอเสียสละช่วยเพื่อน ๆ
 วิภา : หนูยินดีค่ะ ดีใจและภูมิใจมากด้วยค่ะที่ครูเห็นว่าหนูจะสามารถช่วยเพื่อน ๆ ได้
 ครู : การที่เธอช่วยสอนเพื่อนเธอจะได้ทบทวนไปในตัวจะทำให้เธอยิ่งเก่งขึ้นไปอีก
 วิภา : หนูจะเตรียมตัวให้พร้อมค่ะ อาจารย์
 ครู : ดีมากเลยจ๊ะ

ครั้งที่ 6

หัวข้อเรื่อง ทัศนคติต่อการเรียนด้านความชอบ ความภาคภูมิใจ และความชื่นชมในความรู้ ความภาคภูมิใจ และความชื่นชมในความรู้ ที่ได้จากเนื้อหาวิชา คณิตศาสตร์

ชื่อกิจกรรม รางวัลการเรียน

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนเกิดความรู้สึกชอบ ภาคภูมิใจและชื่นชมในความรู้ที่ได้จากเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์

วิธีดำเนินการ1. ขั้นนำ

ผู้วิจัยกับนักเรียนสนทนากับเรื่องความรู้สึกชอบ การเกิดความภาคภูมิใจ และความชื่นชมในความรู้ที่ได้จากวิชาต่าง ๆ

2. ขั้นสอน

2.1 ผู้วิจัยอธิบายเกี่ยวกับการเกิดความรู้สึกชอบ ไม่ชอบ ในการเรียนวิชาต่าง ๆ การเกิดความภาคภูมิใจและความชื่นชมในเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์

2.2 ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง "รางวัลการเรียน" ให้นักเรียนแต่ละคนอ่านและตอบคำถามต่อไปนี้

1. สิ่งที่ทำให้ชู้ติมาเกิดความรู้สึกชอบ ภาคภูมิใจและชื่นชมในความรู้ที่ได้จากการเรียนคณิตศาสตร์คืออะไร

2. ถ้านักเรียนเป็นชู้ติมาจะมีความรู้สึกอย่างไร

3. นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรกับการปฏิบัติตนของชู้ติมา

2.3 ผู้วิจัยเก็บกระดาษคำตอบของนักเรียน แล้วตรวจดูคำตอบโดยใช้เวลาอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของคำตอบก่อนและหลังการอภิปราย

2.4 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายในข้อคำถาม ที่นักเรียนตอบลงในกระดาษ โดยในช่วงการอภิปราย ผู้วิจัยจะซักถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิดในการพิจารณาหาเหตุผล เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนด้านความชอบ ความภาคภูมิใจ และความชื่นชมในเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์

3. ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนสรุปและครูสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

เอกสารเรื่อง "รางวัลการเรียน"

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียน
2. สังเกตจากการอภิปราย และการสรุปของนักเรียน

ครั้งที่ 7

หัวข้อเรื่อง ทักษะคิดต่อการเรียนด้านความสนใจ ความเอาใจใส่และการตั้งใจเรียน

ชื่อกิจกรรม ถ้ำรู้ตัว ยังไม่สาย

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนโดยมีคุณธรรมสนใจ เอาใจใส่ และตั้งใจเรียน

วิธีดำเนินการ1. ขั้นนำ

ผู้วิจัยและนักเรียนสนทนาเรื่อง การเรียนในห้องเรียน บางคนมีความสนใจ เอาใจใส่ และตั้งใจเรียนมาก บางคนมีน้อย

2. ขั้นสอน

2.1 ผู้วิจัยอธิบายเกี่ยวกับความสำคัญของการสนใจ เอาใจใส่และการตั้งใจเรียนในวิชาต่าง ๆ

2.2 ผู้วิจัยแจกเอกสาร เรื่อง "ถ้ำรู้ตัว ยังไม่สาย"ให้นักเรียนแต่ละคนอ่านและตอบคำถามต่อไปนี้

1. ปัญหาของอรรถพลคืออะไร
2. อะไรคือสาเหตุของปัญหาเรื่องนี้
3. อรรถพลแก้ปัญหาอย่างไร และมีผลอย่างไร

2.3 ผู้วิจัยเก็บกระดาษคำตอบของนักเรียนแล้วตรวจดูคำตอบ โดยใช้เวลาอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เพื่อความสอดคล้องของคำตอบก่อน และหลังการอภิปราย

2.4 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปราย ในข้อคำถามที่นักเรียนตอบลงในกระดาษ โดยในช่วงอภิปราย ผู้วิจัยจะซักถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิดในการพิจารณาหาเหตุผล เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนด้านความสนใจ ความเอาใจใส่และการตั้งใจเรียน

3. ขั้นสรุป
ครูให้นักเรียนสรุป และครูสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์ เอกสารเรื่อง "ดำริ้ว ยังไม่ลาย"

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียน
2. สังเกตจากการอภิปราย และการสรุปของนักเรียน

ครั้งที่ 8

หัวข้อเรื่อง ทักษะคิดต่อการเรียนด้านความสนใจ ความเอาใจใส่และการตั้งใจเรียน

ชื่อกิจกรรม ผลที่ได้รับ

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนโดยมีพฤติกรรมสนใจ ความเอาใจใส่ และตั้งใจเรียน

วิธีดำเนินการ1. ขั้นนำ

ผู้วิจัยและนักเรียนสนทนาเรื่อง ความสนใจ ความเอาใจใส่ และการตั้งใจเรียนของนักเรียน

2. ขั้นสอน

2.1 ผู้วิจัยอธิบายถึงผลของคนที่มีความสนใจ ความเอาใจใส่และตั้งใจเรียนว่าทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียนอย่างไร

2.2 ผู้วิจัย แจกเอกสารเรื่อง "ผลที่ได้รับ" ให้นักเรียนแต่ละคนอ่าน และตอบคำถามต่อไปนี้

1. ปัญหาเรื่องนี้คืออะไร
2. อะไรคือสาเหตุของปัญหา
3. วิธีการแก้ปัญหาควรทำอย่างไร
4. เมื่อแก้ปัญหาแล้วจะมีผลอย่างไร

2.3 ผู้วิจัยเก็บกระดาษคำตอบของนักเรียนแล้วตรวจดูคำตอบ โดยใช้เวลาอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ เพื่อความสอดคล้องของคำตอบ ก่อนและหลังการอภิปราย

2.4 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปราย ในข้อคำถามที่นักเรียนตอบลงในกระดาษ โดยในช่วงอภิปราย ผู้วิจัยจะซักถาม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิดในการพิจารณาหาเหตุผล เพื่อนำไปสู่การพัฒนา

ทัศนคติต่อการเรียนด้านความสนใจ ความเอาใจใส่และการตั้งใจเรียน

3. ชั้นสรุป

ครูให้นักเรียนสรุป และครูสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

การประเมินผล

เอกสารเรื่อง "ผลที่ได้รับ"

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียน
2. สังเกตจากการอภิปราย และการสรุปของนักเรียน

ครั้งที่ 9

หัวข้อเรื่อง ทัศนคติต่อการเรียนด้านการเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนเรียน และการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน

ชื่อกิจกรรม ลิมทุกที

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน โดยมีพฤติกรรมเตรียมอุปกรณ์การเรียนให้พร้อมและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน

วิธีดำเนินการ1. ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากับนักเรียนเรื่อง การเรียนในวิชาต่าง ๆ การเตรียมอุปกรณ์การเรียน ไม่ว่าจะเป็นเครื่องเขียน สมุด หนังสือ หรืออุปกรณ์ที่จะต้องนำมาทำงานตามที่ครูสั่ง และการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน

2. ขั้นสอน

2.1 ผู้วิจัยอธิบายถึงความสำคัญของการเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อม

2.2 ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง "ลิมทุกที" ให้ให้นักเรียนอ่านและตอบคำถามต่อไปนี้

1. ปัญหาเรื่องนี้เป็นอะไร
2. อะไรคือสาเหตุของปัญหานี้
3. ควรแก้ปัญหานี้อย่างไร

2.3 ผู้วิจัยเก็บกระดาษคำตอบของนักเรียนแล้วตรวจคำตอบ โดยใช้เวลาอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ เพื่อความสะดวกคล่องของคำตอบก่อน และหลังการอภิปราย

2.4 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปรายในข้อคำถาม ที่นักเรียนตอบลงในกระดาษ โดยในช่วงอภิปรายจะซักถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิดในการหาเหตุผล เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนด้าน

การเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนเรียน และการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียน

3. ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนสรุป และครูสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

เอกสารเรื่อง "ลิมทกที"

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียน
2. สังเกตจากการอภิปราย และการสรุปของนักเรียน

ครั้งที่ 10

<u>หัวข้อเรื่อง</u>	ทัศนคติต่อการเรียนด้านการทำงานที่ครูมอบหมายให้
<u>ชื่อกิจกรรม</u>	ไม่รับผิดชอบ
<u>เวลา</u>	50 นาที
<u>วัตถุประสงค์</u>	เพื่อให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน โดยมีพฤติกรรมทำงานที่ครูมอบหมายให้
<u>วิธีดำเนินการ</u>	<ol style="list-style-type: none"> 1. <u>ขั้นนำ</u> ผู้วิจัยและนักเรียนสนทนาเรื่องการเรียน การทำการบ้าน ทำรายงาน ที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำ 2. <u>ขั้นสอน</u> <ol style="list-style-type: none"> 2.1 ผู้วิจัยอธิบายถึงความจำเป็นในการทำการบ้าน ทำรายงาน ที่ครูมอบหมายให้ 2.2 ผู้วิจัยแจกเอกสารเรื่อง "ไม่รับผิดชอบ" ให้นักเรียนแต่ละคนอ่าน และตอบคำถามต่อไปนี้ <ol style="list-style-type: none"> 1. ปัญหาเรื่องนี่คืออะไร 2. อะไรคือสาเหตุของปัญหานี้ 3. ควรแก้ปัญหาอย่างไร 2.3 ผู้วิจัยเก็บกระดาษคำตอบของนักเรียนแล้วตรวจคำตอบ โดยใช้เวลาอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ เพื่อความสอดคล้องของคำตอบก่อน และหลังการอภิปราย 2.4 ผู้วิจัยและนักเรียน ร่วมกันอภิปรายในข้อคำถามที่นักเรียนตอบลงในกระดาษ โดยในช่วงอภิปราย ผู้วิจัยจะซักถาม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิดในการพิจารณาหาเหตุผล เพื่อนำไปสู่การพัฒนาด้านทัศนคติต่อการเรียนด้านการทำงานที่ครูมอบหมาย

3. ขั้นสรุป
ครูให้นักเรียนสรุปและครูสรุปเพิ่มเติม

อุปกรณ์

เอกสารเรื่อง “ไม่รับผิดชอบ”

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจของนักเรียน
2. สังเกตจากการอภิปรายและการสรุปของนักเรียน

ครั้งที่ 11หัวข้อเรื่อง

ทัศนคติต่อการเรียนด้านการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

ชื่อกิจกรรม

การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

เวลา

50 นาที

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนโดยมีพฤติกรรมการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

วิธีดำเนินการ1. ขั้นนำ

ผู้วิจัยและนักเรียนสนทนาเรื่อง เกี่ยวกับการเรียน การทบทวนบทเรียน การเรียนและการค้นคว้าเพิ่มเติม

2. ขั้นสอน

2.1 ผู้วิจัยอธิบายเกี่ยวกับความสำคัญของการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม
 2.2 ผู้วิจัยแจกเอกสาร เรื่อง "การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม" ให้
 นักเรียนแต่ละคนอ่านและตอบคำถามต่อไปนี้

1. ปัญหาของวิศาลคืออะไร
2. อะไรคือสาเหตุของปัญหาเรื่องนี้
3. ทำไมคาราจจึงประสบความสำเร็จในการเรียน มากกว่า

วิศาล

2.3 ผู้วิจัยเก็บกระดาษคำตอบของนักเรียนแล้วตรวจคำตอบ โดยใช้เวลาอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เพื่อความสอดคล้องของคำตอบก่อน และหลังการอภิปราย

2.4 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันอภิปราย ในข้อคำถามที่นักเรียนตอบลงในกระดาษ โดยในช่วงอภิปราย ผู้วิจัยจะซักถามเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนได้ใช้ความคิดในการพิจารณาหาเหตุผล เพื่อนำไปสู่การค้นคว้าทัศนคติต่อการเรียนด้านการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม